

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 6 juni 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedenavond, welkom bij de commissie Samenleving van 6 juni 2019. Ik zie dat de heer Smit van OPHaarlem nog niet aanwezig is en ik verwacht hem elk ogenblik hier zo. Ik heb verder geen mededelingen zelf. Zijn er dan wel mededelingen vanuit de commissie of, sorry, berichten van verhindering eerst? De heer Trompetter?

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. De heer Hulster is ziek en mij is gevraagd om hem te vervangen.

De voorzitter: Goed, dus de heer Hulster is afwezig en wordt vervangen door de heer Trompetter. Verder nog iemand? De heer IJsbrandy?

De heer IJsbrandy: Ja, dezelfde mededeling, mevrouw Zoon is verhinderd wegens een aanrijding die zij een paar weken geleden gehad heeft, dus ik vervang haar voorlopig.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Steyger. Mededelingen komen zo meteen trouwens, he? Ik zeg het maar vast.

3. Inventarisatie rondvraag + Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Oké, we gaan eerst even naar de inventarisatie van de rondvraag. Zijn er nog mensen die een rondvraag willen indienen?

Mevrouw Steyger: Ja, alleen weet ik niet of het in deze commissie is, maar ik probeer het straks dan even.

De voorzitter: En voor wie eventueel, welke wethouder?

Mevrouw Steyger: Het gaat over kwijtscheldingen. Kan met minimaregelingen te maken hebben, maar weer niet, dus ik twijfel even.

De voorzitter: Verder nog iemand? Ik zie een handje van mevrouw Klazes. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik heb een mogelijke rondvraag voor wethouder Meijs. Maar daar moet ik nog even over nadenken.

De voorzitter: ... De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb ook een rondvraag over sociale wijkteams, ik denk ook voor mevrouw Meijs.

De voorzitter: Dank u wel. Verder geen rondvragen meer? Dan gaan we naar de mededelingen. Zijn er mededelingen? Mevrouw Steyger, gaat uw gang.

Mevrouw Steyger: Ja voorzitter, dank u wel. Collega's, ik heb een mededeling te doen aangaande mijn lidmaatschap van deze raad. Ik heb namelijk besloten na een best wel lastige periode om ermee te stoppen. Ik maak de periode af met kadernota in de zomer. We hebben een nieuwe collega gevonden die mij gaat

opvolgen. De reden is dat ik het heel lastig vind om het raadslidmaatschap te combineren met mijn baan en met ook andere levensterreinen. Ik heb allerlei manieren geprobeerd om daar een goede balans in te vinden en dat is me eigenlijk niet gelukt. Dan gebeurt het dat je dingen net niet goed genoeg doet, of in ieder geval in mijn ogen net niet goed genoeg, en dat is een heel vervelend gevoel. Ik dacht: dat is niet over een paar maanden weg, dat is gewoon zoals het is. Dus daarom heb ik toch dit besluit genomen en heb ik de burgemeester gevraagd om mij te ontslaan. Ik heb hem een brief geschreven en die wordt dit weekend ook in de Raadzaam gepubliceerd. Dank jullie wel.

De voorzitter: Eerst nog dank namens de voorzitter voor natuurlijk al uw inzet en werk hier, en succes zo meteen nog met uw bestaande werk. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik wil graag onze collega ... nee, niet schorsen nee, maar ... onze collega ontzettend bedanken voor haar inzet. Ik denk dat iedereen in deze commissie ontzettend fijn met je hebt samengewerkt en je echt een kanjer vindt, dat je het heel goed hebt gedaan. Het was ook leuk om met je samen te werken. We begrijpen denk ik ook allemaal dat dit werk best wel invloed heeft op je werk, op je nevenactiviteiten, op familie en dergelijke, en dat dat heel zwaar is. Dus wat mij betreft volledig respect voor je beslissing en ontzettend veel dank voor de tijd die je wel hebt gegeven aan de Haarlemse gemeenteraad. Dus dankjewel daarvoor.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel, mooi gesproken. Nog meer mededelingen? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, van mij weet u het al, maar wij vinden het als fractie ook ontzettend jammer dat mevrouw Steyger opstapt, dat wou ik bij deze toch even gezegd hebben. Heb ik al gezegd eigenlijk, maar toch.

De voorzitter: Goed, bij deze nog een keer. Verder nog iemand, mededelingen? De heer Yerden?

De heer Yerden: Dank u wel. Mijn mededeling gaat over de conferentie woensdag 12 juni. Het gaat over de toekomst inburgering- en vluchtelingenbeleid in de gemeente Haarlem. De PvdA Zorg en Welzijn-groep, in samenwerking met maatschappelijke organisaties, organiseert een conferentie. Jullie hebben wel een uitnodiging gehad, denk ik. Op die dag presenteren wij twee rapporten. In een gaat het over de vluchtelingen en ook een tweede rapport gaat het over de presentatie en voortgangrapportage gemeente Haarlem door de wethouder. We hebben uitgenodigd. Zoals u weet, in 2021 krijgt de gemeente nieuwe taken door de overheid en dan is er ook wel voorbereiding: hoe moeten wij hiermee omgaan? Dus jullie zijn welkom woensdag 12 juni.

De voorzitter: Dank u wel. Even de microfoon nog uit. Oké, dat was het. Dan heb ik zelf nog wel een paar mededelingen. Oh jee, zet u schrap. U heeft in de vergadering van mei kunnen intekenen op verschillende data voor een werkbezoek naar de Brede Centrale Toegang. De grootste beschikbaarheid was op 24 september, dus na het reces van dit jaar nog, daar ga ik van uit. Het werkbezoek wordt dan ook op deze datum georganiseerd. 19 juni vindt de regionale Raadsmarkt Doorcentralisatie Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen plaats, van 19:30 uur tot 21:00 uur op het stadhuis in Haarlem. Daar gaat zo meteen daarvoor een aanmeldlijst rond. En u bent reeds via de mail op de hoogte gesteld van de geplande datum voor het door wethouder Meijs toegezegde gesprek met de Regenboogpartners, en dit zal plaatsvinden op maandag 8 juli, 18:00 uur tot 19:00 uur. De laatste mededeling is: donderdag 20 juni is een werkbezoek aan Huurteam georganiseerd en ook hier gaat een lijst van rond om daar ook bij aanwezig te zijn. Dat waren mijn mededelingen, dan gaan we daar de wethouder, heeft u nog mededelingen? Nee, geen mededelingen verder.

4. Agenda komende vergadering(en), Actielijst en Jaarplanning

De voorzitter: De agenda voor de komende vergadering, Jaarplanning en Actielijst. Zoals u weet zullen we donderdag 20 juni een extra vergadering inlassen, of die hebben we ingelast. Hierin zullen wij in ieder geval de volgende stukken bespreken: de mantelzorger in balans, decentralisatie uitkering eenzaamheid, rapportage langer zelfstandig wonen, investeringsplan toegankelijkheid, vorming regionaal Participatiebedrijf en de WMO. Morgen zal die agenda gepubliceerd worden achter de inlog. Heeft de commissie nog ter kennisname stukken die ze wil agenderen? Die zal dan waarschijnlijk niet meer voor het reces zijn, zal wel na het reces gaan worden. Nee? Nou, dat is mooi.

5. Transcript vergadering cie Samenleving 09-05-2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we naar de volgende, even kijken hoor, de transcripten. De transcripten van de vergadering van 9 mei jongstleden, zijn daar nog opmerkingen over? Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Op pagina 52 staat mijn naam bij de tweede alinea. Het was een quizvraag, maar dat had ik niet gezegd. Ik bedoel, dat heeft iemand anders gezegd. Het was toen een beetje rommelig, dus mijn naam is in ieder geval ... Want er staat ook iets over: we zitten over de 6000 per jaar, maar dat heb ik niet gezegd, dat heeft iemand anders, dus ... Ik weet niet meer wie dat was, hè? Het was, dat kan je ook lezen, dat iedereen door elkaar aan het praten was. En toen stopte ...

De voorzitter: Ik vind het heel mooi opgeschreven.

Mevrouw Booms: En toen stopte je het, en toen kreeg ik het woord.

De voorzitter: Oké, nou bij deze. Verder nog iemand? Nee?

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan komen we natuurlijk nu aan het punt, wat ik eerder een beetje heb overgeslagen zoals dat gaat. Punt 2 eigenlijk, dat is het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze conform gaan vaststellen? We hebben eigenlijk stiekem al op wat puntjes behandeld. Ja?

TER ADVISERING VAN DE RAAD

6. Begroting 2020 van het werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland (Paswerk) (FR)

De voorzitter: Goed, dan gaan we door naar het eerste punt, ter advisering. Dat is punt 6, dat is de begroting 2020 van het werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland, Paswerk. Paswerk verwacht in 2020 een toenemend positief operationeel resultaat van 2,5 miljoen euro en door de dalende rijkssubsidie voor de sociale werkvoorziening sluit de ontwerpbegroting 2020 Paswerk desondanks af met een tekort van 327.832 euro. Het aandeel voor de gemeente Haarlem in dit tekort bedraagt 274.043. Het doel van de bespreking is: de raden van de aan de gemeenschappelijke regeling deelnemende gemeenten worden in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze over de ontwerpbegroting kenbaar te maken aan het bestuur van Paswerk. En het college vraagt de commissie de raad te adviseren zijn zienswijze op de ontwerpbegroting 2020 van het werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland kenbaar te maken aan het bestuur van Paswerk en positief te adviseren met betrekking tot de ontwerpbegroting van het werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland. Het is een adviesstuk. Wie wil er een eerste termijn? De heer Yerden?

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. De fractie van de PvdA is het eens met de zienswijze van het college op de ontwerpbegroting 2020 van het werkvoorzieningsschap Zuid-Kennemerland, met andere woorden, Paswerk. Paswerk is een belangrijke voorziening voor mensen met een verminderde arbeidscapaciteit. De arbeidscapaciteit van deze mensen moet dan ook zeker worden gecontinueerd. Van de gemeente mag dan ook verwacht worden dat zij op een evenredige wijze bijdragen aan het tekort dat ontstaan is door de verminderde rijkssubsidie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nou, het is wel knap wat Paswerk laat zien. Zij krijgen het toch voor elkaar om, dat zeg maar per gedetacheerde, dat ze boven het landelijk gemiddelde zitten qua opbrengst, qua omzet. Dat is in principe hartstikke mooi. Nog wat wij kritische opmerkingen vragen: hoe zit het precies met de marktwerking. Paswerk is toch een soort marktpartij met af en toe kringloopwinkels over en ik hoor nog wel eens wat geluiden over hoe dat dan precies zit. En ik vraag me af: het door de raad aangenomen revolverend fonds, zeg maar wat in een Participatiebedrijf zou komen, waar wij dus tot op heden nog niks van hebben gehoord, zou een oplossing kunnen zijn voor het tekort. Namelijk in een revolverend fonds en het naar de omzet verleggen, in ieder geval het tekort kunnen doen verminderen en dat had ook wel gekund. Dus de vraag is of de wethouder dat ook zo ziet en op welke termijn we dit soort revolverende fondsen kunnen verwachten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. D66 is ook akkoord en heeft geen andere zienswijze dan het college. Er wordt een positief operationeel resultaat verwacht in 2020, dus uiteraard ontzettend fijn. Maar desalniettemin, zoals gezegd, is er toch een tekort van bijna 330.000 en krijgt Haarlem daar 270.000 van te betalen, dus dat baart wel ook een beetje zorgen voor de komende jaren natuurlijk. Het sluit ook aan bij het punt van de Actiepartij zojuist. De rijksbijdrage neemt structureel af en ik vermoed ook wel dat de rek er een beetje uit is wat betreft procesoptimalisatie en efficiënter werken door Paswerk, maar mocht dat anders zijn dan hoor ik dat natuurlijk ook graag van de wethouder. Maar ik ben wel benieuwd naar wat voor maatregelen deze wethouder voor ogen heeft in de komende jaren om uiteindelijk toch tot een sluitende begroting te kunnen gaan komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem sluit zich daar graag bij aan. Het is inderdaad goed te zien dat Paswerk een goede prestatie levert, ook zijn processen goed op orde heeft, eigenlijk succesvol in de markt is. Zeker ook als je kijkt naar toegevoegde waarde per medewerker, die ligt substantieel boven het landelijk gemiddelde met zo'n 15 pro 4000 euro. En eigenlijk zit Paswerk in een bijna rare situatie, het enige wat ze te weinig hebben is mensen, lijkt het wel. De uitdaging die je eigenlijk aan Paswerk zou kunnen stellen met het apparaat wat ze hebben, de ervaring die ze hebben, de netwerken die ze hebben, ook in de markt: doe nou eens een voorstel, hoe kun je nou tot een sluitende begroting komen? Onder de aanname dat je een groter bestand zou krijgen, zeg maar even. We hebben net gehad, ook in de vorige sessie, dat we toch nog iets van 4000 mensen in een uitkering hebben zitten hier in Haarlem, waarvan ook een behoorlijk aantal met een grote, zo niet onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, die kennelijk nog niet in het Paswerk-traject zitten. Dus ja, er moeten toch groeimogelijkheden zijn om de succesvolle operatie van Paswerk te ondersteunen. Laat ik zeggen, er niet een sterfhuis van te maken, wat het nu een beetje dreigt te worden, maar gewoon een succesvol vehikel om moeilijk bemiddelbare mensen zinvol bezig te houden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, mijnheer de voorzitter. Ik sluit me aan bij de woorden van mijnheer IJsbrandy, met de annotatie die ook al gemaakt is aan de overkant: let op de taak, de rol die Paswerk heeft en let op de mensen die bij Paswerk werken. Blijft de constatering ook dat ik de complimenten namens OPHaarlem geef voor een goed gerunde organisatie, waar ik denk dat met de bestaande formatie, de bestaande soort mensen dat er werkt, je wel een keer een bovengrens gaat bereiken. Dan laat ik even buiten beschouwing wat het ons als gemeente kost. We hebben een taak als gemeente en we hebben een landelijke overheid die die taak minder goed ziet. En dan kan je de vraag stellen: kan ik daar vanuit Paswerk met een stuk creatieve semi-commerciële inzet nog iets aan doen? Uiteindelijk moeten wij onder de streep onze bijdrage aan Paswerk leveren. Voor 2020 vind ik het een goede begroting. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. CDA is positief met betrekking tot de ontwerpbegroting 2010 van het werkvoorziening Zuid-Kennemerland, Paswerk. Ik vraag me af, als komende jaren de tekorten blijven ontstaan, dat is een vraag aan de wethouder: hoe gaan we daarmee om in de toekomst, als de tekorten blijven ontstaan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Paswerk levert goed werk. Afgelopen jaren is het geld vanuit het rijk steeds minder geworden en in de toekomst gaat dat nog meer omlaag. Zoals D66 net ook al zei, ik denk dat inmiddels de rek ook al een beetje uit is. Desondanks is het een mooie begroting met positief saldo in principe, maar doordat het Rijk zitten we toch met een tekort van 274.000 geloof ik, en ik denk dat wij als gemeente de plicht hebben om dat stuk aan te vullen. De vraag is alleen hoe wij het als gemeente gaan doen, maar wat ons betreft, mooi.

De voorzitter: Heel mooi. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. GroenLinks is ook akkoord en ook complimenten aan de organisatie om in toch zo'n lastige situatie nog zulke resultaten te behalen. We accepteren nu eigenlijk het tekort wat we toch elk jaar moeten accepteren en dat is toch een beetje zuur, gezien het feit dat we ook nog mensen hebben die eigenlijk een soort van ondersteuning of plek, zoals Paswerk eigenlijk is, wel nodig zouden moeten hebben. Dus GroenLinks hoopt toch dat we in de toekomst op soortgelijke manieren misschien samen met Paswerk op een andere manier de mensen met veel afstand tot de arbeidsmarkt en die goede begeleiding nodig hebben, dat we dat in de toekomst toch kunnen behouden en dat we daar dus ook dan de middelen voor hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. De ontwerpbegroting ziet er goed uit, fijn dat er 741 mensen beschut werk hebben kunnen vinden. Jammer dat er nog geen cao is, wat ik lees in het stuk. Ik ben het eens met de woorden van GroenLinks en met de heer IJsbrandy over eventueel plek voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, dat zou fijn zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Niemand? Dan gaan we naar de wethouder. Mooie woorden.

Wethouder Roduner: De commissie, dank voor in ieder geval de positieve zienswijze en ook dank voor een aantal complimenten die ik heb gehoord. Ik denk dat een compliment op zijn plaats is, Paswerk presteert bovengemiddeld goed ten opzichte van een aantal andere WSW-bedrijven. Ik hoor een aantal mensen het hebben over het tekort wat we zouden moeten dichten. Ik denk dat we onze handjes mogen dichtknijpen dat het tekort niet vele malen groter is. Er zijn WSW-bedrijven waar gemeenten gewoon miljoenen moeten bijleggen. Als je je kunt voorstellen dat je het hebt over een populatie van bijna 700 mensen en daar ruim 3000 euro extra aan verdient, kun je al snel uitrekenen dat dat echt wel over groot geld zou kunnen gaan, wat we ook niet hadden kunnen hebben. Dus we zijn heel erg blij ook als college met het positieve operationeel resultaat wat een groot deel van de tekorten weet dicht te dekken. Maar volgens mij, D66 zegt terecht: de rek is er langzamerhand wel een beetje uit. Dat herkennen wij, een aantal jaar geleden is Paswerk een traject gestart om verder in de kosten te snijden. Daar plukken we nu eigenlijk de vruchten van, dus daar zijn we heel blij mee. Dit zijn de jaren dat we ook een goed resultaat kunnen draaien, maar we zitten met een krimpend bestand, een bestand zonder extra instroom, een vergrijzend bestand, want u kunt zich voorstellen, dat wordt gewoon steeds kleiner en op een gegeven moment valt dan ook de bodem uit een aantal bedrijfsprocessen. Dus dat is denk ik ook de ingewikkelde opgave waar Paswerk voor staat: al die verschillende units die nu allemaal bijdragen aan dat positieve resultaat, dat kan je op een gegeven moment niet allemaal meer in de lucht houden, daar is gewoon de schaal te klein voor. Dat is denk ik een gegeven waar we in de eerste instantie ook mee moeten dealen, maar waar we in een ander traject, het Participatiebedrijf – we gaan daar volgende commissievergadering begrijp ik over praten – wel naar kijken hoe we dat kunnen doen. Nieuw beschut werk is geen onderdeel van Paswerk, want Paswerk mag geen nieuwe instroom meer hebben, het is een gesloten constructie. Maar nieuw beschut werkers, via Pasmatch, proberen we toch uiteindelijk in de voorzieningen van Paswerk aan het werk te houden. Op die manier proberen we in ieder geval de bestaande voorzieningen en de bestaande schaalgrootte enigszins op peil te houden. Het nieuwe beschut werken heeft een lagere instroom dan het oude, dus dat lukt niet helemaal, maar we kijken inderdaad ook bijvoorbeeld, als je kijkt al het Participatiebedrijf, een revolverend fonds. Je zou natuurlijk ook kunnen kijken of dat goed gebruik zou kunnen maken van detachingsfaciliteiten, van de kennis en kunde en ervaring die er nu gewoon is opgebouwd binnen het bedrijf, het begeleiden van mensen, de contacten met bedrijven, dat is denk ik een heel waardevol element wat we in dat Participatiebedrijf willen houden. Dus voor het tekort van Paswerk gaat dat niet iets oplossen, maar ik denk uiteindelijk wel dat als je die kosten wat meer kan delen en ook, dat zul je dan waarschijnlijk in een andere begroting gaan zien, ik denk dat dat uiteindelijk een heel waardevol element is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben het op zich wel eens met de wethouder, dat je eigenlijk alles moet inzetten, alle vormen en ook die detachering, dat moet je ook inzetten. Maar deze raad heeft tot twee keer toe het revolverend fonds aangenomen – dat staat ook in de kadernota – maar dan niet voor het sociaal domein, wat me erg bevreemd, gezien de aangenomen moties. Dus mijn vraag is: wanneer wordt die motie dan uitgevoerd? We zijn in overleg geweest en het is eigenlijk allemaal een beetje vertraagd. MKB Haarlem is helemaal voor, eigenlijk waren alle partijen voor, maar ambtelijk is het bij Sociale Zaken ergens komen stil te liggen. Dus de vraag is eigenlijk: komt het er in, en wanneer en hoe dan? Ik denk dat het wel iets zou kunnen helpen.

Wethouder Roduner: Die motie is in ieder geval volgens mij wel formeel afgedaan. Er is een initiatief van werkgevers geweest. Ik merk in de gesprekken die we daarover hebben binnen het Regionaal Werkbedrijf dat dat niet helemaal van de grond komt. Het heeft ook te maken denk ik met de populatie die nu beschikbaar is

voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, dat is soms toch een wat lastige populatie. De mensen die makkelijk aan het werk kunnen zijn al aan het werk, en dan is het zoeken naar: wat voor constructie kun je dan verzinnen om uiteindelijk nog meer mensen via zo'n revolverend fonds en wat is uiteindelijk ook de waarde daarvan.

De voorzitter: Interruptie, de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Het ging als volgt: die motie die werd aangenomen, we hebben ook contact gehad met het MKB, we hebben overleg gehad met ambtenaren van Economische Zaken. Ze hebben uit eigen zak een onderzoek naar het revolverend fonds gedaan, maar dat was op voorspraak ook van Actiepartij en MKB Haarlem in gezamenlijkheid. Het liep vervolgens stuk op 25.000 euro om daar verder mee te gaan en dat is waar het gebleven is. De vraag is dus of de motie wordt uitgevoerd of niet.

Wethouder Roduner: Binnen het Regionaal Werkbedrijf, dus dat is eigenlijk mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt die onder de banenafpraak vallen, hebben we met een aantal gemeenten een aantal pilots afgesproken. Dat is niet helemaal het revolverend fonds zoals de Actiepartij dat bedoeld had, maar wel in de regiogemeenten kijken of een aantal stappen, of een aantal elementen die daarvan zijn, kunnen uitvoeren. En volgens mij, dat is denk ik de afdoening van de motie geweest en dat zou uiteindelijk ook iets kunnen zijn wat we meenemen in de vorming van een Participatiebedrijf, waarbij we dan volgens mij ook wel gebruik kunnen maken van de kennis, de expertise die bij Paswerk is opgedaan in het kader van detacheren van mensen. Want het is een soort detachingsconstructie uiteindelijk ook.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Laatste opmerking, ik zie dat graag terug en ik zie ook graag uw reflectie, ook eventueel op schrift, over welk deel van de motie dan wel of niet en waar dan precies wordt uitgevoerd. Dank u wel.

Wethouder Roduner: Ja, dat kunnen we volgens mij nog wel even terugzoeken hoe daar precies is mee omgegaan. Voorzitter, ik had eigenlijk geen andere punten meer.

De voorzitter: De commissie ook geen andere punten meer? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Is het misschien een idee als Paswerk het zo goed doet in deze moeilijke marktomstandigheden, dat het college daar stage gaat lopen? Want wij hebben natuurlijk 500 miljoen+ schuld en we lenen nog 80 miljoen erbij, misschien kunnen we wat leren van Paswerk. Vindt u dat een goed idee?

Wethouder Roduner: Voorzitter, ik ben voorzitter van Paswerk dus ik hoop dat u dat allemaal dan gaat merken de komende jaren.

De voorzitter: Goed, dit is een stuk ter advisering dus we gaan het naar de raad brengen. Ik neem aan dat we dit overtuigend als een hamerstuk kunnen inbrengen. Ja? Gaan we doen, hamerstuk. Dank u wel, wethouder.

7. 19.20 uur Verordening Jeugd gemeente Haarlem 2019 (JB)

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 7 en dan verzoek ik de heer Botter plaats te nemen. Agendapunt 7, dat is de Verordening Jeugd gemeente Haarlem 2019. De Verordening Jeugdhulp is geactualiseerd en met de geactualiseerde verordening kan de gemeente bevoegd optreden bij het voorkomen en bestrijden van een zorgfraude in de uitvoering van de Jeugdwet. Verder zijn gerechtelijke uitspraken die betrekking hebben op de

Jeugdwet, voor zover relevant, in de aanpassingen meegenomen. Het betreft onder andere voorwaarden voor het persoonsgebonden budget. Het college vraagt de commissie de raad te adviseren de Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem 2019 inclusief toelichting vast te stellen. De Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem 2019 in werking te laten treden op de eerste dag na bekendmaking en met de inwerkingtreding van de Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem 2019 de Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem 2017 in te trekken. Het is ook weer een adviesstuk, dus we gaan bepalen hoe het naar de raad gaat. Wie mag ik een eerste termijn geven? Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. De verordening wordt eigenlijk steeds beter. In 2017 hebben we allemaal verbeteringen ten aanzien van de privacy doorgevoerd. Nu gaan we ervoor zorgen dat het geld wat we uitgeven aan de jeugd ook echt naar de zorg gaat en niet naar fraude, dus dat kan de VVD alleen maar steunen. Het geld moet goed terecht komen en iedere stap die we zetten om fraude tegen te gaan en goed gebruik te bevorderen, die steunen wij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: De SP is het ook inderdaad eens dat geld voor jeugd toch ook inderdaad daarvoor besteed moet worden waar het voor is. Als daar dan nodig is dat fraude aangepakt wordt, zullen wij dat inderdaad ook steunen. Er is niet veel geld en datgene wat er is moet ook goed terecht komen wat ons betreft. Alleen ik heb wel een opmerking, pardon: fraude moet aangepakt worden, alleen we moeten wel waken dat we daar niet in doorschieten waardoor het krijgen van hulp of het controleren belemmert dat kinderen de hulp niet zullen krijgen, dus daar moeten we wel heel goed voor waken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Actualiseren van de Verordening Jeugdhulp lijkt mij prima, want hierdoor wordt de gemeente bevoegd om te kunnen optreden en bij het voorkomen en bestrijden van fraude in de uitvoering van de Jeugdwet. Ook worden voorwaarden geschept voor cliënten die een PGB-budget aanvragen. Als deze verordening vastgesteld worden, worden de medewerkers van Sociale Recherche en het Team Jeugdhulp als toezichthouder aangewezen. Een vraag aan de wethouder: wat betekent dit voor de Sociale Recherche? Hoe ziet de werkdruk er uit bij de Sociale Recherche als zij taken erbij gaan doen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ook de PvdA-fractie kan zich grotendeels vinden in dit plan, we zijn er immers ook voor om zorgfraude aan te pakken. De vraag is echter in hoeverre hulpverlening en Sociale Recherche met elkaar botsen als het erom gaat om belangen van individuele jongeren voorop te plaatsen. Uit contacten met de sector blijkt dat hulpverleners niet gerust zijn op de uitkomst van deze vraag. Ze vrezen dat in de praktijk de samenwerkingswaarde [...] aan de begeleiding van de betreffende jongeren. Dat komt ook omdat het accent snel zou komen te liggen op fraudebestrijding en niet op hulpverlening. Het geschetste beeld van de praktijk in de voorstellen is daarmee ook niet in overeenstemming. De verordening kent te weinig garanties voor hulpverleners om prioriteit te kunnen leggen met de zorgen van de jongeren. Graag uw mening daarover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Er staat inderdaad in de toelichting: bloed- en aanverwanten in de eerste of tweede lijn mogen alleen informele hulp bieden en dat is dus een verandering ten opzichte van de huidige verordening. En daar zet OPHaarlem vragen bij en vraagt aan de wethouder wat nou de diepere motieven zijn geweest om hier verandering in aan te brengen. Ik ken voorbeelden van eerste en tweedegraads verwanten die hun arbeidsinzet op de arbeidsmarkt hebben verminderd of zelfs hebben beëindigd om met een enorme kwaliteit en opleiding, van onderwijs tot verpleging tot zorg, noem maar op, voor hun kind - dat is meestal waar het om gaat - te zorgen. In die situaties worden enorm goede dingen bereikt door mensen die echt kwaliteit, naast ouderschap, inleggen. Het ontgaat mij waarom je hier een volledige blokkade opzet en dan kijken wat slechte gedachten, we wilden het PGB verder terugdringen en ongetwijfeld zal hiermee het PGB-omzet verder teruggedrongen worden. Want het is heel moeilijk om hier in die situaties constant volledig gediplomeerde mensen voor te krijgen. En, misschien met mijnheer Oomkes dan toch maar te spreken, het gaat om de kwaliteit van zorg ook, en daar moeten we natuurlijk wel opletten dat hier geen fraude wordt gepleegd. Maar in de gevallen die ik ken wordt er geen fraude gepleegd, gaat het gezinsinkomen in principe omlaag maar wordt er voor een kind gezorgd op vaak de beste manier. Dus mijnheer de wethouder, probeert u dit uit te leggen, dit vind ik een substantiële wijziging in de nieuwe verordening en probeer mij te overtuigen dat dit een verbetering is, ook voor de zorg aan de cliënten. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook wij kunnen instemmen met de wijziging in de verordening. Nog wel een aanvullende vraag: er wordt gesteld dat er gerechtelijke uitspraken te basis liggen aan de wijziging in deze verordening. Mijn vraag is of die gerechtelijke uitspraken te maken hebben met de uitspraken die zijn gedaan over de tarieven voor de vaktherapeuten, of dat die hier volkomen los van staan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Eigenlijk is alles wel gezegd, ook D66 is akkoord met de voorliggende verordening. Uiteraard moet fraude gewoon aangepakt kunnen worden en dat kan hiermee. Uiteraard moeten we voldoen aan de laatste rechterlijke uitspraken en dat gebeurt hiermee. Ik ben wel benieuwd naar het antwoord van de vragen van de heer Smit, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ik kan me aansluiten bij zo'n beetje de meeste sprekers. Ook als het gaat over OPH met mijnheer Smit, als het gaat over die wijziging, dat vinden wij ook vreemd. Er is heel veel vraagverlegenheid. Ik bedoel: men komt pas in actie, men gaat pas iets vragen als het echt een beetje misloopt. Het is natuurlijk logisch dat je fraude moet bestrijden, maar net als de SP en de PvdA hebben gezegd, moet je daar heel erg bij uitkijken of je de vertrouwensband, de vertrouwensrelatie tussen hulpverlener en degene die hulp krijgt niet verstoort. Daar zou ik graag wat waarborgen voor zien. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Hart voor Haarlem sluit zich ook aan bij de aanpassingen in de verordening en ook bij de opmerkingen die door diverse raadsleden gemaakt zijn over de kwaliteit. Ook het punt van de familiebanden,

dat is natuurlijk inderdaad wel een hele rare, omdat daar toch hele zinvolle mantelzorg ook aan verbonden is. Eigenlijk komt natuurlijk het hele verhaal doordat het PGB-construct natuurlijk wat fraudegevoelig is in zijn totaliteit en dat probeer je nu wat meer via de achterdeur weer te corrigeren, maar daarbij moet niet het kind met het badwater worden weggegooid.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie? Interruptie, de heer Smit.

De heer Smit: U bedoelt dat zorgbehoevende kind, dat met het badwater wordt weggegooid?

De heer Ijsbrandy: Precies.

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Misschien is het mogelijk om in het kader van het verstrekken van de PGB te kijken naar kwaliteitseisen van de persoon aan wie de PGB verstrekt wordt. Dan misschien tegenover familiebanden, maar meer: welke opleiding en kwaliteiten heeft die persoon? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Wij kunnen ons aansluiten bij de verordening. Wij maken ons net als het CDA ook zorgen over het werk bij de Sociale Rechercheurs.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad, hè? Dan gaan we naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik kan me goed voorstellen dat de vragen die gesteld zijn ook inderdaad zijn gesteld. Want als je kijkt naar de relatie tussen mensen en ook veelal binnen een samenlevingsconstruct zoals een gezin met kinderen, of een kind die voor de ouders zorgt, is dat eigenlijk hetgeen wat we ook eigenlijk het liefste willen in het kader van de WMO. Je wil het liefst hebben dat mensen, ook in de jeugdzorg, voor anderen klaarstaan. Tegelijkertijd loop je dan aan tegen een situatie waarbij aan de ene kant ook sprake is van gebruikelijke zorg. Mensen hebben ook in dat verband een deel van die gebruikelijke zorg waar ze voor staan en wat gewoon komt kijken bij het opvoeden van een kind of zorg dragen voor een kind. Wat je ook ziet is dat, vaak bij hele complexe situatie, je een kind ook het allerbeste gunt. Dan kan het op het vlak van liefde en begeleiding zo zijn dat dat het beste door de ouder kan worden gegeven. Maar als je niet, en dat is gewoon zo, je kunt niet aan iedere ouder die kwaliteitseisen verbinden van iemand die een vierjarige HBO-opleiding heeft gehad of een andersoortige opleiding. Dus het kan soms zo zijn dat binnen een construct van een PGB niet de juiste zorg op de juiste plek verleend wordt. Dus dat is 1, en daarom hebben we ook heel nadrukkelijk naar het artikel gekeken. Een ander aspect wat meespeelt is dat er geen enkele relatie ligt in dit dossier met gerechtelijke uitspraken van de vaktherapeuten, dat staat je echt helemaal los van. Als het gaat over de problematiek van de overbelasting of de belasting bij de rechercheurs, ze hebben daar nu ook al heel veel werk aan en wij denken dat het werk wat zij nu gaan verrichten in het kader van de nieuwe verordening in ieder geval meer duidelijkheid schept en ook past gewoon binnen de werkafspraken die wij met de Sociale Recherche hebben. Want dat is gewoon daar onderdeel van, dat is er ook nu al onderdeel van, maar wij hebben het idee dat het werk door die duidelijke verordening die er gewoon nu ligt, dat dat vergemakkelijkt wordt.

De voorzitter: Even een interruptie, de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Begrijp ik het goed dat er geen fte's bij komen om dit werk te doen?

Wethouder Botter: Dat weet ik niet, dat zal ik voor u navragen en dat zal ik u schriftelijk ook doen toekomen. Volgens mij komen er geen fte's bij, maar ik zal dat voor u navragen en dat krijgt u voor de raadsbehandeling dan ook nog toegestuurd. Als het gaat over de vraag van vertrouwen is dat gewoon iets wat je aan de ene kant wil geven, en je moet helaas constateren dat bij alle faciliteiten die wij beschikbaar stellen, juist PGB toch iedere keer opnieuw weer het meest fraudegevoelig lijkt en blijkt. Daar zullen we met elkaar gewoon een balans op vinden. Ik vind dat je als overheid zeer terughoudend moet zijn met wantrouwen, maar op het moment dat je merkt dat er iets gebeurt dat niet door de beugel kan, dan moet je daar ook hard tegen optreden. Wij vinden dat als je kijkt naar zoals de verordening nu is opgesteld, er een goed evenwicht is gekomen tussen hulpverlening aan de ene kant en toetsing en controle aan de andere kant. Ik denk ook dat dat heel goed uit elkaar gehouden kan worden en dat juist deze verordening daarin meer helderheid biedt dan dat we dat in het verleden deden. Maar daar kun je over van mening verschillen. Dat moet, zoals de SP ook zegt, vooral niet doorschieten, want de ondersteuning aan degenen waarom het gaat, dat staat voorop en dat is nodig. Ik geloof dat ik hiermee alle vragen heb beantwoord.

De voorzitter: Ik denk dat u nog iets van de heer Smit moet beantwoorden. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dat mag ik in tweede termijn toch doen, hè? Mijnheer de wethouder, u eindigt met de constatering dat je moet hard kunnen optreden en je moet een nieuwe balans vinden en je moet ook op de zorg aan de zorgvrager letten. Ik denk dat u in meerdere gevallen voorbij gaat aan het belang van de zorgvrager. Ik kan me voorstellen dat u een wens hebt, en die hebben we met z'n allen, om de PGB minder fraudegevoelig te maken, daar moeten we aan werken. Dat u een wens hebt om zoveel mogelijk gediplomeerden rond te hebben lopen die u kunt aanspreken, zeker als ze gecertificeerd zijn, dat kan ik me allemaal voorstellen. Maar om dan zo rigide te zijn dat u vervolgens de pas volledig afsnijdt voor die situaties waarin bewezen is dat de eerste en tweede lijn meer dan welke andere vormen dan ook in staat zijn om de zorgvrager te ondersteunen, dat gaat OPHaarlem te ver. Ik heb geconstateerd dat u zegt: we moeten een balans vinden. Maar uiteindelijk is er maar een balans voor u, dat is de minder fraudegevoelige balans, en dat is niet, in uw bewoording, de zorgbalans geweest. Dat is overigens een organisatie die ook een goede naam heeft, maar dat is weer wat anders. Dus, mijnheer de wethouder, als u blijft bij de verordening zoals die nu is aangeboden, dan zal OPHaarlem daar of een amendement of een motie aan wijden in de volgende raadsvergadering, en hangt er even af van hoe we dat tekstueel vormgegeven krijgen. Maar wij vinden het belang van die situaties waarin controle nodig is, maar geen fraude bewezen is of bewezen wordt, maar eerste en tweede lijn bloedverwanten een perfect product neer kunnen zetten, vaak een uniek product, als dat in een keer wordt afgesneden vinden wij niet acceptabel. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u. Als we weten dat een dergelijke motie of amendement in de lucht hangt en het is natuurlijk niet hele simpele materie, zou het misschien fijn zijn als we alle soortement van implicaties van de mogelijke invoering van een dergelijke aanpassing in het beleid op papier zouden kunnen krijgen. Want waar zit de speelruimte, zouden we bijvoorbeeld ook de regels strikter kunnen maken? Dat als inderdaad zo'n moeder die zelf de opleiding heeft, iemand die die zorg zou moeten verlenen, als ze die heeft en dus niet het gewoon met haar warme hart doet, maar ook gewoon op basis van scholing, of dat dan er in of er buiten valt. Dus welke regels er nou specifiek toe leiden dat het nodig is om die eerste en tweede lijn uit te schakelen, of dat dat op een andere manier op te vangen is. Want anders denk ik dat iedereen toch tijdens de raadsvergadering voor het blok staat en eigenlijk niet precies weet wat de gevolgen zullen zijn, of we door die

regel te schrappen misschien eigenlijk de hele verordening net zo goed niet aan zouden kunnen passen. Dat vind ik nu heel lastig om in te schatten.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Misschien nog een aanvulling daarop. De gewone familiebanden, eerste lijn, tweede lijn, dat zijn natuurlijk ook dingen die tegenwoordig wat lastiger te formuleren zijn, omdat er natuurlijk allerlei nieuwe interessante gezinsvormen ontstaan zijn. Waar een stiefvader, die is dus verder niet in de eerste of tweede lijn, ik noem maar wat, die heeft geen bloedband, laat ik het zo zeggen, met het kind. Mag die dan wel, mag die dan niet? Dus je krijgt toch wel lastige definitiekwesties als je het op die toer gooit. Dan is de kwalificatie-eis eigenlijk een veel duidelijker manier om dat in te kaderen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Wij wachten dan wel het amendement af. Maar ik vroeg me één ding af: hoe is dat wettelijk, mogen wij deze wijziging gewoon inbrengen, hoe is dat verder in het land? Dus dat vraag ik mij ook af, schieten wij als Haarlem daarin door of is het zo dat overal in Nederland ongeveer dezelfde regels gelden? Dus daar zou ik graag wat over willen weten.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? De heer Botter.

Wethouder Botter: Ik denk toch dat er sprake is van een misverstand, of we hebben langs elkaar heen zitten te praten. Kijk, waar het hier om gaat in deze verordening, dat is specialistische jeugdzorg. En bij specialistische jeugdzorg is het niet aan te bevelen dat dat überhaupt door bloedverwanten wordt gedaan. Dus in die zin geldt het volgens mij, maar dat is dan het enige wat ik zou moeten nazoeken of dat door het hele land wel of niet zo geldt. Je kunt natuurlijk je eigen verordening maken als het gaat om PGB's, maar ik geloof niet dat we daarin heel erg afwijken van de rest van het land. Maar die vraag komt nu op tafel en die wil ik met alle plezier voor u uit zoeken. Ik wil natuurlijk met alle plezier voor de raadsvergadering van 26 juni kijken of ik nog met een toelichtende brief kan komen waarin ik uitleg waarom we hiervoor gekozen hebben, hoe wij ons daarin verder verhouden tot de rest van de omliggende gemeenten in ieder geval, en ook kijken of daar andere gemeenten zijn die daar een heel ander standpunt op hebben. Maar daar kan ik u in ieder geval verder vanavond niet over informeren. De intentie is om te zorgen dat aan de ene kant, en daarin staat toch – ook al leest u dat niet en ook al hoort u dat niet in mijn reactie – de zorg en de behandeling van het kind voorop. En in tweede instantie vind ik dat dat moet gebeuren op een manier die te verantwoorden is. We hebben straks in de discussie ook van de kadernota allerlei discussies dat u mij gaat vragen: wethouder, let u toch ook op de financiën, want dat moet toch echt wel een beetje naar beneden, dat tekort van 3,8 miljoen. Dus in die zin is dat natuurlijk ook een van die maatregelen dat we gaan kijken naar: hoe kunnen we daar waar het niet goed gaat, daar waar misbruik wordt gemaakt, dat terugdringen. Voor de rest moet iedereen de zorg kunnen krijgen die die nodig heeft.

De voorzitter: Interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, twee dingen. Ten eerste heb ik graag van u een overzicht van de ingeschatte fraude-uitgaven bij de PGB. Want blijkbaar gaat de nieuwe regeling echt heel veel geld opleveren, daar ben ik zeer in geïnteresseerd hoeveel dat bedrag dan nu is c.q. ingeschat wordt. En het tweede is: de vorige regeling die is van 7 april 2015 en die is vervangen in 2017 en nu in 2019 komt er een nieuwe. U zegt nu: het betreft specialistische zorg waar eigenlijk, misschien wel het woord überhaupt, de eerste en tweede

lijn bloedverwanten niet voor geschikt is. In 2015 was het college dat niet van mening, in 2017 was het college dat niet van mening. Wat zijn dan precies de nieuwe inzichten die u in 2019 tot een geheel ander beeld brengt? Is dat toch weer alleen die fraude, of is dat de zorg? Want u heeft in 2015 die overweging gemaakt en niet gedaan en gezegd: eerste en tweede lijn bloedverwanten kan dat. In 2017 heeft u die overweging blijkbaar gemaakt en heeft gezegd: nee hoor, eerste en tweede lijn bloedverwanten kunnen dat. En in 2019 zegt u: nee, dat is eigenlijk onverantwoord. Graag uitleg.

Wethouder Botter: Laat ik vooropstellen dat het een situatie is waarin we de afgelopen jaren hebben geleerd. We hadden de jeugdzorg in 2015 overgedragen gekregen, toen hebben we vooral ingezet op het verzorgen van zorgcontinuïteit en ervoor te zorgen dat iedereen ook de zorg kreeg die hij of zij al had. Zo langzamerhand zijn we steeds meer gaan kijken: hoe wordt dat nou precies vormgegeven, hoe hebben we onze systemen op orde? Dit is een volgende stap en ik zal gedurende de loop van dit jaar met meer stappen komen, waarbij we gaan proberen om binnen de wettelijke kaders toch ervoor te zorgen dat de overschotten, of de tekorten die we in de jeugdzorg hebben, om die verder terug te dringen. Ik kan nu helemaal niet vertellen over hoeveel percentage dat gaat. Gemiddeld gaat het over, heb ik wel eens gelezen, dat er voor 30% gefraudeerd wordt met het PGB, en dat is PGB-breed. Hoe dat specifiek in dit geval en in de gemeente Haarlem hiervoor zit, dat weet ik niet en dat ga ik ook niet uitzoeken nu, omdat dat vind ik te veel capaciteit vraagt om onze aandacht daar nu op te richten. Ik vind eigenlijk elk geval al te veel. Dus in die zin denk ik dat hier een evenwichtig voorstel ligt. Ik ben nog steeds met u van mening dat het primair om de zorg gaat en ook de beste zorg. Daar waar het gaat om begeleiding en verzorging kunnen ook gewoon PGB's worden aangevraagd door de ouders en andere bloedverwanten, daar komt ook geen verandering in op dit moment. Dus in die zin denk ik dat we hier een goed voorstel hebben dat wat mij betreft als hamerstuk naar de raad zou kunnen.

De voorzitter: Maar er is nog enige zorg bij de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u zegt: wij hebben de systemen op orde. Ja, systemen is iets anders dan zorg, daar kunnen we nog een paar uur over discussiëren. Vervolgens weet u niet wat het fraudebedrag is maar u bent bezig om de fraude te verminderen, dat vind ik wel een interessante constatering. En dan zou ik u willen vragen, mijnheer de wethouder, ik kan u niet alles dwingen om uit te zoeken, maar zou u na kunnen gaan: welk deel van dit budget wordt aangevraagd en toegekend op dit moment aan eerste en tweede lijn bloedverwanten?

Wethouder Botter: Ik denk dat dat heel erg moeilijk is om dat te kunnen achterhalen, omdat dat opgaat in de bredere aanvragen die er liggen. Ik wil een poging wagen, maar ik weet niet of ik u daar ook daadwerkelijk antwoord op kan geven. Laat ik even één ding duidelijk aangeven: het gaat steeds beter, ook met de administratie, ik zeg niet dat we het al helemaal op orde hebben.

De voorzitter: De heer Smit, laatste keer.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, u vraagt, de ambtenaren vragen namens u, het hemd van het lijf als het gaat om het PGB, dus u weet precies of er een aanvraag wordt gedaan door eerste of tweede lijn bloedverwanten, dan wel interessante constatering, dus die vader of stiefmoeder. Dank u.

De voorzitter: Dat is een constatering. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik kan heel veel met de wethouder mee. Ik kan me voorstellen, fraude moet je aanpakken en zorg moet de juiste en de beste zorg zijn voor een kind, daar kan ik ook wel mee. Alleen het stukje dat wij ouders die specialistische zorg kunnen op dit moment verlenen, als we die als potentiële fraudeurs gaan zien, dan heb ik daar wel moeite mee, maar ik neem aan dat dat niet het geval is. Maar ik ben ook aan de andere kant wel benieuwd: hoe groot is de omvang en waarom zou er geen uitzondering gemaakt kunnen worden wanneer ouders inderdaad dezelfde diploma's hebben, de deskundigheid hebben, waarom zou dan niet die zorg via de ouders verleend kunnen worden, terwijl het tot op heden op zich goed ging? Dat zou ik wel in beeld willen.

De voorzitter: Zijn er nog meer mensen? Ja, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Over fraudegevoeligheid: volgens mij is er pas sprake van fraude als je dat hebt aangetoond. Tot die tijd zou je ouders en verzorgers eigenlijk het voordeel van de twijfel moeten geven, ook al is er misschien een fraudepercentage van 30% in het spel. Dan nog heb je 70% mensen die wel deugen en voor goede zorg zorgen. Dat is één kant van het aspect. Een tweede is: als je verzorging vanuit de eerste en tweede lijn familieband uitsluit, dan zie ik in deze tijden misschien wel een tekort aan mensen opdoemen die deze functies willen uitvoeren. En ten derde, dan vind ik nog een interessantere schakel: hoe u dan ziet dat die professionalisering van de zorg zou zorgen voor een terugdringing van het aantal kosten dat daarmee gemoeid is.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Om bij dat laatste te beginnen, de kosten worden sowieso gemaakt. Als het nu door verwanten wordt gedaan dan worden die kosten evengoed gemaakt, dan als je dat door een professional laat doen. Niet waar het mij om gaat, is dat dat ook niet per se hetgeen hoeft te zijn waar het mee te maken heeft. Waar het mee te maken heeft is dat je graag wil dat het kind de beste zorg krijgt die mogelijk is. Laten we daar ook geen doekjes om winden, als je kijkt naar de situatie waar het hier gaat om specialistische zorg en er is überhaupt nog sprake van een goede relatie tussen ouder en kind, dan hebben die ouders al buiten het feit dat ze mantelzorger zijn, buiten het feit dat ze misschien met een PGB werken, ook al vanuit de gebruikelijke zorg de rest van hun leven zorg voor het kind. Dus in die zin zal die relatie of die band wat mij betreft ook niet ter discussie staan en zal het tekort of gebrek aan liefde, als de relatie goed is, daar gaan we dus vanuit, dan zal die er ook zijn. Maar soms kan het gebeuren in zo'n relatie dat er een vertroebeling plaatsvindt tussen aan de ene kant de rol die je als ouder hebt en vervolgens de rol die de professional heeft in het verstrekken of verlenen van hulp. Ik denk nogmaals, dat we niet met argwaan dit stuk hebben geschreven, maar dat in eerste instantie de beste zorg voor het kind voorop staat en dat we net als mevrouw Özogul zeggen: het feit dat je een beperkt budget beschikbaar hebt noopt je er toe, omdat je anders zo mogelijk andere kinderen niet kunt helpen die het ook nodig hebben, dat je daar op een goede manier mee omgaat. Dan is het niet ingegeven, volgens mij, op basis van vooropgesteld wantrouwen, maar je creëert wel een situatie waarbij je de mogelijkheid scheidt om ervoor te zorgen dat daar waar het fout gaat ook snel wordt ingegrepen. Het is natuurlijk iets, als er überhaupt geen fraude was, als we met z'n allen heilige boontjes zouden zijn die op deze wereld heel altruïstisch zijn, dan kun je alle vormen van politie en handhavers wel overboord zetten. Maar dat is niet zo, dus we moeten ook iets regelen om te zorgen dat het goed geregeld is.

De voorzitter: Een interruptie, de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik beluister nu toch heel duidelijk ook een bezuinigingsargument. U zegt: die ouder, die blijft toch wel zorgen, dus dat kan ook wel gratis. Dus pik in, het is winter. Dat is natuurlijk weer een heel

ander argument in de discussie dan dat het over kwaliteit gaat of over relatie of wat dan ook. Het gaat dus gewoon over een bezuinigingsoperatie eigenlijk, om die mensen die toch wel zorgen gewoon van een geldstroom uit te sluiten.

Wethouder Botter: Mijnheer IJsbrandy, u weet waarschijnlijk helemaal niet over welke kinderen het hier gaat. Ik heb het er niet over dat dit een bezuinigingsoperatie is. Ik heb het erover dat die ouders, die hebben in die zin – en vergeef me dat woord want daar kan je ook een wethouder natuurlijk heel erg op aanvallen – levenslang met de zorg voor hun kind. En wat ik nou probeer duidelijk te maken is dat je ook probeert om die ouder weer ouder te laten zijn, ook al is dat in een hele moeilijke situatie, dat ze ook ontlast kunnen worden door aan de andere kant de zorg, de hele specialistische zorg, te laten regelen door een professional. Daar is niet alleen het kind bij gebaat, maar daar is ook die ouder bij gebaat. Die het misschien heel moeilijk vindt om dat ook te accepteren, dat er misschien een ander in het spel komt om mee te helpen om dat te regelen. Maar we willen ook niet hebben, want dat komt vanavond of binnenkort op een andere manier aan de orde, dat mantelzorgers, die zijn heel erg overbelast. En juist in deze situatie, ook al zijn het mantelzorgers met een PGB, die mensen zijn ook heel erg overbelast.

De voorzitter: Nu even een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik kan me voorstellen dat dit wellicht duurder gaat worden, in plaats van een bezuiniging, omdat de betreffende kinderen dan naar een specialist moeten. Alleen ik vraag me af: het moment dat we dit gaan uitvoeren, komen dan niet meer wachtlijsten? Want er is op dit moment al dat je een X aantal maanden moet wachten en soms ook wachtlijsten. Als nu al die kinderen naar een specialisme moeten, dan lijkt het me ook dat we daar een probleem creëren.

De voorzitter: En de heer Smit heeft ook nog een interruptie.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, uw woorden klinken altruïstisch naar de ouders toe, maar er zijn ouders die besluiten omwille van de balans in het gezin, de kwaliteit van de zorg, om daar inderdaad een deskundige voor in te huren, heel simpel. Er zijn soms kinderen in combinatie met de deskundigheid van ouders, waarvoor dat niet mogelijk is. Dan kom ik al bijna op de markt die niet iedereen kan bieden die alles kan. A) niet iedereen, en B) niet alles kan. Dan denk ik dat het om een heel klein groepje gaat, ik weet alleen één ding zeker: als die ineens hiervan afgesneden worden van dit concept, dan ontstaan er echt problemen. Volgens mij gaat het om peanuts en dat was niet de bedoeling van de verordening, maar dan kan er een uitzonderingsregeling gemaakt worden. Een hardheidsclausule kan ook gemaakt worden, dat hebben we ook bij de invalidenparkeerplaatsen blijkt dat. Dat kan hier ook en dan heb je het opgelost. Maar argumenten als de fraude, argumenten als 'ik ontlast de ouders', dat zijn allemaal niet ter zake doende argumenten. Deze regeling is op dit punt in onze ogen te rigide. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, een interruptie.

Mevrouw Sterenberg: Is er contact geweest met ouders die nu die zorg leveren en weten we daarvan wat dat voor hun impliceert en voor het kind. Zijn er mensen die er op hebben gereageerd in de inspraak, wist men dat dit ging wijzigen?

De voorzitter: En de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Als de vraag over dit gedeelte, want we hebben het natuurlijk over fraude en we hebben een artikel over het onderscheid tussen formele zorg en informele zorg en dat het heel zinnig is om dat onderscheid aan te brengen en ook te maken. Ik snap ook het argument van de wethouder dat het soms wel eens heel lastig kan zijn met ouders en kinderen, maar van de andere kant voel ik er toch ook wel erg voor om het verbod op de eerste en tweedelijns graad ..., terwijl ze BIG-geregistreerd zijn, terwijl ze opgeleid zijn en dat ook willen gaan doen, dat lijkt me ook iets te ver gaan. Maar het goede is wel dat het formele en het informele uit elkaar wordt getrokken, wat ons betreft.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik neem de wethouder serieus wanneer hij zegt: ik wil het formele en het informele karakter van de zorg uit elkaar trekken. Volgens mij gaat het pas wringen op het moment dat het een verplichtend karakter krijgt. Dus dat je tegen mensen die bevoegd zijn, die in een situatie zitten dat ze zelf wel moeten helpen, bijvoorbeeld omdat de professionele hulp ontbreekt, ook nog ontnemt dat ze daar een PGB bij kunnen betrekken. Volgens mij moeten wij hier ruimhartig denken en niet te strikte richtlijnen opleggen.

De voorzitter: We gaan geen ... niet door interruptie met elkaar ... Want dit punt loopt echt wel veel te veel uit weer, we blijven rondjes draaien. Ik geef u nog een keer nog even het woord aan, alstublieft.

De heer Smit: Mijnheer Oomkes, als u het hebt over dat PGB, kunt u zich ook voorstellen dat er ook situaties zijn waarin in feite, als dat PGB niet meer komt, de situatie ontstaat dat een van de gezinsleden weer moet gaan werken omdat het gezinsinkomen niet toereikend is, vervolgens die specifieke zorg er niet is, en dan? Nou, dank u. Hetzelfde gebaar, ja.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Er is overleg geweest, hoe vaak en hoe diep dat is geweest dat weet ik niet, maar ik heb begrepen dat er overleg is geweest. Ik zal dat ook in de brief terugkoppelen op het moment dat ik die schrijf. Ik proef gewoon dat sommige mensen, ik wil bijna zeggen verzet, maar een gevoel van niet willen instemmen toch wel koesteren om hun moverende redenen. Ik kan me voorstellen dat daarbij een brief enige helderheid kan geven, maar u niet kan weerhouden om moties in te dienen. Ik zie die altijd met belangstelling tegemoet, want dat betekent dat het stuk alleen nog maar beter wordt, zeker als die op brede steun van u allen kan rekenen. Dus in die zin ben ik heel erg benieuwd wat u ook precies binnen uw motie gaat aangeven. Maar ik zal in ieder geval ruim op tijd komen met een brief waarin we A) antwoord geven op de vraag: hoe groot is die groep nou, kunnen we dat op een of andere manier achterhalen? Welke mogelijkheden zijn er, al dan niet via hardheidsclausules of andere clausules, om op het nieuwe beleid in te breken? Want dat kan natuurlijk ook, net zo goed als dat je kan zeggen: we houden de verordening zoals die is en je kunt nu altijd die hardheidsclausule vasthouden. Ik ben daar geen voorstander van, ik zou dan voorstander zijn om deze nieuwe voorziening in te voeren en op basis daarvan te kijken, als er dan inderdaad iemand is waarbij de ouder of de verwante dusdanig zegt: ik wil zelf echt die hulp verlenen en ik heb daarvoor een adequate opleiding, want dat vind ik echt iets wat we echt in ogenschouw moeten nemen. En dan ook aangeven door middel van doorvragen: weet u wel dat op het moment dat u zich overbelast voelt, dan hebben we u wel gewaarschuwd. Want dan wil ik niet hebben dat we dan op een gegeven moment hier in deze zaal een discussie gaan voeren: ik heb iemand en die is zo overbelast. Nee, dan kiest iemand er ook zelf en daadwerkelijk voor. Maar dat wil ik kijken hoe dat kan, of dat het beste kan door middel van een uitzonderingsclausule dan wel dat dat via een hardheidsclausule. En ik zal antwoord geven op de vraag: hoe is dit gecommuniceerd met de buitenwacht of de betrokkenen. Is dat een afspraak die ik met u kan maken?

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dan nog een aanvulling. Als u dan niet wil dat wij dan in de toekomst ooit een keer vertellen dat er iemand in die eerste of tweede lijn overbelast is, dan krijgen we van u ook de harde toezegging dat er niemand in dat professionele circuit zich meldt van 'ik ben eigenlijk overbelast in mijn werk'.

Wethouder Botter: Nee, want dat heeft weinig met elkaar te maken. Maar kijk, wat ik wel nog - misschien ook om zo'n discussie als vanavond wat meer nog te stroomlijnen, want het is toch een proces waarin we allemaal met z'n allen zitten om ook nog te leren - er zaten ook nog best wel wat technische vragen bij de vragen die u nu gesteld heeft. Ik had het heel erg prettig gevonden, want ik probeer af en toe op m'n telefoontje te kijken, maar praten en telefoon kijken is niet echt heel erg mijn ding. Dus ik zou het heel graag aan u willen vragen om als er echt na lezing van zo'n stuk technische vragen zijn, om die gewoon in het vervolg even te mailen of te appen, want dan kan ik daarmee aan de slag. En dan kan ik u ook nog beter bedienen dan dat ik nu geprobeerd heb te doen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, als laatste.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik had net ook iets gezegd over wachtlijsten. Hoe voorziet de wethouder dat? Is daar ook al rekening gehouden nu?

Wethouder Botter: Geen indicatie om te denken dat er verdere wachtlijsten door deze problematiek gaan ontstaan.

De voorzitter: Goed, wil ik gaan afronden. De wethouder heeft duidelijk gezegd wat hij nog gaat toesturen. In het begin leek het me een hamerstuk te gaan worden en naarmate de discussie verder vorderde gingen we daarvan ... Maar zullen we het als hamerstuk een stemverklaring dan maar naar de raad brengen, of wilt u het direct als bespreekpunt invoeren? Of toch als hamerstuk, mijnheer Smit?

De heer Smit: Nou, als het op tijd komt, de reactie van de wethouder, en daarvoor alvast de dank, dan weet ik hoe wij onze reactie als OPHaarlem moeten inkleuren. Als de wethouder echt met een heel goed - in onze ogen, zo bedoel ik het hoor - verhaal komt, dan is het een hamerstuk met stemverklaring. Als we ons niet kunnen vinden in de mogelijke oplossingen die de wethouder biedt, dan zullen wij alsnog een motie of amendement indienen.

De voorzitter: We kunnen altijd opwaarderen, dus ik stem met nog een hamerstuk met stemverklaring. Ja?

...

De voorzitter: Nou, zeg het maar. De heer Oomkes?

De heer Oomkes: Ik vind eigenlijk de toezegging van de wethouder op dit punt echt heel ruimhartig. Het combineert het technische met het verwarmende element dat het verbod er in principe af gaat, dus ik zou willen instemmen met zijn voorstel.

De voorzitter: Dus hamerstuk? Met stemverklaring, ja? We kunnen alles opwaarderen, hoor. We gaan hamerstuk met stemverklaring, gaan we doen. Dank u wel.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

8. 19.50 uur Conceptnota integraal jeugdbeleid 'Samen voor jeugd' (JB)

De voorzitter: We gaan lekker zo. We hebben nu een bespreekpunt. We gaan naar een bespreekpunt, dat is punt 8, dat is de conceptnota integraal jeugdbeleid - we gaan het weer over jeugd hebben - 'Samen voor jeugd'. De gemeente is verantwoordelijk voor preventief jeugdbeleid en, sinds de transitie in 2015, voor alle vormen van jeugdhulp en voor jeugdbescherming en jeugdreclassering. In deze nota Jeugd wordt nadrukkelijker de verbinding gelegd tussen de verschillende terreinen van belang voor het welzijn van alle kinderen en jongeren in Haarlem en legt meer nadruk op de transformatie en preventie. Het college vraagt de commissie om kennis te nemen van de conceptnota en aan te geven of zij suggesties heeft voor aanvullingen en/of aanpassingen. Bespreekpunt, en wie wil het eerste woord? Ik zie de heer Trompetter al. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Op zich is het een heel mooi stuk, het is een goed stuk. Alleen, Actiepartij vind het wel jammer dat de suggesties van Actiepartij om aan digitale weerbaarheid van jongeren te doen niet is overgenomen, dat vinden wij heel erg belangrijk. Dan heb je het over digitaal pesten, anorexiakinderen die door mannen die zich als dieetcoaches voordoen worden misbruikt, noem het allemaal maar op. Sociale media zijn voor jongeren enorm belangrijk, maar alleen al een onderscheid maken tussen feit en fictie vraagt echt veel van kinderen, en ook om onderscheid te maken tussen trollen en echte mensen. Tot zover mijn bijdrage.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil beginnen om het college en in het bijzonder de wethouder te complimenteren met deze nota. De gemeente heeft hiermee een samenhangend beleid ontwikkeld voor de jeugd in Haarlem. In Haarlem zijn er 40.000 kinderen en jongeren tot en met 23 jaar. De PvdA-fractie vindt dat de conceptnota een goed beeld geeft van het integraal jeugdbeleid 'Samen voor jeugd' in Haarlem. De fractie staat achter de in de nota geformuleerde ambities. De PvdA-fractie kan instemmen met de beleidsinstrumenten om deze ambities te realiseren, alleen bij het gezondheid heeft de fractie enkele vragen en opmerkingen. Op de pagina 10, de vaccinatiegraad is 84,8%. Haarlem bevindt zich hiermee al in gevarezone. Hoe komt dat?

!..!

Ja, op pagina 10. Hoe komt dat, en welke stappen gaat het college ondernemen om dit te verbeteren? Een andere opmerking is: bij de bronvermelding ontbreken af en toe jaartallen, waardoor het niet altijd duidelijk is waarop de gegevens betrekking hebben. Zoals CBS, jeugd, jaartal? Als laatste is: het heeft soms een onduidelijk taalgebruik waarop het niet helder is over welke groep het nu precies gaat, bijvoorbeeld op de pagina 16. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Een heel knap ingestoken document. Preventie, vroegsignalering zijn belangrijke issues. Dan beaam ik met de Actiepartij dat er iets vergeten kan zijn, kan er altijd bij, maar het principe van het verhaal is goed. Het beschreven budget, moeten we ons realiseren, waar we over praten is 47 miljoen, de doelgroep ongeveer 6000 jongeren. Interessante getallen. Enkele belichtingen die ik even, puntjes die ik eruit haal: 1237 kinderen hebben gesport via het Jeugdfonds, dat is

50% van die kinderen. Klinkt mooi, maar het gemiddeld percentage van de Haarlemse kinderen dat sport is 85% bij een sportclub. Dus er ligt nog steeds een taak. De 50 is mooi, maar het is nog geen eindpunt, het moet hier meer zijn. Schokkend, en dan beaam ik wat de PvdA zegt, is dat de vaccinatiegraad in Haarlem laag ligt. Dan wordt er gewezen, de Rudolf Steinerschool, waar minder dan 80% vaccinatiegraad is. Dat lijkt ons onaanvaardbaar. Er staat nu dat er wordt naar gekeken, maar het lijkt ons onaanvaardbaar. En als dat zo is en blijft, dan vindt OPHaarlem het niet erg dat er geen geld is voor een nieuwe school die veel te duur is. Want denk erom, we maken er een big issue van, en zodra we het aan Rudolf Steiner koppelen, moeten we voorzichtig zijn? Nee, ook hier moeten we heel hard optreden, want een vaccinatiegraad met een ploeg van honderden kinderen onder de 80% met effecten buiten de schoolmuren, dat is ernstig. Een waarschuwing die ik mee geef.

De voorzitter: U heeft een interruptie van Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Mijnheer Smit, we hebben hier keuzevrijheid in dit land. Ik denk dat ook veel ouders die hun kind op de vrije school hebben een andere mening hebben dan u bent toegedaan.

De heer Smit: Waarvan akte. Ik ben die andere mening toegedaan, maar op dit moment is het wel zo dat wij praten over kinderdagverblijven, die niet-gevacceerde kinderen weigeren en daar op dit moment een grond voor hebben. Dus de zaak ligt hoog en de vraag is of dat alleen maar toegerekend kan worden aan de persoonlijke visie van ouders, dus dat geef ik even mee. Het is een groter issue. Dan vindt OPHaarlem het toch wel een beetje te lange termijn dat kinderen maar maximaal drie maanden zonder onderwijs mogen zitten. Wij vinden dat die grens eigenlijk maar twee maanden moet, want voor kinderen die wat zwakker in de klas zijn is die drie maanden dan ook in een schooljaar denk ik wel killing. OPHaarlem merkt dat er een groep wat onderbelicht is bij de aandacht voor de jeugd en ook de jeugd met achterstanden of de jeugd te kwetsbaar is, dat is namelijk de kunst- en cultuursector in Haarlem. Dan hoef ik alleen maar even te wijzen naar de Wereld Kindertheater, die heel veel met dit soort kinderen ook aan expressieve vormen doet. Dat gezegd hebbende, ben ik er volgens mij helemaal doorheen en heb ik alleen maar als OPHaarlem wat kleinere punten genoemd waar ik aandacht voor vraag. Vind ik het wel leuk dat in de inleiding staat: in de eerste instantie de verantwoordelijkheid van henzelf en hun ouders. Nou, eerlijk gezegd vind ik, moet je dat veranderen: van de ouders en kinderen zelf. Maar het begint bij de ouders, het is niet teveel ik-tijdperk. Ouders blijven toch denk ik wel de belangrijkste in de opvoeding en niet henzelf, de kinderen, die voeden zichzelf niet helemaal op. Maar ik eindig weer met dezelfde complimenten als waarmee ik begon.

De voorzitter: Dank u wel. Het zou bijna een hamerstuk zijn als het een adviesstuk was. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook ik spreek graag mijn dank uit voor de wethouder voor een mooi, volledig uitgewerkte conceptnota. D66 kan zich heel goed vinden in het uitgangspunt 'het kind centraal', dus misschien moet die toch wel als eerste genoemd worden. En ook om aan de hand van die kansencirkel op een integrale manier te gaan kijken naar wat een specifiek kind nodig heeft en ook ons jeugdbeleid daar op in te richten. Daarbij geldt natuurlijk ook: hoe eerder we kunnen signaleren bij een kind of bij een jongere, hoe beter natuurlijk. Meer nadruk op preventie en vernieuwing steunt D66 dan ook zeker. Daarnaast zijn we ook heel erg blij met de verbinding die wordt gelegd tussen het onderwijs en de jeugd. Dit is een hot topic in het onderwijsveld en wordt ook terecht als zeer urgent ervaren. Voor wat betreft de toetsing en de controle op rechtmatigheid van jeugdhulp of specialistische jeugdhulp achteraf, is het voordeel natuurlijk dat je hulp sneller kunt inzetten, maar daarbij loop je wel het risico om de kosten juist op te laten lopen doordat je direct zorg gaat inzetten voordat je zeker weet dat diegene daar recht op heeft. Terwijl direct daarna in het stuk de wethouder aangeeft te onderzoeken op welke wijze hij de kosten omlaag kan gaan brengen in de toekomst. Ik

hoor dan ook graag van de wethouder hoe hij dit tot elkaar vindt verhouden. Voorzitter, deze nota is vooralsnog een heel mooi idee, met een aantal uitgangspunten, met kaders, met heldere ambities die hierin worden vastgesteld. Maar dan moeten we het ook nog echt gaan doen, en dan wordt het wat mij betreft ook wat ingewikkelder. Want er zijn een flink aantal organisaties die verantwoordelijk zijn voor een deel van de jeugdhulp, en er zijn ook andere beleidsterreinen met deze kansencirkel aan elkaar aan het knopen. Al deze partners in dit proces zullen ook als het ware moeten ontschotten en moeten gaan samenwerken, met daarbij ook de continue actieve participatie van jongeren, van kinderen, van ouders, enzovoort. Om nog maar niet te spreken over de financieringsstromen. Daarnaast moet er ook helderheid komen over iedereen's rol en taak in het geheel der dingen. Hier ligt voor de gemeente wat mij betreft ook een faciliterende en aanjagende rol. En bij het vaststellen en eventueel aanpassen van beleid heeft ook de raad wat D66 betreft een duidelijke rol te vervullen. Nou ben ik niet helemaal zeker of dit ook meegenomen moet worden in deze nota of dat dat verduidelijkt gaat worden in het uitvoeringsprogramma wat nog gaat komen, maar ik wil het in ieder geval in één van die documenten scherper terugzien. Dus zodoende. Deze gesprekken met die organisaties, met al deze partijen neem ik aan, ga nog gevoerd worden na de vaststelling van deze nota en mijn verzoek aan de wethouder is of de raad ook in dat proces kan worden meegenomen in de komende maanden. Daarbij zou ik ook wel aandacht willen vragen om te focussen op wijken waar dit nu het hardst nodig is. Ik weet in ieder geval dat in Noord-, maar ook in Oost-Haarlem en ook in Meerwijk en Boerhaavewijk en Schalkwijk vooral wat knelpunten zitten rondom jongeren. We willen kansengelijkheid bevorderen en geen gesegregeerde stad, dus ik zou ook zeggen: focus waar dat het hardst nodig is. Dat betekent ook dat we wat mij betreft meer moeten gaan inzetten op kinderen van minder mondige ouders, bijvoorbeeld laaggeletterde ouders, zoals ook de participatieraad heeft aangegeven. Tot slot, voorzitter, ik word heel erg blij van doelen gekoppeld aan indicatoren in het uitvoeringsprogramma en inzicht in de effectiviteit van ons integrale jeugdbeleid is natuurlijk essentieel voor alle partijen. En ook om zeker te weten dat we bijdragen aan het welzijn van alle Haarlemse kinderen en jongeren. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Het is inderdaad nog een conceptnota en we hebben de vorige keer ook de startnotitie besproken. Dat is een heel mooi proces, dat zien we natuurlijk niet altijd met alle stukken, dus het is fijn dat dit zo gedegen tot stand komt. De vorige keer met de startnotitie hebben we ook gesproken over dat we niet alleen de preventie belangrijk vinden, maar ook inderdaad – de belangrijke liberale waarde – verantwoordelijkheid. Dat zien we nu ook terugkomen en daar hangt ook natuurlijk verantwoordelijkheid en vrijheid, want mevrouw Stroo noemde het net, ouders hebben bijvoorbeeld de vrijheid met vaccinaties. Verantwoordelijkheid en vrijheid gaan soms, boksen een beetje tegen elkaar op en dan is wat de VVD betreft hier die verantwoordelijkheid voor de gezondheid van andere kinderen belangrijker. Dus ook, en er is natuurlijk al meerdere keren aandacht om die vaccinatiegraad gevraagd, ook al door andere partijen in de voorgaande weken, maar dat is wel echt een belangrijk dingetje, waar natuurlijk een hele landelijke discussie over gaande is. Dus laten we hopen dat we binnenkort de steun in de rug krijgen om ook het probleem in Haarlem op te lossen, maar we moeten er wel iets mee. Wij kijken uit naar de uiteindelijke notitie zodat de cirkel helemaal rond is en we goede dingen kunnen gaan doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. 'Samen voor jeugd', integraal jeugdbeleid. Jouw Haarlem is het eens met deze uitspraak. It takes a village to raise a child, of moet het zijn: it takes a child to raise a village? Met de kindervrijheidsraad en, in de toekomst, een kindervrijheidsgemeester komt deze uitspraak ook tot zijn recht. Met

40.000 kinderen in onze stad hebben we een grote opgave om hen op weg naar hun volwassenheid te begeleiden. Het opgroeien en opvoeden gaat soms soepel, soms niet vanzelf en ook gepaard met horten en stoten. Soms is alleen een advies nodig of volstaat contact met mede-opvoeders, soms is het noodzaak om specialistische jeugdhulp in te zetten. Men kan voor alle vragen en opvoedt problemen terecht bij het Centrum Jeugd en Gezin, kortweg het CJG. Bij het CJG kunnen jongeren tot 23 jaar terecht. Klopt het dat het college wil dat jongeren tot hun 27e jaar geholpen kunnen worden, en hoe gaat dat in de praktijk? Nu is er een hiaat van vier jaar voor hulp aan jongeren. Bij het CJG is hulp mogelijk tot 23 jaar en het Sociaal Wijkteam helpt jongeren vanaf 27 jaar. Onze voorkeur zou zijn om het bij het CJG te houden, omdat zij van jongs af aan de jongeren kennen en de expertise in huis hebben. Is dat ook uw voorkeur? In de nota lees ik dat het CJG werkt aan haar bekendheid. Ik constateer dat daar nog winst te behalen is. Bent u het met mij eens dat het CJG nog niet goed is ingeburgerd? Men kan ook terecht bij de huisarts, maar ik vraag me af of het bekend is of je met een kind met sociaal-emotionele problemen naar de huisarts kan gaan en zo de juiste jeugdhulp kunt krijgen. De gemeente zet in op preventie. Dat is goed, maar de bewegwijzering moet vaker aangebracht worden op de plekken waar kinderen en ouders komen in hun dagelijks leven. Het is de bedoeling dat op die manier minder specialistische jeugdzorg nodig is, maar het blijft natuurlijk nodig. Vindt de wethouder dat de kwaliteit van de jeugdzorg voldoende is en kan blijven, ondanks de bezuinigingen van het Rijk? Bent u bereid om de motie Structurele Compensatietekorten Jeugdzorg van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten mede te ondertekenen, net als 18 andere gemeenten? In het stuk lees ik dat jeugdtrainers pedagogische ondersteuning van de gemeente kunnen krijgen om te leren hoe zij het beste om kunnen gaan met kinderen die gedragsproblemen hebben. Ik vind het een prima idee, ik denk inderdaad dat dit uitsluiting voorkomt, maar zie het in de praktijk nog te weinig. Wethouder, vindt u ook dat dit meer aandacht verdient en uitgebouwd dient te worden? Als laatste wil ik aandacht vragen voor een groot probleem onder jongeren tussen de 15 en 20 jaar. Onder hen is suïcide een van de grootste doodsoorzaken, zo staat ook in de nota. Mijn conclusie is dat veel jongeren geen andere uitweg zien en niet op tijd hulp zoeken, vinden, en dat ze niet krijgen wat ze nodig hebben. Is de wethouder dit met mij eens? Wat vindt u van het idee om hier een speciaal aandachtspunt van te maken? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks, daarna het CDA.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. De wethouder is heel trots op dit stuk en dat zegt hij in de inleiding, en dat is wat ons betreft ook terecht. In het voorwoord, inleiding, wat u wil. En dat is ook terecht, want het is een heel mooi stuk. Uit het stuk spreekt ook een opvallend optimisme en een enthousiasme, en de bevlogenheid van de wethouder en ook van de afdelingen zijn bijna voelbaar door het papier heen, dat vinden wij altijd mooi. GroenLinks heeft in deze commissie regelmatig aandacht gevraagd voor jeugdzorg en dan zei de wethouder: wacht maar, er komt een nota. Nou, die nota die ligt er nu. Tenminste, ik neem aan dat het over deze nota ging. Het stuk is heel optimistisch, zei ik al, van toon. En dat terwijl, nu komt een beetje de kritische noot, als we echt inlezen over de staat van de jeugdzorg op dit moment, is er eigenlijk weinig goeds te horen. Er zijn financiële tekorten, er ontstaan weer wachtlijsten, jongeren komen maar niet uit de carousel van instellingen, en het aantal kinderen dat hulp nodig heeft groeit nog steeds. We missen in dit stuk dan ook een verankering in de werkelijkheid van de kinderen die al zorg gebruiken. Dus niet die gebaat zijn bij preventie, maar die nu al in de jeugdzorg zitten. De wethouder stelt in de oplegger een aantal vragen aan de raad en wat ons betreft is een van die vragen cruciaal. Die vraag luidt: ondersteunt de raad verschuiving van middelen om preventie en vernieuwing te versterken? Wetend dat de gemeente ook de plicht heeft passende jeugdhulp te bieden aan de kinderen die dit nodig hebben en dat gemeente daarbij de toetsing en controle achteraf op rechtmatigheid verder gaat aanscherpen en gaat onderzoeken op welke wijze kosten in de jeugdhulp verder kunnen worden teruggebracht op basis van de aanbevelingen uit het AEF-rapport. Wat ik

overigens heb aangevraagd, dat rapport, heb ik nog niet gekregen, het schijnt nog niet helemaal rond te zijn terwijl er wel melding wordt gemaakt van de aanbevelingen. Daar ben ik dan ook wel benieuwd naar hoe dat zit. Het verschuiven van middelen richting preventie kan wat ons betreft alleen wanneer de zorg voor bestaande cliënten niet in het gedrang komt. En als scherpere controle betekent meer papierwerk voor de medewerkers, dan vinden wij dat per definitie onwenselijk. Vraag ook aan de wethouder: hoe ziet de wethouder deze frictie tussen de noodzaak tot controle en het vertrouwen van de hulpverlener? Maar eigenlijk wil ik het juist niet hebben over de tekorten en controle en de financiering en wijze van financiering, maar het is kennelijk wel een cruciaal onderdeel – tenminste, zo ervaren wij dat – van het feit dat er op dit moment nog behoorlijk veel misgaat in de jeugdzorg. Dat heeft te maken wat ons betreft met de manier waarop de financiering is geregeld. Want zolang aanbieders, en dan bedoel ik de organisatie, met klem niet de medewerkers aan zich, het er vooral om gaat om overeind te blijven, zoals het soms het geval is, zullen zij gouden bergen blijven beloven aan gemeenten. Als u als instelling niet genoeg kavel binnenhaalt bij de aanbesteding, moet je medewerkers ontslaan en gebouwen afstoten, en dat is iets wat onwenselijk is. En omdat ze elkaars concurrentie zijn schort het aan de noodzakelijke samenwerking die dit hele stuk ademt: samenwerking, werk met elkaar samen. Die financieringsstromen werken precies contraproductief op die wens tot samenwerking. Het verloop bij de contractpartners is hoog en gedragswetenschappers en jeugdbeschermers die ik heb gesproken noemen allemaal dezelfde oorzaken: de werkdruk is torenhoog, de bureaucratie is van kafkaëske omvang en de verantwoordelijkheden drukken zwaar, terwijl de professionele bewegingsruimte tegelijkertijd klein is. Te klein om je op waarde geschat te voelen als medewerker. Er moet dus op allerlei niveaus worden samengewerkt en aandacht komen voor een andere manier van werken. De noodzakelijke omslag in de jeugdhulp wordt inmiddels voorgeleefd door vernieuwers, die met vaste reflexen van de sector gebroken hebben, zich dienstbaar opstellen en laten zien dat een andere en betere jeugdhulp mogelijk is. Zij zijn dienstbaar aan het kind en het gezin, niet aan de organisatie. Dat zijn vaak de kleinschaliger jeugdhulp, ook in huis, in pandige jeugdhulp. Ik zou dan ook willen pleiten voor kleinschalige, effectieve jeugdhulp die wat mij betreft in het verlengde ligt van de kansencirkel en ook van de shift die wij maken, die transformatie waar we in zitten, maar die dus verder strekt dan alleen de preventie waar dit stuk voornamelijk over rept. Overigens, heel erg terecht dat het zo wordt aangescherpt, de preventie, is ook een doelstelling van de oorspronkelijke jeugdwet die eraan ten grondslag ligt. Het is ook een stap die wij maar moeilijk kunnen nemen, dat heeft met allerlei factoren te maken, maar de uitgangspunten zijn onweerlegbaar geweldig. Nog een vraag aan de wethouder: ziet de wethouder mogelijkheden om de jeugdhulp misschien op termijn gefaseerd meer aan te besteden bij kleinschaliger partijen en is de wethouder met ons van mening dat dat in de lijn ligt van de nota en ook van de basis van de jeugdwet, zoals die voorligt?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ook wij vinden dit stuk een goed stuk, voorzitter. Op de vraag of wij geïnteresseerd zijn in een verdiepende sessie en of we een werkbezoek over de kansencirkel zegt het CDA ja. Een paar aandachtspunten, voorzitter. Als het om kinderen gaat met een lichte verstandelijke beperking mis ik de rol van Stichting MEE & de Wering in dit stuk. Er wordt alleen maar gefocust op het aanbod van het CJG. Naast het voortzetten en het versterken van de bestaande initiatieven geven wij de voorkeur voor inzet, gefocust op specifieke wijken, zoals Oost, Slachthuisbuurt, Schalkwijk en Noord. Meer aandacht voor zwerfjongeren, de aantallen nemen toe. Het totaal aantal zwerfjongeren die bekend zijn bij de BCT, Brede Centrale Toegang, neemt ook toe. Laatst heeft de Streetcornerwork een presentatie gehouden over zwerfjongeren. Ik zou het op prijs stellen als de wethouder de resultaten van dit onderzoek ook in het stuk meeneemt. Zelfde vragen als Partij van de Arbeid en OPH als het om vaccinaties gaat. En als laatste: naast alcohol, drugs, ook meer aandacht besteden aan lachgas. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Het stuk zelf straalt enthousiasme uit en als ik het lees denk ik: met heel veel dingen kan ik het eens zijn. Zoals bijvoorbeeld dat er met ouders en jongeren gesproken is, naar behoeften gekeken is. Ook het feit dat kinderen wat betreft veilig thuis, dat we ervan uit gaan dat ze zoveel mogelijk thuis met ondersteuning moeten blijven wonen, daar zijn we ook voorstander van. Dat er inderdaad preventie moet zijn daar zijn we ook voorstander van, want daarmee kom je heel veel leed achter en kun je inderdaad ook duurdere preventies uitsluiten. Dus wat ons betreft, hartstikke goed. Alleen als we naar de preventie kijken en als we dan een keuze moeten maken, het geld verschuiven naar preventie, dan worden we daar wel angstig. Want wat ons betreft, alle kinderen moeten de hulp krijgen die voor hun van toepassing is. Als dat zwaardere hulp is, dan moet dat zwaardere hulp zijn. Als dat een wat lichtere vorm, preventie is moet dat inderdaad preventie zijn. Dus ik wil er wel voor waken om nu te zeggen: we verschuiven gelden, en dat we dan aan de andere kant tekort komen en wellicht kinderen tussen wal en schip vallen. Met preventie denk ik inderdaad aan preventie wat betreft het cyberpesten, het normale pesten. Preventie is opvoedondersteuning, dan komt inderdaad CJG, maar wat mij betreft is dat natuurlijk niet alleen het CJG. We hebben in Haarlem ook initiatieven zoals Spel aan Huis, die bij ouders thuis komt, al op jonge leeftijd, al lerenderwijs ook in de gaten houdt of daar wat met het kind aan de hand is. Dat zijn allemaal leuke initiatieven die we moeten koesteren en waar we ook echt mee door moeten gaan, vooral met de bezuinigingen in de toekomst. Als we het hebben over jongeren heb ik gezien dat we ook per wijk gaan kijken: wat is er nodig in een wijk, waar moeten we op insteken? Nou, dat kunnen we ook alleen maar toejuichen. De ene wijk heeft een andere samenstelling en zijn de behoeftes ook anders dan een andere wijk, zoals Oost, Boerhaavewijk, Europawijk, Meerwijk, of het centrum, daar zijn toch andere vragen. Dus daar kunnen we alleen maar mee eens zijn. Wat ik wel mee wil geven is wat betreft de CJG. We hebben daar veel mensen werken met culturele achtergronden, maar wat ik in de praktijk soms tegenkom is dat er bijvoorbeeld ouder iets nodig heeft, die bijvoorbeeld maar drie jaar of vier jaar in Nederland woont, en dat je dan te horen krijgt: maar dat kunnen wij op dit moment niet bieden. Dat is lastig, want CJG doet ontzettend goed werk, ik zie dat ook zelf in Haarlem, ik maak het zelf mee. Dus mijn vraag aan de wethouder is: kunnen we toch kijken dat er in iedere wijk wel iets is voor ouders? Want ik vroeg bijvoorbeeld: waarom kan er dan niet iemand vanuit Schalkwijk, die er is, die de taal spreekt, waarom kan die niet overvliegen, vliegend keep-werk, en dan in Haarlem Noord. Dan blijkt dat dat niet mogelijk is. Dus daar zou ik wel van de wethouder willen horen wat we daaraan kunnen doen. En ik zie dan straks de nota tegemoet. Dus wat ons betreft moet niet echt een vorm van bezuiniging zijn, verschuiven van gelden moet niet betekenen dat kinderen de zorg onthouden worden. Het ene kind is het andere niet, het ene kind is meer geholpen met therapieën met spel, en dan bedoel ik nu dus de organisaties die op dit moment niet gegund zijn of niet meedoen, maar via PGB gaan. Daar moeten we wel zorgen dat dat wel blijft bestaan en het aanbod ook blijft bestaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, het is een mooi stuk. Het is eigenlijk zoals je vanuit een soort Greenfield-situatie natuurlijk het jeugdbeleid zou willen omschrijven, vanuit het kind centraal. En dan is die kansenkring natuurlijk een mooie metafoor om dat vorm te geven. Misschien moet er, zoals mijnheer Trompetter ook al zei, nog een negende dimensie bij, namelijk: altijd online, of zo. Dat is inmiddels ook wel een voorwaarde voor een gelukkige jeugd, geloof ik. Maar toch zien we wel wat problemen bij de manier waarop het nu ingestoken is. Ik heb geprobeerd, op bladzijde 13 staat dus de kansenkring, maar je hebt op bladzijde 13 dat blokkenschema van de geldstromen, zoals die op dit moment lopen. Dus ik dacht: nou, dan kan ik verderop in het document wel ergens vinden hoe het een aan het ander te koppelen is. Dan wordt het toch best wel heel

lastig, dus ik denk als je het vanuit een bestuurlijk oogpunt bekijkt en je zegt: hoe ga je dit nu inderdaad organiseren, hoe ga je het inrichten, hoe ga je het financieren en hoe ga je het ook vanuit de raad controleren? Dan zien we nog wel grote uitdagingen, omdat natuurlijk ook heel veel van de doelstellingen, zoals mevrouw Çimen ook al zei, rond dat Integrale Kind-proces, dat zit niet alleen maar in het jeugddomein, dat zit ook in onderwijs, in sport, in schuldhulpverlening, in allerlei andere domeinen waar eigenlijk ook voorwaarden gecreëerd moeten worden om het uiteindelijk ook voor het kind en voor het gezin, waar het kind deel van uitmaakt, allemaal wat makkelijker te maken. Wat ik er ook in mis eigenlijk is een onderscheid, dat wordt ook in die acht dimensies steeds op elkaar gegooid: wat doe je nou voor het kind in het algemeen, dus voor alle kinderen in Haarlem, en wat doe je nu heel specifiek voor probleemjongeren, in welke vorm dan ook? Dat zijn toch wel hele verschillende aspecten, dat is natuurlijk deels heel globaal beleid en deels is daar heel specifiek beleid. En dat moet je anders organiseren, dat doe je ook anders, daar stel je andere eisen aan, dat meet je ook anders. Dus daar zou eigenlijk meer aandacht ook voor moeten zijn. Wat ik ook een beetje erin mis is: wat zijn die echte harde wettelijke taken die we als gemeente hebben en wat zijn de dingen die we er als, een beetje vanuit een soort nice to have, aan toevoegen. Ik las bijvoorbeeld ergens, en dat is maar een voorbeeld hoor, dat er een jeugdgrondwet moet komen. Ik denk niet dat dat ergens in de wet staat dat dat moet, dus dat kost ook weer 75.000 euro, maar dat zijn dan van die dingetjes die er dan aan toegevoegd worden die het allemaal niet per se makkelijker maken. Dus daar zou ook nog aandacht voor kunnen zijn: wat zijn echt de harde taken en wat kosten die, en wat zijn het flankerende beleid wat we daar omheen kunnen verzinnen en wat we dan ook binnen de financiële ruimte die we hebben dan wellicht ook in prioriteit kunnen toewijzen. Ja, dat zijn eigenlijk de opmerkingen die wij daarover hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Een heel mooi stuk, heel compleet stuk, vind ik. Wat ik heel mooi vind hierin is de preventie, want preventie is gewoon heel belangrijk. De kosten voor de jeugdzorg die rijzen de pan uit. We zouden allemaal willen dat de kosten lager zouden worden, dat er minder beroep gedaan zou worden aan zorg, maar het wordt alleen maar meer. In dit stuk wordt ook de inbreng van de jeugdigen meegenomen en dat is natuurlijk heel belangrijk, dat jongeren zelf gehoord worden. En dat de samenwerking tussen jeugdigen, hun netwerk en de professionals versterkt wordt, dat is ook heel erg belangrijk. Dus dat ziet er heel goed uit. Maar ik denk dat, er is sowieso een knelpunt met jeugd- en gezinsbeschermers, daar zijn er te weinig van. Jongeren die echt behoorlijk in de knel zitten, die moeten heel lang wachten op passende zorg. Daarnaast, wat ook al genoemd is, dat de dakloze jongeren, de jongeren die gewoon echt niet meer thuis kunnen wonen, maar ook geen plek kunnen vinden in een voorziening, dat is eigenlijk hele dure zorg en dat neemt eigenlijk alleen maar toe. Dus dat is wel onze zorg. Ik denk dan ook dat in dit plan, waar het ook gaat over de kansencirkel, wat heel mooi is, maar eigenlijk ook misschien wel iets is wat je heel makkelijk bij informele zorg onder kan brengen. Bij vrijwilligerscentrales, ofzo. Omdat ik denk dat er gewoon te weinig geld beschikbaar is om daar aan te besteden, want het geld wat er is moet vooral besteed worden aan de jongeren die gewoon ernstig in de problemen zitten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Er zijn heel veel goede dingen gezegd, dus ik vat het even kort samen. Goed dat de jongeren inspraak hebben, goed dat er wordt gekeken naar specifieke wijken, wat hebben we daar nodig. Het zou ons veel plezier doen als die aanvullende, verdiepende sessie er komt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad. Dan gaan we naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik ben in ieder geval blij dat is overgekomen dat er met plezier aan dit stuk is gewerkt, want na alle ellende die we de afgelopen jaren hebben gehad rond allerlei incidenten, van de transferium en zaken als de jeugd- en gezinsbeschermers en de GI en dergelijke, dan ben je in ieder geval ook wel eens toe aan een wat meer positief getint verhaal. Dus daar hebben we ook aan gewerkt en dat hebben we, wat ik al zeg, met heel veel plezier gedaan. Ik begin maar even bij een van de laatste bijdragen van Hart voor Haarlem van mijnheer IJsbrandy. Want ik denk dat die nota juist zo ontzettend prettig leest omdat het eens een keer een afwijkend stuk is die niet alleen maar het heeft over de financiën, het onderscheid, wat is nou je wettelijke taak en niet, en hoe ga je dat nou vormgeven. Want het is volgens mij het verhaal waar je wil aangeven: als je inderdaad het opnieuw voor het zeggen zou hebben, waar zou je dan de nadruk op willen leggen? Heel veel kinderen zitten natuurlijk in de jeugdzorg, omdat we dat in dat voorliggende veld misschien soms wat hebben laten liggen. Dat ligt aan heel veel verschillende partijen, soms heeft dat gewoon te maken met de thuissituatie, of heeft het te maken met, bij kinderen die een licht verstandelijke beperking hebben, gewoon met een beperking, dat ze daardoor op een gegeven moment heel makkelijk beïnvloedbaar zijn en meegenomen worden door andere, wat meer gehaaide personen en daardoor in de problemen komen. Dus er zijn allerlei verschillende facetten en factoren. Wat wij nu denken, en wat ook is bewezen, is dat wanneer je maar investeert aan die voorkant, wanneer je zorgt dat je er vroeg bij bent, wanneer ook al die partijen die in die keten met elkaar moeten samenwerken en je ook ouders goed kunt ondersteunen, dat je dan dat beroep wat later op de jeugdzorg wordt gedaan, dat dat afneemt. Dat is ook de reden geweest waarom we in het kader van de jaren, toen we nog een beroep konden doen op de reserve van het sociaal domein, ook heel nadrukkelijk naar die versnellers hebben gekeken. We hebben bijvoorbeeld vanuit dat budget van de versnellers acties ondernomen en bijvoorbeeld POH, de praktijkverpleegkundige Jeugd bij de huisartsen, is nou bij uitstek een interventie geweest waardoor die huisarts beter en nadrukkelijker nadenkt bij het verwijzen. Want eigenlijk waren we helemaal niet zo blij toen die nieuwe jeugdwet er kwam, dat de huisartsen een verwijzende rol kregen, want die lieten zich door ons als gemeenten, die uiteindelijk wel de rekening mogen betalen, niet echt sturen en gingen heel vaak over tot het doorverwijzen naar het reguliere aanbod wat ze al kenden. De alternatieven van goedkopere zorg, die eigenlijk net zo goed is of waar ze helemaal geen weet van hadden, die werd wat achterwege gehouden. Je ziet dus nu dat door die actie die we hebben gehad vanuit de versnellers je ook ziet dat jongeren beter op hun plek terecht komen, ook dankzij die praktijkverpleegkundigen. En dat is een vorm van preventie, wat je dan ook bijvoorbeeld op andere terreinen wil hebben. Ik was bijvoorbeeld op het VNG-congres, waar ik heb ook zeker dat ondertekend hoor, en ik heb ook allerlei andere brieven gehad, op een gegeven moment werden we hier er gek van. Maar het heeft wel effect gehad, want er is 400 miljoen bijgekomen en er is ook nog voor de komende jaren 300 miljoen bijgekomen, dus dat is allemaal mooi. Maar wat je dus bij die werksessie ook zag daar in Barneveld is dat – en toevalligerwijs zijn de ambtenaren daar gisteren ook in Haarlem mee bezig geweest, dus dat komt mooi samen – dat je bijvoorbeeld kunt kijken op het niveau van BRIN-nummer, het scholenummer, dat gekoppeld aan leerplicht, dat je dan inzichtelijk kunt maken: hoeveel kinderen in een klas zitten er nou bijvoorbeeld die jeugdzorg krijgen, van allerlei verschillende achtergronden. Soms weten die scholen dat helemaal niet eens, en soms zijn dat wel 20 kinderen in een klas die jeugdzorg krijgen. Dat kan dan ook een vorm van dyslexiezorg zijn, dat kan zijn dat er iemand bij het CJG loopt, of dat kan ook zijn een wat zwaardere vorm van jeugdzorg. Maar je kan dus wel met die scholen dan op een abstractieniveau van de klas, niet op het individu, maar wel op het niveau van de klas het gesprek aangaan: wat betekent dat nou voor jullie als school? En is het niet zo dat we dat misschien op een andere manier kunnen regelen? Of kunnen we niet veel duidelijkere afspraken maken dat er niet 20 verschillende hulpverleners rondlopen, maar dat je dat beter stroomlijnt zodat in ieder geval dat ook helderder wordt hoe je dat kunt organiseren. Nou, en dat zijn we nu aan toe. We zijn nu bezig om te kijken of je dit soort maatregelen kunnen treffen. Wat ik al bij het vorige punt van de agenda heb aangegeven, is dat we aanvankelijk heel erg hebben ingezet op het verzorgen van

zorgcontinuïteit. We hebben ook heel veel tijd en energie gestoken in het financiële berichtenverkeer, dat er op een goede manier kan worden afgerekend en dat we niet alleen maar voorschotten hebben en dat het heel lang duurt voordat hij voorschotten zijn afgerekend. Soms zijn er nog wel voorschotten die moeten worden afgerekend, maar op zichzelf hebben we daar de basis nu redelijk op orde en je ziet dus nu dat we langzamerhand toekomen aan die vormen van transformatie. En wat is nou het bijzondere? Dat je ziet, we zijn heel druk bezig en daar heeft u ook gelukkig heel ruim ook de portemonnee voorgetrokken om de problematiek bij Veilig Thuis op te lossen. Maar Veilig Thuis komt wel af en toe nu met de mededeling: af en toe loopt het toch niet echt in die keten, blijven dossiers te lang bij ons, krijgen we niet de mogelijkheid om het over te dragen. Vandaag hebben we een gesprek gehad in het traject met de Jeugd- & Gezinsbeschermers over de kostprijsdekkende tarieven en daar gebeurt eigenlijk hetzelfde. Wat ik nou heel erg interessant zou vinden is dat we dus met die partijen nu echt om die tafel gaan zitten: jullie hebben het allemaal over elkaar, dat je niet door kan verwijzen, maar wat doen jullie er nou gezamenlijk aan en hoe zorgen we ervoor dat we daarin een slag kunnen maken dat dat echt verbeterd? Want dat is de volgende stap die we willen hebben: dat we ook elkaar, zoals ook vanuit D66 wordt aangegeven, dat we in de toekomst duidelijker doelen kunnen formuleren en daar ook kunnen gaan toetsen of die doelen ook daadwerkelijk zijn gerealiseerd. Daar zijn ook boekjes voor met voorbeelden, ik heb er pas een bij de jeugdconferentie gekregen en ik zal zorgen dat u dat ook allemaal krijgt. Dat is een heel interessant, leesbaar boekje hoe je bijvoorbeeld thema's op het terrein van jeugd van 0 tot 12, dat je dat afrekenbaar verder vorm zal geven. Dus ik zal zorgen dat u dat via de griffie ook krijgt. Ik ben het eens met degenen die zeggen: dat digitale component, dat kan nog wel wat sterker worden aangescherpt. Dat ben ik heel erg met u eens. Ik vind wel dat het er in zit, sexting en cyberpesten zit er wel in, worden ook wel genoemd, maar die paragraaf zouden we wat verder kunnen aanscherpen en daar heb ik ook recentelijk nog uitvoerig over gesproken met iemand die zegt: Jur, vergis je niet, er is misschien wat minder op straat zichtbaar, maar achter de schermen op dat digitale web, daar gebeurt gewoon heel erg veel, dus daar moeten we misschien wat meer over oppakken, ook in de definitieve nota. De vaccinatiegraad, ja ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Nou, ik ben heel blij dat de wethouder dat zegt en we kijken uit naar een uitbreiding van die paragraaf.

Wethouder Botter: Nou, we zullen ook wat meer over die vaccinaties vertellen. Ik was zelf in de overtuiging dat er onlangs schriftelijke vragen over waren gesteld en dat dat door een van mijn collega's was behandeld en afgedaan. Volgens mij in deze commissie ook, dus daar is volgens mij ook over gesproken. Maar daar kan ik me in vergissen, maar volgens mij is dat wel gebeurd. Maar kijk, het heeft natuurlijk onze aandacht en we vinden het heel erg belangrijk, want dat is gewoon ... Mensen die hebben natuurlijk allemaal keuzevrijheid, het is allemaal goed dat dat in dit land kan en mag, maar tegelijkertijd breng je ook anderen in gevaar. En je ziet wat bijvoorbeeld de problematiek rondom de mazelen in de Verenigde Staten, in New York te maken heeft gehad. Maar dat zijn dingen die je gewoon niet wil en ik denk dat het gewoon heel verstandig is dat we daar ook nog wat meer aandacht. We zijn er wel mee bezig, maar we zijn nog aan het kijken hoe we dat verder vorm kunnen geven, dat wil ik ook best in een paragraaf opnemen in deze nota. Onduidelijk taalgebruik en de gezinssituatie van laaggeletterdheid, dat pakken we op in het kader van het taalakkoord wat we met ongeveer 26 of 36 partijen in deze regio hebben gesloten, maar daar kunnen we ook wel iets over opnemen hier, want dat is natuurlijk ook belangrijk. Dan ontging mij precies de rekensom van OPH, 41 miljoen en 6000 kinderen. Volgens mij is die 41 miljoen ... 46 miljoen op voor 6000 kinderen. Nou, ik denk niet dat die conclusie kan worden getrokken. We hebben 40.000 kinderen en dat bedrag is voor die 40.000 kinderen. Het is wel zo dat een deel van de kinderen natuurlijk die in jeugdzorg zitten, en zeker in de jeugdzorg plus voorzieningen zitten,

dat daar een heel groot bedrag naartoe gaat, dus dat naar een relatief klein gedeelte van de Haarlemse jeugd ettelijke tientallen miljoenen gaan. Dus daar wil ik u gelijk in geven, maar het is niet zo, de rekensom die u gaf, klopte volgens mij niet helemaal.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Er zat in dit geval geen inhoudelijke waardering achter die getallen, maar ik zet ze even tegenover elkaar, als u zegt: het zijn 40.000 kinderen. Ja dat klopt, maar een deel van die kinderen die komt niet of nauwelijks in aanraking met het aanbod dat hier staat, omdat ze het niet nodig hebben.

Wethouder Botter: Dan gaat het bijvoorbeeld in de basisvoorzieningen jeugd en op allerlei andere terreinen, en ik zou het vervelend vinden wanneer het beeld zou blijven hangen dat dat bedrag niet naar meer kinderen gaat. Dat is dan weer mijn punt.

De heer Smit: Dat dat bij deze, mijn stelligheid bedoelde dat niet, dus ...

Wethouder Botter: Oké goed, nou dan zijn we het weer helemaal eens. Dan het kind centraal, dat gaf u ook aan. Ik heb bewust persoonlijk ervoor gezorgd dat die zin zo in de nota kwam te staan, omdat eerst stond het andersom, maar juist vanwege het feit dat ik uit de gesprekken die ik ook met heel veel jeugdigen heb gehad op allerlei verschillende plekken, en dat vind ik ook zo'n mooie uitspraak van heel veel jongeren, die zeggen: vaak wordt er over ons gezegd 'we hebben toekomst'. Maar ze hebben niet de toekomst, ze zijn ook hier in het nu belangrijk om hun mening. In de afweging die wij maken moeten we hun mening van nu meenemen en niet met het oog op dat zij later wel eens aan de beurt zijn.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Speels, mijnheer de wethouder. Ik neem toch aan dat u vindt dat in ieder geval de eerste acht maanden de ouders nog wel een leidende rol hebben in de opvoeding.

Wethouder Botter: Ja, mijnheer Smit, dat klopt helemaal, mijn buurman zal dat ook wel beamen denk ik. Als het gaat om de volgende punten, we kunnen inderdaad zorgen dat het CJG, daar moeten we nog aan werken, om ze nog meer bekendheid te geven. Als het gaat om - en dat vind ik het mooie van zo'n proces met zo'n kinder-charter, zo'n wet voor de jeugd - is dat je met elkaar een activiteit hebt waar je heel veel energie van kunt krijgen. Zeg maar een soort van trekkende schoorsteen waarbij al die partijen worden meegenomen en dat je daar ook zorgt dat op scholen daar bekendheid wordt gegeven over die jeugdwet, of die jeugd-charter, dat je dat in het CJG hebt hangen, dat je dat op het moment als je in het gemeentehuis komt, en dat je daardoor ook het gevoel gaat krijgen dat het echt gaat leven. Ik heb wel eens vaker met sommigen uit deze commissie gesproken over een postercampagne en er is natuurlijk mij nu een postercampagne door een portefeuillewisseling niet meer in de schoot geworpen, maar we zouden natuurlijk rondom dit thema echt een postercampagne wat mij betreft nog op kunnen zetten. Ik ben ooit ambassadeur geweest voor Zero Suicide vanuit mijn vorige portefeuille. Ik ben het met u eens dat dat een heel belangwekkend onderwerp is en tegelijkertijd is mij verzekerd dat er ten alle tijden, wanneer echt de nood zo hoog is dat kinderen die een suïcide overwegen, dat daar geholpen kan worden. Ik ben geen voorstander van een apart meldpunt, want je hebt al 113, Zero Suicide. Wat ik ook weet is dat er verschillende, en daar zijn we nu mee bezig om te zorgen dat dat er één wordt, één crisisnummer waarnaar gebeld kan worden, zodat dat ook 24/7 bemand is. Ik ben niet voorstander van het overal leggen van verschillende telefoonnummers, want dat leidt alleen maar tot verwarring.

De voorzitter: Een interruptie, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dat is niet wat ik bedoelde. Het is meer een aandachtsgebied, dus dat we er goed naar gaan kijken: waarin schieten we nu in tekort bij die groep, hoe kunnen we dat beter oppakken? Dus dat we er meer een aandachtsgebied, dat is anders dan allemaal telefoonnummers ... Eigenlijk een soort van dat we er extra aandacht aan geven: wat speelt er nou? Bijvoorbeeld ook met die jongen die pas met dat pestgedrag. En waardoor komen ze dan toch niet bij de hulp? Want zoals het CJG denk ik dat voor jongeren, dat ze denken: nou, daar hoor ik niet meer thuis. Maar waar horen ze dan wel thuis? Dus dat is het meer

Wethouder Botter: Ik vind dat laatste wat u nu zegt doet wat afbreuk aan uw eerdere opmerking om ze tot 27 bij het CJG te willen laten komen. Volgens mij klopt het inderdaad dat tot sommige leeftijd het ingewikkeld is om bij het CJG die komen. Iedereen kan er inderdaad tot 23 terecht en of ze het allemaal doen, dat is niet zo, dus daar gaan we ook nog wel aan werken om die bekendheid te vergroten. Als je 23 wordt dan kun je in ieder geval wel bij het Sociaal Wijkteam en zeker op het moment wanneer je ook nog een uitkering hebt, dan word je ook nog gevolgd volgens mij door andere instanties, zelfs ook het Leerplein houdt zich dan nog bezig tot 27 daarmee. Maar ik zou daar geen voorstander van zijn om die leeftijd voor het CJG nu te gaan verhogen. Dan hebben we een aantal vragen vanuit GroenLinks. Het is inderdaad zo, het ligt vooral preventie en het is een beschrijving van de wens zoals we dat willen. Wat ik ook wel steeds meer constateer is dat nu ook de tijd rijp is om met de jeugdzorgaanbieders het gesprek aan te gaan zoals we dat nu in de nota beschreven hebben. Want ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat sommige jeugdzorgaanbieders toch echt het gevoel hebben gehad: het waait wel weer over en het Rijk neemt die jeugdzorg wel terug. En dat heeft wel te maken met dat het commitment om echt met elkaar die gezamenlijke agenda op te zetten, zoals we nu wel aan het doen zijn, echt iets is van het laatste jaar. Dat betekent ook dat je daarin dus nu ook veel meer een vruchtbare bodem vindt waar je dit soort beleid kunt doen en we zullen natuurlijk de kinderen die in de jeugdzorg zitten, niet veronachtzamen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik wil daar in het kader van die dienstverleners toch aandacht vragen voor het feit dat er 355 gemeentes in Nederland zijn, die 355 van dit soort nota's produceren, die allemaal eigen visies formuleren over hoe ze het gehad wilden hebben. In die geest ook aanbestedingen de markt op sturen. En dat - ik sprak toevallig met bestuurslid van een van die grote instellingen hier in de regio - ze werkelijk helemaal stapeldol worden van alle verschillende hoepeltjes waar ze doorheen moeten springen om het de een of de andere wethouder naar de zin te maken. Dus ik denk dat, wil je goede prestatie vanuit die markt krijgen, je ook eens moet nadenken, er sprak iemand over schaalverkleining. Of dat nou de weg is, dat weet ik niet, maar ook misschien zelfs weer investering, dat je denkt: wat moeten we nou echt buiten de deur doen en waar ligt echt de synergie van de efficiency? Toch veel meer in het lokale apparaat van mensen die de lokale situatie kennen, die de gezinnen kennen, die de wijken kennen, en dat je al die vaak en veel taken daar veel beter misschien weer met een eigen sociale dienst-achtige organisatie kan oppakken. Dat je al die deeltaakjes maar probeert uit te zetten in de markt bij partijen die er zo langzamerhand ook geen gat meer in zien om het nog efficiënter te organiseren.

De voorzitter: Ik wilde even terug naar een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: ... melding van gemaakt, want ik heb even, dank je wel, onderzoek gedaan naar hoe dat dan werkt met die stroom, in hoeverre die manier van financieren, dat in de markt zitten, hoe dat conflicteert met wat we eigenlijk willen en eigenlijk al wilden vanaf 2015, toen dat allemaal in werking trad en die transitie

werd ingezet. We merken gewoon nog steeds, ook als je alle rapporten, ook nog van dit jaar erop terug leest, dan lees je dat echt de manier van financiering, de manier waarop het in de markt wordt gezet, dat dat eigenlijk contraproductief is aan precies het doel wat wij willen bereiken. Bijvoorbeeld die preventie wat ontzettend belangrijk was in het begin en nog steeds heel belangrijk is, maar ook dat één gezin, één plan, regisseur. Op het moment dat er een regisseur aangewezen moeten worden, dan liggen die partijen inderdaad met elkaar overhoop omdat het juist middelen kost of juist middelen scheelt als je dat wel of niet gaat doen. De vraag aan de wethouder is dus eigenlijk heel praktisch: is er een mogelijkheid om te zorgen dat de financiering niet langer in de weg staat en de manier van aanbesteden niet langer in de weg staat van dat doel wat we met zijn allen zo ontzettend graag willen bereiken, namelijk echt het beste voor het kind.

Wethouder Botter: Kijk, ik ga nu iets zeggen wat ik een beetje vervelend vindt om te zeggen, maar wij hebben er wel een zootje aangetroffen in 2015. Er was gewoon totaal niet duidelijk of en wie in hulp was, er was geen administratie, er was geen duidelijkheid over hoe het zat met de cliënten, er was geen duidelijkheid over financiering per traject, want dat werd allemaal lumpsum. Als vanuit de provincie geconstateerd werd dat er tekorten waren, dan werd dat gewoon weer bijgeplust. Ik kan mij heel, heel erg goed voorstellen dat er heel veel instellingen zijn die hoorndol van ons worden. Maar dit is wel het moment waar we ons startpunt neerzetten, namelijk we willen weten: wat kost nou eigenlijk een traject? Dat is niet om lastig te doen of vervelend te doen, maar we moeten een ijkpunt hebben. Wij zijn dus op verschillende manieren heel erg druk bezig om te zorgen dat de jeugdzorgaanbieders ontzorgt en ontlast worden, echt heel erg. Ik ken ook de verhalen die u heeft. Maar wij zijn soms in regioverband met zijn achten, soms in regioverband met zijn achttien, en soms in regioverband met zijn negentien bezig om alleen maar ervoor te zorgen dat we eenduidige contracten hebben, zodat die aanbieder ontlast wordt. Wij zijn bezig met het helpen van de financieringssystematiek, dat dat op een manier kan worden georganiseerd en geregeld dat dat allemaal automatisch komt en dat dat via steekproeven op een gegeven moment tot ons komt. Als men dat ziet als door een hoepeltje springen, dan zij het zo, maar daar kan ik dan echt niks aan doen. Ik merk dat er situaties zijn waarbij – en ik geef het u te doen hoor, want ik kan me voorstellen als u zo ineens ook aan zo'n tafel zit hier en nu moet ineens meepraten over zo'n onderwerp, dat u zegt: ja, en dan moeten er 380 nota's worden geschreven en die zijn allemaal hetzelfde. Ik zou u willen uitdagen om met drie of vier nota's te komen van deze kwaliteit, die nu bij u voorliggen. Ik denk dat u in uw handen mag wrijven dat er zo'n integraal stuk überhaupt ligt. En er is natuurlijk van alles op aan te merken en u bent er heel kritisch over en dat is ook goed om mij bij de les te houden ten opzichte van al die positieve verhalen die de anderen zeggen, maar het is wel iets waarvan u zich echt moet realiseren dat dat haast niet vertoond is en dat wij daar echt bovenop zitten om te zorgen A) dat we het kind centraal stellen en B) dat we ze erbij betrekken en C) dat we ons uiterste best doen om al die verschillende partijen met de neus in dezelfde richting te krijgen, omdat ook wij niet willen dat er activiteiten gebeuren waarbij kinderen tussen de wal en het schip terecht komen. En juist op de rafelranden, aan de zijkant van de verschillende ketenpartners, daar is het risico het grootst. Op het moment wanneer niet duidelijk is waar Veilig Thuis de overdracht moet regelen naar bijvoorbeeld de Jeugd- & Gezinsbeschermers, daar gaat het fout. Het heeft ook te maken met dat, op het moment wanneer we die keten niet genoeg en goed georganiseerd hebben en men moet zich allemaal verantwoorden op allerlei manieren waar wij het zelf ook niet mee eens zijn, maar wat interne processen zijn. Want laten we daar ook elkaar niet een verwijt maken, als je daar naar kijkt, ook binnen de organisaties onder het mom van 'ja, dat wil de gemeente weten', worden ook hele verantwoordingsmechanismen op uitgebuit. Wat ik zelf vandaag hoorde en het meest frappante vind, is dat in het kader van het programma van Hugo de Jonge om Schrap de regels met Rita Verdonk, daar wordt binnenkort hier in de regio een bijeenkomst gehouden dat werkers in de jeugdzorg kunnen aangeven: wat moet nou geschrapt worden? Daar hebben zich acht mensen voor opgegeven. Maar dat vind ik dus heel raar. Maar ja, soms verbaasd een wethouder zich ook nog.

De voorzitter: Een interruptie, mevrouw Klazes. Gaat uw gang.

Mevrouw Klazes: Ja, toch nog eventjes terug, want ik merk dat mijnheer IJsbrandy, want die is negatief en hij krijgt dan heel veel aandacht, terwijl ik best wel juichend ben en mij vergeet u een beetje in het hele verhaal, vind ik jammer. Oh, dan wacht ik nog even en dan kom ik zo meteen.

Wethouder Botter: Het ging over de vraag, het AEF-rapport. Het AEF-rapport, daar ben ik wat enthousiast in geweest. Het AEF-rapport dat zit nu op een fase dat ze intern geïnventariseerd hebben: waar zitten nou nog mogelijkheden om te kijken hoe je dingen kunt verbeteren? En dan gaat het bijvoorbeeld over meer aandacht voor ook gezinnen. Complexe gezinnen die van meerdere zaken gebruikmaken. Of het gaat over de vraag hoe je meer op doelen kunt sturen en dergelijke. Dat zijn dingen die krijgt u allemaal via collega Meijs binnenkort naar u toe, want daar wordt nog heel hard aan gewerkt en die zijn ook gewoon bedoeld om te zorgen dat we, als drie portefeuillehouders die in het sociaal domein actief zijn, de heer Roduner, mevrouw Meijs en ik, nog een aantal extra tools waar we soms al mee bezig waren en soms uit de rest van het land ons voor worden gehouden als mogelijkheden om nog beter het sociaal beleid te stroomlijnen. Dus dat komt allemaal naar u toe, maar niet in dit verband en ook niet voor ... Volgens mij is het in september dat dat bij u ligt. Maar u had nog verder zoiets: kunt u het niet kleinschaliger doen? Volgens mij hebben we al met 150 of 180 partijen contracten, wij proberen in ieder geval de drempel zo laag mogelijk te houden voor keuzevrijheid te bevorderen en ook zo specialistisch mogelijke zorg te leveren. We hebben soms de manier van onderaannemer ook nog, maar ik heb wel begrepen zo langzamerhand uit de discussies dat of je het nou als collectief aanbesteed, of je nou aan kleine partijen aanbesteed: de kosten op zichzelf die lopen niet heel erg sterk daardoor terug. En dat heeft vooral te maken ook met een mentaliteitsverandering. We hebben natuurlijk wat ik in mijn voorwoord ook al geschreven heb, daar gaat het om de problematiek zoals we dachten dat het zou zijn. We hebben ons gespiegeld aan de Scandinavische landen, daar liep het pillengebruik, de medicatie liep allemaal terug, de echte zware jeugdzorg liep terug, omdat ze dat aan de voorkant beter geregeld hadden. Nou, ik ben heel erg benieuwd of ons dat ook gaat lukken, maar dat heeft wel te maken ook met dat we af moeten van die toch ... Dat je soms wel het idee hebt: om wie gaat het nou? Gaat het nou om die instellingen of gaat het nou om het kind? En de kwaliteit van de jeugdzorg die vind ik in Nederland goed, want dat was ook een vraag: hoe kijk ik nou aan tegen de kwaliteit? Die vind ik op zich heel goed, maar daar is wel nog wat te verbeteren en ook wat mij betreft een wereld te winnen. Ik ben nog niet zover dat ik zeg dat we altijd in staat zijn om via jeugdzorg de problematiek van een kind echt op te lossen. Tegelijkertijd vind ik ook dat we nog te veel kinderen in jeugdzorg hebben die daar misschien helemaal niet horen, maar omdat wij vinden dat bepaald atypisch gedrag niet in onze samenleving past, dan plakken we er maar het etiketje op dat iemand jeugdzorg moet krijgen. Daar wil ik ook van af, daar wil ik veel duidelijker, ook met degenen die indicaties stellen, daarover hebben hoe we daar met elkaar omgaan. Ik zie enige vermoeidheid toeslaan. MEE & de Wering, daar zou ik nog eens naar kijken ...

De voorzitter: Even een interruptie, sorry, van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja sorry hoor, ik ga jullie nog verder vermoeien, maar ik probeer zoveel mogelijk energie te leggen in mijn stem dat we allemaal weer een beetje wakker worden. En nu ben ik vergeten wat ik wilde zeggen. Ik heb het allemaal opgeschreven. Ja, toch nog even terugkomend, want ik wil zo ontzettend graag heilig geloven in de kracht van preventie en dat dat is het antwoord voor alles. Ik was een warm pleitbezorger in 2014 voor die aanpak van de nieuwe jeugdwet. Preventie, preventie, dicht bij zorg, dichtbij. Ik heb hier zitten pleiten, ook dat is maar niet altijd in dank afgenomen in de commissie: jongens, het kan lukken als we ons echt, dan kan het lukken. Ik geloofde daar heilig in. Het grootste obstakel wat ik zie en daar blijf ik bij, en ik

weet dat u het antwoord ook niet heeft en dat lees ik ook een alle rapporten dat overal hetzelfde probleem is, is toch de manier van financiering en de rol die de, en ik weet dat het misschien wel beter zal gaan en ik geloof u op uw bruine ogen, geloof ik. Als een organisatie het risico loopt om te vallen omdat ze zeggen: wij kunnen die rol niet langer vervullen, wij zijn daar niet geschikt voor, weet je wat, schaf ons maar af. Dat gaat nooit gebeuren, zij zullen doen wat ze kunnen om overeind te blijven, geen mensen te hoeven ontslaan. En dat is echt een heel wezenlijk probleem voor echt die goede jeugdzorg waar we eigenlijk met z'n allen op zitten te wachten. Ik heb dat ook zien gebeuren in 2014, het is bijna een perverse prikkel hoe er op dit moment, en hoe partijen met elkaar ... U zegt het net zelf, 180 partijen die hier de jeugdzorg aanbieden. Er zijn nogal wat partijen die allemaal vinden dat ze het kunnen en allemaal opgericht zijn dat ... Maar het is toch echt, het staat volgens mij in de weg van – ik ga het afronden, hoor – goede jeugdzorg.

De voorzitter: U heeft nou tijd gehad uw pleidooi te doen, veel tijd. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Ja, ik wil toch even zeggen dat er partijen echt de stekker eruit getrokken hebben de laatste jaren. Onder andere Zorgbalans, die gezinscoaching bood samen met een andere partij en omdat ze een aantal jaar ernstig verlies geleden hebben gewoon de stekker eruit getrokken hebben. En zo zijn er ook instellingen die gewoon stoppen, omdat ze niet meer rondkomen.

De voorzitter: Even een interruptie van deze kant, want ik wel even weer terug naar de basis. Interrupties zijn korte vragen en eigenlijk gaan niet interrupties over en weer. Eigenlijk is interruptie op degene ... Ik vond het wel een mooie, maar laten we even terug ...

Mevrouw Klazes: Wethouder, ik weet er een ...

De voorzitter: En mevrouw Klazes, u heeft niet het woord nu. En nu ga ik even mijnheer Yerden het woord geven, want hij zit al een tijdje met zijn hand omhoog. Gaat uw gang.

De heer Yerden: Dank u wel. Een aantal partijen hebben wel vragen gesteld over de wijkgerichte aanpak en misschien heb ik wel gemist uw antwoord. Nou oké, dat was een opmerking. Op pagina 9, die heeft u wel zo'n mooie ...

De voorzitter: Wacht even, mijnheer Yerden. Is dit een interruptie of gaat u een tweede termijn beginnen? Want volgens mij bent u nu met een tweede termijn weer bezig.

De heer Yerden: Oké, een tweede termijn?

De voorzitter: Nee, maar ...

De heer Yerden: Nog niet. Nee, de opmerking was er ...

De voorzitter: Nee, dan wil ik even de wethouder het woord even af laten ... Een aantal partijen even laten afmaken en dan kunnen we eventueel nog een tweede termijn, ja?

Wethouder Botter: Ik ga heel snel nu. U had het op een gegeven moment over de vraag van de voetnoten. Daar zal ik nog even naar kijken, de jaartallen die ontbreken, dat weet ik niet. Ik weet dat u wetenschapper bent, maar ik weet niet hoe het zit met de jaartallen, maar de jaartallen zullen we ongetwijfeld kunnen toevoegen in de definitieve versie. Als het gaat over de wijken dan hoor ik daar verschillende geluiden over. De ene zegt juist dat ze in de nota het fijn vinden om te lezen dat er een verscheidenheid is naar wijkaanpak,

en van sommige mensen hoor ik: ja, we zouden meer aandacht moeten besteden aan bijvoorbeeld Oost of aan andere delen van de stad. Wij hebben het idee dat in die nota die wijkaanpak goed verankerd is. Sterker nog, wij vinden dat ook heel erg belangrijk dat we daar op die manier naar kijken en wij hebben ook zeker dat referentiedocument van de Toekomstvisie 2040, waar ook het nodige over jeugd in staat, als referentiepunt daarbij gehanteerd. Kunst en cultuur en jeugd zijn natuurlijk ook niet te scheiden met elkaar. Wij doen daar al heel erg veel aan, er is op vrijwel alle scholen wel een aanbod. Ook Hart is hierin druk bezig, maar er zijn ook buiten spel- en kunstactiviteiten van degene die u noemde, maar laten we vooral ook Rebup niet vergeten, die heel erg goed werk doet en hier in staat. Dat soort activiteiten willen we ook koesteren en dat willen we ook zeker in de wijken waar ze actief zijn verder ondersteunen. We hebben sowieso weinig instellingen en activiteiten in deze notitie genoemd, omdat allemaal tot uitdrukking komt in het definitieve verhaal en dan zal ook de financiën veel meer worden meegenomen per activiteit of onderdeel. We hebben nu alleen het financiële verhaal weergegeven wat geaggregeerd is, hetgeen wat in de begroting staat. Alles, maar dan ook echt alles, per verschillend onderdeel kunt u terugvinden in de begroting van waar het naartoe gaat, wat naar welke instelling gaat bij de subsidie-onderdelen, en wat naar de jeugdzorg gaat, wat bijvoorbeeld naar Halt gaat, dat is allemaal daarin meegenomen. Ik heb zelf het genoegen gehad om ook mee ... Ik zie een vraag.

De voorzitter: Interruptie.

De heer IJsbandy: Ongetwijfeld zijn alle euro's wel te verantwoorden natuurlijk, maar je zet nu een innovatief, creatief, vooruitstrevend concept neer van hoe je jeugdzorg wil bedrijven, want die credits wil ik je absoluut geven. Alleen wat je mist is nog een besturingsmodel wat daarbij hoort. Je zegt net al, het is over drie wethouders verdeeld met al hun afdelingen en ambtenaren. Het is over 180 aanbieders verspreid die van alles en nog wat doen. Natuurlijk kan je overal de factuurtjes wel vinden en welke euro naar welke aanbieder gaat, maar hoe ga je nu met dat hele complex wat je nu hebt, in de bestaande situatie, dat nieuwe innovatieve integrale concept leveren, betalen en controleerbaar maken? Daar moet echt een slag in gemaakt worden en die toezegging zou ik graag horen.

Wethouder Botter: Daar ga ik een uiterste poging toe doen. Het is overigens niet zo dat dit beleid echt over drie wethouders gaat, dat gaat misschien wel over het hele college. Daarin ben ik coördinerend als het gaat over de jeugdkant. Het is ook niet de bedoeling dat het een zoekplaatje voor u blijft. Op een gegeven moment in de definitieve nota zullen we gewoon het verhaal ook met de kosten wat duidelijker weergeven, dat hoort gewoon ook bij zo'n uitvoeringsprogramma. Volgens mij was er ook nog een vraag over lachgas. Ja, lachgas is natuurlijk een onderdeel waar de burgemeester recentelijk al veel over heeft gezegd, maar dat kunnen we ook meenemen in de nota als problematiek. En het thema taal voor mensen die niet allemaal het Nederlands machtig zijn, dat wordt zo langzamerhand echt steeds meer een punt waarvan we merken dat de informatie niet altijd voldoende toegankelijk is voor groepen die wel gebruik kunnen of mogen maken daarvan. Maar dat is ook op een ander niveau dat we daar denk ik over met elkaar in gesprek moeten gaan. We proberen wel bepaalde groepen daarin te helpen en te ondersteunen. Er is nu ook een initiatief van een groep voor rondom de Ringvaart die dat echt wil oppakken, dus daar gaan we ook mee in gesprek om te kijken of dat kan worden opgepakt.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb niks gehoord over zwerfjongeren.

Wethouder Botter: Zwerfjongeren is toevallig het laatste punt waar ik het over wilde hebben, mijnheer El Aichi. Zwerfjongeren dat komt volgens mij wel op verschillende plekken in het stuk terug en dat heeft ook echt

onze aandacht. We zijn al vrij ver met de ontwikkeling van een nieuwe opvang in de buurt van het station. Daar zijn we aan het kijken of we daar zwerfjongeren een begeleid wonen-project ook kunnen opzetten. In de Frieslandlaan zijn we bezig met het Leger des Heils, waar ik u over heb geïnformeerd, we hebben natuurlijk ook de plekken die in Noord zijn gekomen bij dat wijkcentrum. Dus het heeft onze aandacht, maar soms duurt het te lang voordat we dat echt gerealiseerd hebben. Maar hier lijkt het allemaal binnenkort gerealiseerd te zijn. Nou, volgens mij heb ik het vrijwel allemaal gehad. Streetcornerwork-resultaten gaan we meenemen, ik ben met ze op werkbezoek geweest eerder dit jaar en ik weet het goede werk wat ze doen.

De voorzitter: Dat komt goed uit, u bent ook helemaal door de tijd heen. Hoe kan het, het is ongelooflijk, maar het is wel waar. Nee, ik denk dat de commissie duidelijk heeft aangegeven wat zij nog ontberen in dit stuk en de wethouder wat meer daar in schrijven, in dat akkoord. Ik wil doorgaan met ...

Wethouder Botter: Maar ik heb nog wel een ...

De voorzitter: Maar u heeft nog een mededeling.

Wethouder Botter: Nee, ik heb geen mededeling, ik heb gewoon een vraag, want wat voor mij wel heel belangrijk is om te weten, want dat heb ik niet zo op kunnen maken. Ik heb wel gehoord: preventie wordt door iedereen belangrijk gevonden en was vroeger al een belangrijk punt. Maar die vraag of je, ondanks dat je de steun blijft geven aan de mensen die het ook nog nodig blijven houden in het zwaardere segment, bent u dan toch voorstander om een deel van dat budget te verschuiven naar preventie? Waarbij ik dan toezeg dat ik daar wel duidelijker doelstellingen en effecten zal benoemen.

! ... !

De voorzitter: Ja?

! ... !

De voorzitter: Oké, nou bij deze. En mijnheer Yerden, nog één vraag. Is de tweede termijn, he?

De heer Yerden: Ik heb dan nog één ... Dat is een tweede termijn, he?

De voorzitter: Even snel, alstublieft.

De heer Yerden: Oké, ja. Nee, ik heb hier twee vragen of opmerkingen. Het gaat over de jongens en meisjes, het is een sociale categorie. In het algemeen, als we kijken naar meisjes doen het beter op school dan jongens, dat zijn landelijke gegevens. Ik zag niet in ons rapport. Is er ook een verschil in Haarlem, en als het dus ja is, hoe komt dat eigenlijk dat meisjes het beter doen dan jongens?

Wethouder Botter: Volgens mij doen meisjes het niet alleen maar beter dan jongens, maar je hebt te maken met dat jongens nog steeds op een andere manier behandeld worden op school, die niet aansluit bij hun ontwikkeling. Die worden in een keurslijf geperst begrijp ik van de deskundigen, die niet past bij hoe zij zich verder kunnen ontwikkelen in de samenleving en hebben ook daar te weinig rolmodellen bij. Dat is volgens mij de reden waarom het zo is. Maar wat ik daar aan kan gaan doen in het kader van de nota, dat weet ik nog niet. Laat vooral meer mannen zich aanmelden om in het onderwijs te gaan, in de zorg te gaan en op allerlei andere plekken.

De voorzitter: De heer Yerden, laatste.

De heer Yerden: Laatste opmerking. We praten over jongens en meisjes voortdurend in de rapporten en als we op pagina 9 kijken – dat heeft u wel mooi in kaart gebracht – dan staat daar: jongens en meisjes. Sommige jongeren kunnen zich niet identificeren met deze term, dus als overheid moeten we opletten, welke term moeten wij kiezen. Zoals in de trein kun je ook niet meer zeggen 'dames en heren', wordt in het algemeen 'mensen' gezegd. Dus dat is een technisch verhaal, dat moeten we even veranderen. Dat is mijn voorstel.

Wethouder Botter: Ik ga daar naar kijken en ik zal ook het hele LHBTI-verhaal daar nog eens op nakijken of we dat allemaal goed hebben weergegeven.

De heer Yerden: Goed, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Booms, we gaan echt stoppen.

Mevrouw Booms: Heel kort nog. De vraag of we akkoord zijn met het verschuiven van gelden naar preventie, dat ging even heel erg snel, want ik ben wel dan benieuwd: waar komt dat geld dan vandaan? Want we hebben al tekort, dus het moet ergens vandaan. Dus prima als het verschuift, maar ik zou wel graag willen zien wie het dan kwijtraakt.

Wethouder Botter: Vooralsnog raakt niemand dat kwijt, want wat ik u al zei, die effecten die we hebben bereikt met het ondertekenen van al die moties en zo, van de VNG, heeft in ieder geval ertoe geleid dat er ook geld naar Haarlem komt. Dus we moeten nog even kijken of dat allemaal gebruikt kan worden voor de jeugdzorg zoals het is en of er dan misschien nog iets overblijft voor wat experimenten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik wens u nog een hele fijne avond.

De voorzitter: Dank u wel, u ook. We gaan snel door, we lopen een klein beetje uit, maar het gaat wel goed komen denk ik zo meteen. Mevrouw Meijs gaat ...

...

De voorzitter: Nou, we hebben na dit punt een pauze inge...

...

Maar dat is een beetje raar gekozen.

TER ADVISERING VAN DE RAAD

10. Domus(Plus) en Skaeve Huse: bijzondere woonzorgvoorzieningen voor kwetsbare daklozen (MTM)

De voorzitter: Goedenavond weer, we gaan weer door met punt 10. Maar voordat we daar aan gaan beginnen heb ik even een vraag aan u. Punt 12, dat is de Voortgang Wachtlijden WMO, het verzoek is omdat niet vandaag te behandelen maar door te schuiven naar de volgende keer. De heer Van Kessel?

De heer Van Kessel: Ik hecht er wel waarde aan dat als iets op de agenda wordt gezet en je bereidt je erop voor, dat het ook behandeld wordt. Dus ik wil gewoon graag in de gelegenheid gesteld worden om daar een aantal vragen over te stellen, ook al nu. Dus ik ben niet akkoord.

De voorzitter: Het staat sowieso onder voorbehoud hadden we het gezet, toch? Ja. We denken niet dat we dat gaan halen, dus een beetje jammer als ook de ambtenaren moeten blijven zitten wachten.

De heer Van Kessel: Wij hebben vooraf spreektijd toegewezen gekregen, dat is toch 12 minuten. Daar willen wij graag gebruik van maken, wij willen graag zelf kunnen kiezen waar we dat op inzetten. Dit agendapunt is gewoon geagendeerd en ik stel op prijs dat wij onze spreektijd daar aan kunnen besteden en overigens niet aan verder deze discussie.

De voorzitter: Dan laten we hem staan, maar we gaan wel stoppen om 23:00 uur, dus als het 23:00 uur is dan stoppen we en als het punt dan nog niet behandeld is, dan is het pech. Dus dat is aan een ieder van de commissie om zich een beetje aan de spreektijd te houden.

De heer Van Kessel: Nou ja, dan wil ik ook een beroep doen op u, dat u vooral de sprekers daar aan houdt, want we hebben vooraf gewoon een aantal bespreektijd gekregen. Dat telt samen op tot 23:00 uur en als u anderen over de spreektijd heen laat, dat betekent dat degenen die rustig op hun beurt wachten ...

De voorzitter: Sorry, mijnheer Van Kessel, ik heb nog niemand over de spreektijd heen laten gaan en de wethouder, dat gebeurt zo vaak. Ik heb ook geen spreektijd, dus we gaan hem gewoon op de agenda laten staan en we gaan proberen het te behandelen. Dus het verzoek is ook: probeer kort en bondig te zijn, houd interrupties bij interrupties. Een interruptie is een vraag op een spreker ervoor, ja? We gaan door met punt 10, Domus(Plus) en Skaeve Huse: bijzondere woonzorgvoorzieningen voor kwetsbare daklozen. De ambitie om bijzondere woonzorgvoorzieningen voor kwetsbare daklozen te realiseren is verder uitgewerkt. Dit heeft onder meer geresulteerd in toetsingscriteria waaraan geschikte locaties voor deze woonzorgvoorzieningen moeten voldoen. Het college vraagt de commissie de raad te adviseren deze inhoudelijke uitwerking van de gewenste woonzorgvoorzieningen Domus(Plus) respectievelijk Skaeve Huse voor kwetsbare daklozen vast te stellen. De toetsingscriteria voor potentieel kansrijke locaties om deze voorzieningen te realiseren vast te stellen en het college opdracht te geven onderzoek in te stellen naar potentieel kansrijke locaties voor een Domus(Plus) in de VK-regio Kennemerland respectievelijk een locatie Skaeve Huse in Haarlem. We hebben een inspreker vandaag, mevrouw Verheus, die zit daar achter de microfoon. Nou, heel mooi. U krijgt 3 minuten de tijd om te spreken en nadien kan de commissie nog eventueel wat vragen stellen aan u. Als u het rechter... is die al ingeklokt?

Mevrouw Verheus: Ja, ben ik in beeld?

De voorzitter: Nou, gaat u gang, 3 minuten. En ik geef ongeveer een halve minuut voor de tijd even een seintje, ja?

Mevrouw Verheus: Dank u wel. Beste leden van de commissie Samenleving, ik wil het graag hebben over de toetsingscriteria waarover de heer Dreijer zojuist al sprak. Mijn naam is Caroline Verheus, ik woon aan de Nieuweweg te Haarlem. Een locatie die al langer bij u in beeld is voor de vestiging van Domus(Plus), vandaar mijn betrokkenheid bij dit onderwerp. Ik geef hiermee ook uiting aan de ongerustheid in de buurt, maar ik wil het niet specifiek hebben over de Nieuweweg in dit stadium. Ik verzoek u om de toetsingscriteria zoals neergelegd in de notitie van de heer Esselink, aan te passen, aan te scherpen en te concretiseren, alvorens u

uw onderzoek naar locaties instelt. Deze criteria zijn namelijk dusdanig vaag dat u op grond hiervan de voorzieningen op ongeveer elke locatie kunt neerplanten, die niet al te zeer is volgebouwd. Bovendien, aangezien de criteria geen van alle hard zijn, kunnen zij geen enkele basis vormen voor de toetsing en hebben dus voor omwonenden geen enkel nut. Op sommige punten vinden bij de criteria ook ronduit onjuist. Ik loop onze bezwaren met u door, waarbij ik scherp stel op Domus(Plus), maar mijn punten gelden uiteraard ook voor Skaeve Huse. Veiligheid: 100 meter afstand tot kwetsbare locaties is een onzinnig criterium. U kunt er dan net zo goed 5 meter van maken, geen zinnig mens kan denken dat kinderen op een schoolplein minder kwetsbaar zouden zijn als de dreiging een klein minuutje langer moet lopen. 500 meter zou reëler zijn, nog beter zou het zijn om de afstand in tijd te voet te benoemen. Zelf zou ik eerder aan 5 tot 10 minuten denken. De kwetsbare locaties worden omschreven als school, kinderopvang, sportvereniging. Is dat een indicatie of zijn dit werkelijk de enige plaatsen waarmee u rekening wilt houden? Recreatiegebieden, parken, Cruiff-voetbalveldjes, campings, pannenkoekenhuizen, doorgaande fietspaden waarvan zeer veel scholieren gebruikmaken lijken mij net zo kwetsbaar. En als het een indicatie betreft zou duidelijk moeten zijn wat er wel en niet onder valt. U baseert de afstandsnorm op het SEV-rapport 2010 en het advies van afdeling Veiligheid en Handhaving. Dit rapport gaat om te beginnen over Skaeve Huse, een andere doelgroep dus ook een ander risico, en bovendien willen wij graag weten waarop deze instanties hun normen baseren. Hopelijk kunt u dit toelichten. Actuele hot spot overlastlocatie, hiervan ontbreekt iedere omschrijving. Waarop doelt dit? Heeft u dan bijvoorbeeld het over een dealplek, zoals op de hoek van de Nieuweweg? Dit zou naar mijn mening zeer duidelijk omschreven moeten zijn, alvorens u er besluiten op baseert. Overigens is de Nieuweweg daardoor dus evident ongeschikt. Distantie tot buurt en bewoners. Hiervoor geldt natuurlijk hetzelfde als voor de kwetsbare locaties waar ik het eerder over had. Wat is nu 100 meter en hoe is deze norm tot stand gekomen? Dit is de kern van mijn en onze bezwaren. Ondenkbare voor mij dat u hierop beleid zou kunnen baseren. Ik heb gedetailleerdere beschrijving achter op bierviltjes gelezen.

De voorzitter: Mevrouw Verheus, komt u tot een afronding?

Mevrouw Verheus: Tot slot wil ik u graag meegeven dat wij, wijkraad en omwonenden, de noodzaak voor een dergelijke opvang geheel en al onderschrijven en graag met u meedenken over kansrijke locaties in de buurt. Zodra de criteria goed en vastliggen zouden wij u daar ook graag voorstellen over willen doen. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Wilt u de microfoon even uitzetten? Misschien dat de commissieleden nog een vraag hebben? Nee? Nou, de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voor uw inspreken, dank u. Ik vind het wel goed om te horen dat u voorstellen wil doen, andere voorstellen voor locaties. Ik ken ook voorbeelden van maatschappelijke opvanglocaties die nu heel goed functioneren, maar waarbij de buurt vanaf dag één betrokken is bij het hoe en waar van de locaties. Dus fijn dat u daarover wil meedenken, dank u.

De voorzitter: Waarvan akte. Is er nog iemand anders eventueel met een vraag? Nee? Dan wachten we nog heel even op het inloggen van de heer Aynan.

!..!: Maar hij heeft geen vraag voor de inspreker.

De voorzitter: Nee? Oh. Nou, dan bedanken we de inspreker voor de bijdrage en dan gaan we door met de behandeling van het stuk. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, voorzitter en inderdaad ook enorm dank aan de insprekers dat ze ook zo kritisch naar deze stukken hebben gekeken, want het gaat inderdaad nogal ergens over. Natuurlijk moeten we voor deze doelgroep een plek vinden, maar we moeten niet alleen aan de doelgroep denken maar ook gewoon aan de omwonenden en daarvoor gaan we nu dan een betere volgorde aanhouden. We hebben natuurlijk slecht verleden als het gaat over dit onderwerp, want we hebben al ergens een pand gekocht met het idee dat we daar wel even zo'n Domus(Plus) in zouden gaan plaatsen. Laat ik meteen beginnen, dat staat voor de VVD, die laat zich op geen enkele manier in dat fuik brengen, maar die indruk krijgen we toch wel enigszins, want wat de inspreker ook al zei, er zijn expliciet geen knock-out criteria opgenomen. Oftewel hoppatee, voor je het weet wordt het een Nieuweweg 2, want: waarom wel/niet? Als het uiteindelijk zo het beste uitkomt dan wordt dat het alsnog. En wordt het dan omdat we ook goed hebben gekeken naar de omwonenden en die zorg? Daar heeft de VVD grote twijfel over, want de aandacht voor omwonenden, we vinden er nu wel wat over terug in het stuk, maar dat beperkt zich dan wel weer heel erg op het moment dat je naar de criteria overgaat. We zien toch echt dat er nog best een roze bril wordt opgezet bij dit stuk. Als we kijken naar ervaringen in Nederland, dan lezen we alleen over de positieve ervaring. We lezen niet of er misschien ergens soms ook wel het allemaal wat lastiger kan zijn en waar we dan ook rekening mee moeten houden, dus het is heel eenzijdig geschreven. Zo krijgen we ook in dit stuk nog geen antwoord: bij de randvoorwaarden staan een paar leefregels, maar wat als een bewoner daar gewoon niet aan voldoet? Het kan al een hele geruststelling zijn voor omwonenden dat ze ook weten dat er gewoon een grens is en dat er gewoon iemand uiteindelijk ook zo'n plek zou moeten kunnen verlaten, als men zich gewoon niet aan de regels houdt. Maar ook de financiën ontbreken nog en dat maakt ook weer een risico, want we hebben al ergens een pandje staan met grond, dus uiteindelijk kan het mes zo op onze keel gezet worden: jongens, we hebben toch bijna geen geld, dit pandje hebben we nog, dus laten we het dan daar maar doen. Dan naar de toetsingscriteria, want daarvoor zitten we hier natuurlijk vanavond. Dan is toch inderdaad het eerste wat in het oog springt, die 100 meter. En bedoel ik dan de 100 meter voor de maximale afstand voor de veiligheidsdiensten, of de 100 meter minimale afstand voor omwonenden? Want het is toch best gek dat 100 meter afstand van omwonenden ver genoeg klinkt, op hetzelfde moment dat dezelfde criteria geldt voor veiligheidsdiensten, dat ze dichtbij genoeg moeten kunnen komen, en dat 100 meter dan dichtbij genoeg is. Ja, is het dan dichtbij of ver weg? Ik weet bijvoorbeeld dat om een gehandicaptenparkeerplaats te krijgen en iemand die heel slecht ter been is kan 100 meter lopen, die krijgt geen gehandicaptenparkeerplaats. Maar we vinden dit wel ver genoeg om omwonenden gerust te stellen dat dit de afstand is. Het gekke is ...

De voorzitter: Een interruptie, mevrouw Çimen:

Mevrouw Çimen: Aan wat voor afstanden denkt de VVD dan?

Mevrouw Sterenberg: Dat is waar ik ook verder naar heb gekeken, want de gemeente noemt Rotterdam eerder als een heel mooi voorbeeld van hoe het allemaal kan. Ik heb ook de vorige beoordelingscriteria die voor Skaeve Huse op papier stonden en het college vergeet dan even mee te nemen wat in de vorige stukken nog wel stond: Rotterdam hanteert een afstand van 300 meter. Zonder enige toelichting gaan wij voor die 100 meter. Mijnheer Yerden had het bij het vorige stuk over bronvermelding. Nou, ik weet niet, als ik op mijn opleiding dit stuk had ingeleverd qua bronvermelding dan had ik het zo weer terug gekregen, want een onderzoeksrapport daarnaar verwijzen zonder enige titel kom ik niet mee weg.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Het is maar net hoe je ernaar kijkt, want er zijn ook gemeenten die 50 meter hanteren, dus in dat opzicht vind ik dat Haarlem met 100 meter, het is maar net hoe je ernaar kijkt.

Mevrouw Sterenberg: Het is inderdaad maar net hoe je ernaar kijkt, maar als raadslid wil ik ook goed geïnformeerd worden en zou het dan fijn zijn dat ik niet een eenzijdig beeld getoond word, maar dat ik meerdere opties getoond wordt. Ik vind het dan heel gek dat informatie die ik in een vorig stuk nog wel terugvind, dat die nu opeens weg is gehaald. Datzelfde kunstje, ja eigenlijk gewoon het hele stuk, het is niet een heel groot stuk, maar als je dan kijkt waar het om gaat dan zijn het die beoordelingscriteria, dan wordt er in een keer heel weinig tekst gewijd waarom die criteria zijn wat ze zijn. Een afdeling vindt iets, maar waarom de afdeling dat? Er staat iets over een onderzoek. Als ik echt alleen google op 'SEC 2010' op Google, dan wens ik je succes om iets te vinden waar het over moet gaan. Dus dan hebben we die 100 meter, maar wat we ook zien is het criterium voor de tijdsduur dat de locatie beschikbaar is. Ook daar ziet de VVD weer een heel groot risico op een fuik richting Nieuweweg 2. Want kijk ik naar het vorige stuk, daar hebben we als toetsingscriteria dat het minimaal 5 jaar beschikbaar moet zijn. Kijk ik naar dit stuk, is het in een keer 15 jaar geworden. Verdriedubbeling zonder ergens in het stuk te melden welke wetenschap ons heeft gebracht op dat die 5 jaar niet meer goed genoeg zou zijn, maar dat het 15 jaar moet zijn. Nou, ik kan u vertellen, 15 jaar eisen is heel makkelijk als je zelf ergens een stuk grond tot je beschikking hebt, dan haal je die 15 jaar wel. Of je die op een andere plek haalt, dat is de vraag. In het vorige stuk zat ook nog een ordeningsstructuur op basis waarvan we de criteria gaan ordenen. Dat ontbreekt nu ook. Dus als ik kijk waar ik als raadslid nu ja tegen moet gaan zeggen en dat er criteria zijn zonder eigenlijk dus enige onderbouwing, dan kan ik daar gewoon alleen maar één ding op zeggen, en dat is nee. Dit is gewoon echt nog niet voldoende en daar komt het juist op neer als we deze doelgroep willen helpen, maar we weten dat op iedere locatie die we gaan aanwijzen omwonenden ongerust zullen zijn. Als wij iedere omwonende van een mogelijk potentiële locatie het idee willen geven dat we ze serieus nemen, dan moeten we dat dus ook doen op goed onderbouwde criteria, anders voelt het voor hun gewoon als Russisch roulette. Want het maakt eigenlijk niet zoveel uit, dus het kan hier komen, daar komen, criteria kunnen zo veranderen. Dus op deze manier kan de VVD niet instemmen met dit stuk en eigenlijk hopen we die wijsheid ook bij de andere partijen te horen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Voor we vorig jaar aan deze discussie begonnen dacht ik dat Domus(Plus) een beddenspecialzaak was en dat Skaeve Huse van die scheve Amsterdamse grachtenpanden waren. Om maar te illustreren dat er echt weinig bekend was over deze materie. Maar voorzitter, het gaat om mensen. Mensen die verslaafd zijn, die psychische problemen hebben, die niet zelfstandig kunnen functioneren, geen eigen inkomen hebben, geen onderdak, in de schulden zitten en ook nog eens verstandelijk beperkt zijn, dat staat allemaal in het stuk. En waarbij gevolg en oorzaak door elkaar lopen: raak je door psychische problemen aan de drugs of door de drugs in de problemen? Kortom, het zijn mensen die het niet getroffen hebben in het leven, kwetsbare mensen, maar volgens mij is iedereen zich daar bewust van. Jouw Haarlem is in ieder geval blij dat de randvoorwaarden voor een locatie nu op papier staan en helder voor iedereen. Het kan natuurlijk altijd nog veel preciezer en wat dat betreft ondersteun ik het betoog van de VVD. Wat Jouw Haarlem na het werkbezoek aan de Domus(Plus) in Amsterdam duidelijk werd, is dat vooral de beheersmaatregelen essentieel zijn. Hoe gaan we ervoor zorgen dat er geen overlast is voor de omgeving? Dat de bewoners van Domus(Plus) in hun zoektocht naar drugs geen spoor van diefstal of nog erger achterlaten? Dat is de essentie en het is cruciaal dat vooral de buurt daarbij betrokken wordt, want zonder draagvlak van de buurt gaat het gewoon niet lukken en dat moeten we met z'n allen beseffen. Het heeft geen zin om

kwetsbare mensen ergens te situeren en vervolgens alleen maar meer slachtoffers te maken. Dan de zoektocht naar locatie zelf. We lezen in het stuk dat Beverwijk, Bloemendaal, Heemstede, Heemskerk, Haarlemmermeer, Uitgeest, Velsen en Zandvoort ook gevraagd is uit te kijken naar een locatie voor Domus(Plus). We horen graag hoe dit verzoek gedaan is en wat de reacties daarop waren. Van de week stond in de krant dat de Nieuweweg misschien voor bosbouw gebruikt gaat worden. De vraag is of deze locatie dan afvalt voor een Domus(Plus)? Graag reactie van GroenLinks en D66 daarop. We lezen ook dat bij een toekomstige locatie afscheidingen tot de mogelijkheden behoren. Betekent dat dat we dan aan een soort compound moeten denken, waar de bewoners dus min of meer eigenlijk een soort intern verblijven? Tenslotte voorzitter, staat in het stuk dat Domus(Plus) niet verbonden is aan het Leger des Heils. Volgens ons berust dit op een misverstand. Domus(Plus) is van het Leger des Heils, net als de Golf van Volkswagen is. Daar zit bij ons een punt van zorg, omdat het Leger des Heils alleen personeel aanneemt dat de christelijke principes onderschrijft. Dat is niet goed, niet omdat we tegen christelijke principes zijn, maar omdat diversiteit qua personeel hard nodig is, gezien de doelgroep van Domus(Plus). Graag een reactie van de wethouder daarop.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ik ben heel blij dat wij het met elkaar eens zijn dat het hier gaat om een kwetsbare groep mensen die ook een huis verdienen en ik ben ook blij dat Jouw Haarlem ook kan onderschrijven blijf met de randvoorwaarden. En ik snap heel goed het pleidooi van de VVD, dat het allemaal wat preciezer mag. Maar daarbij wil ik wel zeggen dat ik blij ben dat de wethouder wel naar onze kritiek heeft geluisterd en ook heeft gedaan, het stuk nader inhoudelijk heeft uitgewerkt. In het stuk staat dus ook: in welke voorzieningen gaan ze nou wonen? De regionale verplichtingen worden daarin ook duidelijker, wat eerst ook niet duidelijk was.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Wat het is en dat we er aan moeten, dat wist ik al. Maar het bijzondere is juist dat die voorwaarden, die criteria die er eerder al een keer lagen, zijn alleen nog maar verder onderuit gehaald en naar beneden gesteld ten opzichte van strengere criteria voorheen, en dat zonder enige onderbouwing. Is dat hoe u als raadslid op basis van de juiste informatie uw stukken wil beoordelen?

Mevrouw Timmer-Aukes: Wat ik zei, ik snap wat u zegt en ik wil ook graag weten wat dan de onderbouwing daarin is, maar we hebben nu wel een stuk liggen. Ik vind ook dat wij ook moeten kijken naar wat er wel ligt en dat we dan ook zien dat er criteria liggen, randvoorwaarden en alles, en dat we dus ook verder kunnen gaan nu. Ik denk ook dat we verder moeten gaan met locaties zoeken, anders blijven we stoppen en die mensen hebben ook gewoon een huis nodig.

De voorzitter: U heeft een interruptie weer, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Mensen hebben er zeker een huis nodig, maar als wij dit stuk lezen dat geen enkele criteria een knock-out criteria is en geen enkele criteria is onderbouwd, wat hebben we dan aan deze criteria. Of hebben we dan tijd verspild aan een papieren tijger die u even nodig heeft om het vinkje te zetten om het beeld naar de omwonenden te brengen dat we een heel prachtig proces hebben gestart, terwijl het democratisch proces al verpest was op het moment dat wij de Nieuweweg 2 hebben aangekocht.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik wil hierbij wel zeggen dat wij als GroenLinks geenszins bezig zijn met doelredeneren dat de Domus(Plus) op de Nieuweweg moet komen. Dat is niet zo. Wij zijn bezig met kijken naar criteria om daar locaties te gaan vinden. Dan kan ik ook zeggen, als dat uiteindelijk Nieuweweg is ga ik ook niet liegen, als we daar op uitkomen, dan komen we daar op uit maar ik wil dan ook wel echt zeggen dat wij niet bezig zijn met: oké, we hebben een locatie, dus gaan we daar criteria aan stoppen, dus dan kan het daar naartoe. Nee, echt niet. En mensen kunnen dat dan zeggen, maar dat is niet zo.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Dan nog een keer over de criteria: wat voor criteria heeft u in handen op het moment dat op papier staat dat voor de veiligheid de veiligheidsdiensten maximaal 100 meter ervan af mogen zijn, omdat de veiligheidsdiensten heel snel moeten kunnen handelen als er iets is, en diezelfde 100 meter gehanteerd wordt voor de omwonenden. Dan wordt het criteria op twee punten contra aan elkaar toegedicht.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik denk dat dat voor heel veel dingen geldt, dat je het op twee manieren kan zien. Ik begrijp het en ik ben ook, 100 meter is ook gewoon, de ene 100 meter is de andere 100 meter niet. Maar ik ben, wat ik zeg, allang blij dat we niet die 50 meter hebben die andere gemeentes hebben en dat we in dat opzicht gewoon wel verder gaan.

Mevrouw Sterenberg: En dan de laatste afsluiter. Dan vind ik het heel erg jammer dat we geen hele hoge bergen in Haarlem hebben.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, gaat u verder.

!..!: Nou, misschien komt er een bos.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, gaat u door.

Mevrouw Timmer-Aukes: Wat betreft de omwonenden van de locatie die er komt, we vinden gewoon dat daar ... Er wordt gesproken over een beheerplan en alles en over dat er goed met omwonenden wordt gesproken. Als er locatie is, vind ik ook dat we dat proces echt goed moeten ingaan en niet achteraf, en niet inhalen en dat soort dingen. We moeten gewoon goed omgaan, want de omwonende is gewoon heel belangrijk dat je die betreft erbij en dat je die ook doet. Dus ik ben wel blij om te lezen van het beheerplan. Ik ben ook heel benieuwd hoe dat er dan uit gaat zien, want er komt ook – dat is wel een van de dingen – hoe ziet dat er dan uit, en hoe worden ze dan meegenomen. Maar het staat er wel in en wat ons betreft kan de wethouder naar locaties gaan zoeken.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, ik ben blij dat u het heeft over bewoners betrekken, maar volgens mij moeten we een stap verder gaan en de bewoners zeggenschap geven hierover. Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Timmer-Aukes: Als dat gebeurt op een manier waarbij er niet automatisch vanuit de bewoners wordt gezegd: nee, dit doen we niet en we luisteren niet, en dat het echt een constructieve manier is, vind ik wel dat we daar serieus naar moeten kijken. Maar als blijkt dat het gewoon gelijk is vanuit de bewoners, nog voordat er überhaupt iets ligt: nee, doen we niet, want ... Dan vind ik dat dat een stap te ver gaat.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: We hebben volgens mij hier een constructieve bijdrage net gehoord, ze zijn zelfs bereid om mee te denken over alternatieve locaties. Volgens mij is dat dus ook het geval.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik ben dan ook heel benieuwd welke locaties dat dan zijn, want dat roepen deze bewoners al langer. En ik heb gehoord: als de criteria zijn vastgesteld, komen wij met die locaties. Dus ik ben ook heel benieuwd welke locaties dat dan zijn.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Weet u, als we alles nou gewoon met open vizier doen en gewoon de discussie met elkaar aangaan, dan zijn we denk ik echt gewoon op de goede weg. Want we hebben aan het begin, en dat is echt wat Jouw Haarlem steekt, hier het proces gewoon verkeerd aangevangen. We werden opeens geconfronteerd met de aankoop van een weiland, met een boerderij. Overigens, als je die 100 meter gaat projecteren op de boerderij dan is die boerderij dus niet geschikt, dat betekent dat er dus ook nieuwbouw moet komen, als we het al over de Nieuweweg moeten hebben.

De voorzitter: Wat is uw vraag, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Mijn vraag?

De voorzitter: Een interruptie was het toch?

De heer Aynan: Bent u het met me eens?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik ben het eens dat wij hier inderdaad met een open vizier naar moeten kijken en dat het proces verkeerd om is ingestoken, zeker.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, we hebben een nieuw stuk voor onze neus. Vorige hebben wij gezegd: dit is niet goed. Er is iets aangekocht voordat we wisten wat we daarmee gingen doen, wat de plannen waren. Dat hebben we toen ook gezegd: daar gaan wij niet mee akkoord. Nu ligt een ander stuk. Afgelopen keer heb ik gevraagd: kunnen we niet eerst een plan van aanpak krijgen, wat willen we met deze mensen? Het zijn kwetsbare mensen, ze verdienen een plek en die plek moet goed zijn. Het moet ook geschikt zijn, dat wens ik ze ook toe. Ik heb gezegd: wij willen een programma van eisen: wat moet er in de buurt zijn, moet de dagbesteding eruitzien? Wat ook belangrijk is, heb ik gezegd: er moet een communicatieplan zijn en een veiligheidsplan zijn. Wat ons betreft kun je pas daarna naar locaties zoeken en dan kan je ook kijken of dat geschikt is aan de hand van jouw plan. Wat ik voor me heb ...

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Özogul. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Maar er zit toch ook gewoon wat maatwerk in, in zo'n communicatieplan en in zo'n veiligheidsplan? Natuurlijk, de algemene veiligheid, dat er geen incidenten op straat te plaatsvinden, natuurlijk. Maar hoe dat specifiek in een bepaalde wijk zit of in een bepaald stadsdeel, dat wil nog wel eens wijzigen, dus dat kan je niet altijd van tevoren klaar hebben staan.

Mevrouw Özogul-Özen: Je moet toch wel in beeld hebben hoe je het voor je ziet, je moet toch in beeld hebben wat je wil doen op het moment dat er overlast is? Natuurlijk, iedere wijk is anders, maar je moet wel een beeld hebben: hoe gaan we het doen op het moment dat er overlast is, wat zijn dan de instrumenten wat je in gaat zetten? Wat ik hier zie is nattevingerwerk, eigenlijk net zoals de vorige keer, het stuk. Er is niet criteria waarvan je kan zeggen: dit voldoet niet. Dus eigenlijk zou alles in Haarlem hiermee passen. Op 100 meter inderdaad. En hoe die 100 meter, VVD heeft wat ons betreft daar gelijk in, hoe we aan die 100 meter komen – en de inspreker heeft dat ook al gezegd, mijn dank daarvoor – er staat bijvoorbeeld: 100 meter van een school. Waarom wel 100 meter van een school en niet van een speeltuin, waarom wel 100 meter van een school en niet van een bejaardenhuis? Waar baseer je dat op? Het is mij niet duidelijk hier.

De voorzitter: U was klaar? Gaat u verder dan.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Wat ik ook lees is bijvoorbeeld, sommige dingen dan denk ik: wat bedoelen we daarmee? Er komt bij Skaeve Huse een sociaal beheerder langs. Hoe vaak komt hij langs, wat gebeurt daarmee? Heel veel onduidelijkheden. Dat had nou juist in die plan van aanpak en het programma van eisen veel beter in kaart gebracht moeten worden. Dan zie ik ook iets over: het moet ver van drugsdealers en drugsgebruikers. Volgens mij zijn die mensen die er wonen zelf ook drugsgebruikers. Nou, en naar mijn idee, op het moment dat ergens drugs wordt gebruikt komen de dealers er vanzelf op af. En dan, hoe gaan we dat dan aanpakken? Veiligheidsplan, wat doen we daar dan mee? Gaat de wijkagent dat doen, gaat de politie dat in, komt daar handhaving, wie doet dat? Mij volstrekt onduidelijk. Dus wat mij betreft voldoet het nog steeds niet aan hetgeen wat wij voor ogen hadden, want wij willen het dit keer goed doen. Wij willen op het moment dat we op zoek gaan naar een plek, naar een locatie, dan moet er ook goed een beeld zijn: wat zoeken we, wat willen we? En hier, alles kan hier ingepast worden. Dit doet naar mijn idee de aankomende bewoners ook niet goed.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij hebben wij als commissie een paar maanden geleden een werkbezoek gebracht aan zo'n voorziening aan de rand van de stad in Amsterdam. Was u daarbij?

Mevrouw Özogul-Özen: Mijn collega wel.

De heer Oomkes: Nou, dan zal die u verteld hebben dat op die plek, die nu viereenhalf jaar in principe wordt gebruikt voor hele ernstige gevallen in een Domus(Plus)-situatie, onder leiding van het Leger des Heils fantastisch werk doet, met een bewonerscommissie die toezicht houdt op de gang van zaken. Met een overtredingsaanbod van daadwerkelijk nul in die viereenhalf jaar dat dat daar staat. Dat het functioneert zonder incidenten en irritatie uit de buurt. Jazeker mag u er zo op reageren.

Mevrouw Özogul-Özen: Mijn collega die heeft mij dat inderdaad verteld. Zij was zeer onder de indruk en ze vond ook dat het daar hartstikke goed was geregeld en dat is nou juist wat ik ook hier wil regelen. Je moet die randvoorwaarden goed hebben, je moet van tevoren een idee hebben en een plan hebben van hoe je het eruit wil zien. Dan heb je inderdaad zoiets, maar dit zie ik hier niet in.

De heer Oomkes: Dank u. Daar ben ik het mee eens, maar dat laat onverlet dat we die dingen nog alsnog in zo'n nota voor elkaar boksen. Het is een plan van aanpak en niet iets wat al klaar is. Wij gaan uit van overlast en waar angst bestaat in de buurt reageren mensen op angst, niet op basis van: we moeten misschien iets

voor onze medemens doen op dit punt. En waarom kan het niet op een andere plek in de stad? Dat snap ik allemaal, maar we zitten hier met een opdracht ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, heeft u enig idee waarom de raad mocht gaan kijken in Amsterdam en bijvoorbeeld niet in Meppel, waar de omwonenden veel slechtere ervaringen hebben? En dan meteen de tweede vraag: als het zo goed gaat in Amsterdam, en dat kan ik best met u eens zijn, vindt u het dan niet een goed idee dat we gewoon als Haarlem geld aan Amsterdam geven en het daar uitbreiden?

De heer Oomkes: Met die laatste vraag, dat moet u maar zelf uitzoeken. We hebben een regionale plicht, ook ten aanzien van zo'n voorziening. Dat staat ook in de nota. Het zou zelfs kunnen zijn dat Domus(Plus) ergens in onze VHK-regio verschijnt, niet noodzakelijkerwijs op een plek zoals de Nieuweweg. Datzelfde staat overigens in diezelfde nota ten aanzien van Skaeve Huse niet, dus dat komt sowieso in Haarlem. Ik heb vertrouwen in de manier waarop we gaan zoeken naar zes locaties voor deze voorzieningen en dan vervolgens houden langs de meetlat die we samen vaststellen. Ik heb vastgesteld dat in Amsterdam ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Aynan. Echt een interruptie?

De heer Aynan: Ja ja. Hoe komt mijnheer Oomkes aan zes locaties?

De heer Oomkes: Nou, volgens mij gaan we drie alternatieven per vestiging aanbrengen en uitzoeken, dat heb ik begrepen. Anyway, ik denk niet dat zo'n locatieonderzoek ervan uitgaat dat bij voorbaat een locatie vaststaat. De ambtelijke nota die deze zaak betreft brengt de doelgroepen in beeld, maar het somt ook de criteria op om de gewenste en wettelijk verplichte voorzieningen te kunnen realiseren. Die moeten we tegen het licht blijven houden totdat vaststaat waar het aan moet voldoen. Ik vind dat de puzzel nu moet worden gelegd. We hebben, en dat wil ik bij voorbaat zeggen, geen problemen met het realiseren van een Domus(Plus) uiteindelijk aan de Nieuweweg als het daarop neerkomt dat dat de beste plek is. Wij gaan in deze zaak voorzichtig stapje voor stapje voorwaarts en we zullen u ook op de hoogte houden, dat geldt voor de bewoners aan de Nieuweweg met name.

De voorzitter: En u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Nou ken ik u op andere onderwerpen dat u altijd bent van onderbouwing en dat u het heel belangrijk vindt dat er duidelijke bronnen zijn, dat heeft vast ook met uw achtergrond te maken. En nou krijgen we hier criteria zonder enige duidelijke onderbouwing en dan slikt u het voor zoete koek. Hoe kan dat, vindt u nu dan niet dat cijfers en criteria onderbouwd moeten worden zodat u kunt beoordelen of dat de juiste criteria zijn?

De heer Oomkes: Deze nota gaat ervan uit dat wij een onderzoek starten naar mogelijke plekken en noemt een aantal criteria. Als die criteria niet voldoende zijn of niet compleet, dan moeten die aanvullen. Maar dat onderzoek, dat moet er komen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dat dat onderzoek er moet komen, dat is evident, daar is niemand het over oneens. Maar de eerste stap voordat het onderzoek kan starten is: de criteria vaststellen zodat we straks kunnen

bepalen wat er uit het onderzoek komt, of we daar mee eens zijn. Daar zijn wij dus nu aan zet om te bepalen wat we goede criteria vinden, maar dan kunnen we niet zeggen: we willen dat het onderzoek start. Dan hadden we deze hele stap over kunnen slaan. Nu moeten we kritisch kijken naar: levert deze criteria voldoende waarborgen op dat we geen enorme onrust krijgen in de stad en dat we dat op een objectieve en onderbouwde manier gaan onderzoeken.

De heer Oomkes: Ik zou u met dezelfde argumenten om de oren kunnen slaan, dat ik niet de indruk heb dat u daadwerkelijk zoekt naar een plek waar we deze voorzieningen kunnen realiseren in onze stad.

Mevrouw Sterenberg: Ik ben dan heel benieuwd waar u dat op baseert, want ik wil heel graag op zoek naar een correcte plek, maar wel op basis van juiste criteria, net zoals ik ook in een begroting graag juiste cijfers en criteria en effectmetingen zie, dat is mijn taak. Als raadslid stel ik kaders en controleer ik en op deze manier lukt dat niet ...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u had niet eens het woord gekregen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Hier wil ik ook even iets op zeggen. Ik vind het niet kunnen nu degenen die kritisch zijn aangesproken worden als zijnde dat wij niet willen dat er niet op zoek naar een locatie moet. Ook wij vinden dat er naar meerdere locaties gekeken moet worden, maar dan moeten de criteria duidelijk zijn.

De heer Oomkes: Bent u ook nog steeds het met mij eens dat Nieuweweg een mogelijke vestiging zou kunnen zijn?

Mevrouw Özogul-Özen: Wij hebben aangegeven waarom wij tegen de Nieuweweg waren. Als de wethouder ons kan overtuigen dat het aan alle criteria voldoet zoals wij dat ook net verwoord hebben, dan willen we daar nog over nadenken. Ik zeg niet dat we het uitsluiten, ik zeg alleen: we moeten juiste criteria hebben, we moeten eerst dat vaststellen en dan pas op zoek naar een criteria. Nu gaan we in het Wilde Westen, nu gaan we op zoek ...

De voorzitter: Mevrouw Özogul, uw punt is duidelijk. De heer Trompetter had ook nog een interruptie. Nee, dat is al gebeurd? Oké. U bent klaar, mijnheer Oomkes?

De heer Oomkes: Nog een zin ter aanvulling. Ik vind het realiseren van deze voorzieningen binnen de termijn die onder andere door andere overheden aan ons wordt gesteld van een groot belang. Ik vind dat we hier echt snel vorderingen op moeten maken. We kunnen niet toezien hoe dezelfde mensen die in onze stad al verblijven, zonder al deze criteria van dag tot dag moeten zien te leven zonder de juiste voorzieningen.

De voorzitter: Een interruptie, maar echt een vraag, ja?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, ten eerste is iedereen het daarmee eens, natuurlijk moeten ze zo snel mogelijk een goede en juiste plek krijgen. Alleen het feit dat we nu aan het rommelen zijn heeft te maken met het feit dat we eerst een pand kopen, vervolgens gaan rommelen ...

De voorzitter: Mevrouw Özogul, kom met die vraag.

Mevrouw Özogul-Özen: ... hebben wij niet om gevraagd. En mijn vraag is: bent u het daar niet mee eens? We hebben ermee lopen knoeien en nu kunnen we niet zeggen: het moet nu snel snel snel. Het moet goed.

De heer Oomkes: Mevrouw Özogul, het gaat mij om het resultaat. Ik wil zo snel mogelijk een goede huisvesting voor deze hele kwetsbare groepen. Dat verhoogt de veiligheid in de stad, het verhoogt de gezondheidssituatie van de mensen in kwestie. Ik snap dat er andere garanties moeten worden gegeven. Als die onvoldoende in de nota staan dan voegen we die toe, daarvoor zitten we hier aan tafel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Zoals jullie waarschijnlijk allemaal weten is het mijn vakgebied, ik werk met die mensen, ik ondersteun '...' ben ik ook nog vertrouwenspersoon voor deze doelgroep. Ik hoor een hele hoop angst ook voor deze mensen. We hebben hier nu een set criteria, die is wel belangrijk om die te hebben. Je kan natuurlijk discussiëren over 100 meter, over 50 meter, maar het zal eerder over geluidsoverlast gaan. Ik ken die voorzieningen ook, ik kom daar regelmatig over de vloer, ik spreek met die mensen. Voor mij zijn ze niet bedreigend, ik ben er ook niet bang voor, maar dat wordt wel vaak zo gedraaid. Het is altijd lastig om die voorziening ergens neer te zetten. Ik ben het wel eens met sprekers, die zeggen zelf ook: begin vooraf met overleg, betrek de buurt, want dat is wel een voorwaarde, dat je de buurt, de wijk betreft bij hoe je het gaat uitwerken. De locatiekeuze vind ik dan weer wat anders. Ik vind ook niet dat je eerst een pand koopt wat je niet meldt en dan vervolgens zegt: daar gaan we dat doen. Daar ben ik ook niet zo 1,2,3 van overtuigd, maar ik ben er wel van overtuigd dat er snel dit soort voorzieningen moeten komen en dat het de veiligheid in de stad juist verhoogt en ook het leed van deze mensen verzacht. Ik ben het eens met de heer Aynan die zegt: Domus(Plus) is een Leger des Heils- ding. Dat klopt gewoon, dat is gewoon zo. We zouden ook nog ervoor kunnen kiezen om die naam wat breder te trekken, want het Leger des Heils is niet de enige aanbieder die dit doet, dus ik zou meer voor de open inschrijving pleiten dan voor één organisatie. Dat gezegd hebbende denk ik dat in ieder geval inhoudelijk hebben we dus wel een aantal criteria die hier staan, los van het afstandscriterium wat ik zelf niet zo interessant vind. We leven in een dichtbevolkte Randstad en we zullen moeten gedogen dat we mensen met een flatje en met een psychische beperking om ons heen hebben. Ze gaan niet meer naar '...' zoals vroeger en er staan wel een aantal hele duidelijke criteria in waar ze aan, waar uit hij moet voldoen. Geen middelengebruik buiten de voorziening maar ook binnen alleen op de kamer onder begeleiding waardoor het ook vaak afneemt is mijn effect. Rust heeft ook zo socialisatiekansen voor zelfs die doelgroep om die naar een maximum niveau van welzijn te kunnen krijgen. Tot zover even.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie even?

De heer Van den Raadt: Ja, twee. De eerste is u heeft het over van we hebben het nu vaak over die veiligheid en u kent die mensen en dat valt dan wel mee maar waarom is er dan zo'n criterium van zoveel 100 meter van een school? Dat is dan de eerste vraag.

De heer Trompetter: Nou, ja, het zal dan eventueel met geluidsoverlast te maken hebben sommige gemeentes die hebben 50 meter, andere die hebben 300 meter. Het is volstrekt arbitrair. Ik ken ook voorzieningen die midden in een woonwijk staan en waarvan mensen ook zeiden van daar is het 0 meter en waar mensen van moet dat allemaal wel? Maar nu willen ze er niet meer vanaf. Dus ik vind het niet zo spannend eigenlijk. Waar het meer om gaat is juist om het beheerplan. Hoe zorg je ervoor dat die mensen zowel, dat er aan hun welzijn wordt gewerkt en dat de overlast zoveel mogelijk beperkt wordt en daarvoor heb je een regelmatig overleg nodig wat niet tijdelijk is maar wat permanent is en regelmatig overleg tussen de politie, de handhaving, de wijk, de buurt, de cliëntenraad, vergeet de cliëntenraad niet. Het zijn wel bewoners ook van die wijk. De mensen die in een voorziening wonen zijn ook wijkbewoners en die moeten er ook in vertegenwoordigd zijn. De zorginstelling, de gemeente, en als je dat goed regelt dan tackel je alle problemen die je daar tegenkomt.

De voorzitter: En vraag twee.

De heer Van den Raadt: En vraag twee was ze mogen wel gebruiken in de instelling maar niet daarbuiten maar die begeleiding, staat in dat stuk, is alleen op de instelling zelf. Er gaat niet iemand mee naar buiten lopen ernaast dus hoe kan je dat controleren dat de mensen niet gaan gebruiken buiten de instelling?

De heer Trompetter: Ga er maar vanuit dat er handhaving plaatsvindt in die zin dat het zeg maar op het terrein ook beveiliging is. Ik ken een voorbeeld van, om daar nog even op terug te komen, ik ken een voorbeeld van een soort toegangsroute die ooit is gemaakt in [redacted] die uit het zicht was. Nou, dat werd een soortement van Gazastrook werd dat genoemd met dealen en alles en nog wat. Dat hebben ze helemaal weggehaald en nu is het probleem dus ook weg. Dus als je er kooien van gaat maken en toegangsroutes dan krijg je een soortement, dan roep je dingen op.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van den Raadt: Een interruptie want dat is wel interessant wat u nu zegt, dan met toegangsroutes. Dan zou dus Nieuweweg 2 afvallen want daar heb je eigenlijk maar één of twee toegangsroutes.

De heer Trompetter: Er zal goed gekeken moeten worden naar de locaties. Dit gaat niet per se over de locatie Nieuweweg, ik ben ook niet getrouwd met locatie Nieuweweg, het is ook te prematuur aangeschaft wellicht voor dit doel. Misschien [redacted] ik weet het niet. Maar goed, nee, ik bedoel je moet wel kijken hoe het in die zin, hoe je er naar toe kan komen en of het in de omgeving of het in ieder geval toegankelijk is.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Ik stel de vraag dan toch aan de deskundige. De eerste randvoorwaarde is, en dan staat er [redacted] drugsdealers en gebruikers op afstand zijn. De gebruikers die herken ik maar een drugsdealer heb ik een beetje een naïef beeld van iemand die toch in de criminaliteit zit en wat andere waarden en normen heeft dan wij zo gemiddeld hier in deze [redacted] kamer. Hoe zorg je ervoor dat die mensen, ze doen iets illegaals want het is strafbaar, dat dan blijkbaar in alle openheid mogen doen om deze mensen te helpen, het is een rare wereld, en dan blijkbaar in de buurt geen overlast veroorzaken bij tieners en jeugd enzovoort?

De heer Trompetter: Nou, het gekke is dat we überhaupt drugs verbieden in Nederland, dat is natuurlijk helemaal van de gekke maar dat is mijn eigen persoonlijke mening maar goed, er wordt gehandhaafd middels huisregels is dealen verboden. Op dealen staat ongeveer twee weken buiten slapen zeg maar, ik ken voorzieningen waar dat zo is. Dus kijk, gebruik wordt gedoogd hier en daar maar dan in gebruikersruimtes en onder begeleiding alleen als je in verslavingszorg bent dus dat is hoe we er nu mee omgaan. Alleen hetzelfde met coffeeshops, je mag het niet naar binnen brengen via de achterdeur maar je mag het wel verkopen aan de voordeur maar het is niet zo dat dealen wordt gedoogd in de omgeving. Dat ken ik bij geen enkele voorziening ken ik dat.

De heer Smit: Mag ik even doorvragen, voorzitter, want ik weet niet of mijn vraag goed begrepen is. Nee, de dealer, de drugsdealer, iemand van buiten mag die daar naartoe gaan en daar zijn drugs aanbieden en verkopen want dat is de suggestie in de tekst.

De heer Trompetter: Nee.

De heer Smit: Dus er is geen contact staat hier waardoor in ieder geval drugsdealers en gebruikers op afstand zijn. Waarom staat het er dan volgens u deze tekst? Ik kan het ook aan de wethouder, ik vraag het impliciet ook aan de wethouder, expliciet ook aan de wethouder. Waarom staat er waardoor in ieder geval drugsdealers op afstand zijn?

De heer Trompetter: Wat ik lees, wat ik hier lees is dat je zoveel mogelijk drugsdealers daarvan weg houdt want ook met mensen men een LVB achtergrond en '...' met bijvoorbeeld de overlastgevende top 25 in Schalkwijk, 80% heeft een LVB achtergrond dus wat je niet wil is dat die bewoners daar continu worden geconfronteerd met mensen die hun voor hun karretje spannen en drugs gaan koerieren en alles en nog wat wat dus gebeurt in feite dus dat is wat je wil tegengaan.

De voorzitter: Dank u wel. Volgende bijdrage, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, D66 is voorstander van een Domus(Plus) en een Skaeve Huse locatie in Haarlem. Het gaat om een kleine, kwetsbare groep mensen waar vaak veel mee aan de hand is

De heer Aynan: Voorzitter.

Mevrouw Çimen: en simpelweg niet goed kunnen functioneren in de reguliere opvang.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: U zegt expliciet in Haarlem. Ik lees hier, gelukkig, wat dat betreft heeft de wethouder naar ons geluisterd dat het dus VHK breed is uitgevraagd.

Mevrouw Çimen: Zeker.

De heer Aynan: Maar ja, u zegt Domus(Plus) in Haarlem. Het kan ook Zandvoort zijn.

Mevrouw Çimen: Ja, ik sluit dat ook niet uit maar...

De heer Aynan: Gelukkig.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Çimen: Ik ga door, oké. Deze mensen kunnen simpelweg niet goed functioneren in een reguliere opvang en daardoor ook in veel gevallen op straat eindigen omdat ze onhandelbaar zijn en als we niet iets regelen voor deze groep mensen popt dat ergens anders op in de vorm van overlast of een onveilig gevoel op straat of in de vorm van criminaliteit en dat is voor iedereen ongewenst. In een veilige omgeving als een Domus(Plus) hebben we deze mensen in beeld, kunnen wij dat middelengebruik hopelijk ook reguleren en hopelijk ook helemaal verminderen en komen deze mensen ook zelf een beetje tot rust en wordt er dagbesteding voor ze gevonden. Voor de doelgroep met de Skaeve Huse ligt het wel iets anders maar daar willen we natuurlijk ook een rustige, veilige plek voor creëren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, over de dagbesteding. In het stuk staat dat ze niet verplicht zijn om aan dagbesteding mee te doen dus het is wel leuk als het gevonden wordt maar ze hoeven er niet aan mee te doen.

Mevrouw Çimen: In een Domus(Plus) wel en in een Skaeve Huse niet.

De voorzitter: Gaat u verder, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, nou, dan ga ik door. Ik ben het eens met de eerdere sprekers dat dit proces niet de schoonheidsprijs verdient. We hebben de volgorde wel een beetje gehusseld in verschillende commissies en we zijn wel blij dat de wethouder nu heeft geluisterd naar de kritiek die wij ook eerder dit jaar hebben geuit en nu komt met criteria, met randvoorwaarden echt gericht op deze voorzieningen, gericht op de doelgroepen die daarin moeten komen en de omgevingscriteria die daar als toetscriteria worden gebruikt. Nou heb ik er wel begrip voor dat dat ook niet alleen maar knock-outcriteria zijn want als je op die manier gaat kijken dan lijkt het me volgens mij heel erg moeilijk om ook ergens maar een locatie te gaan vinden. Voor wat betreft die 100 meter daar is ook heel veel aan gerefereerd door verschillende partijen. In Amsterdam zien we een heel succesvol voorbeeld waar we ook op werkbezoek zijn geweest. Die locatie staat tegenover twee scholen en dat gaat hartstikke goed. Daar was in eerste instantie ook heel veel angst voor, daar is heel goed overleg ook geweest met de wijk, met de scholen, met de zorgverleners daar op die locatie en daar zijn hele goeie plannen voor gemaakt en ze zijn zelfs zover gegaan, jongens, dat als er zelfs maar iets van overlast oppopt en deze wijk daardoor zegt van jongens, we willen dit niet meer dat ze zelfs die out ook nog hadden dus zo zou het dus ook kunnen. Voor wat betreft die 15 jaar die heb ik eerlijk gezegd niet gezien dat daar in eerste instantie vijf jaar stond en nu 15 jaar dus ik hoor daar ook graag een toelichting van de wethouder en het enige andere punt wat ik nog heb is dit is een regionale opvang. Nou is het ook zo dat er vanuit landelijk een beweging wordt gemaakt, plaatsvindt om de centrumgemeenten af te schaffen per 2021 en heeft de wethouder daar in de regio ook al over gesproken, over de gezamenlijke financiering na 2021 en mochten we echt alleen Haarlemmers in de Domus(Plus) gaan huisvesten, als die locatie hier in Haarlem komt, is mijn vraag aan de wethouder hebben we dan ook nog genoeg animo? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie?

De heer Van den Raadt: Ik heb nog geen reactie gehad op mijn vraag dat D66 aan de Nieuweweg bosbouw wil plegen.

Mevrouw Çimen: Nou, in reactie op uw vraag, ook wij zijn niet getrouwd met de Nieuweweg 2. We kijken uit naar de locaties die worden gevonden en op basis daarvan, van die locaties die worden gevonden, gaan we dus een heel goed gesprek aan hier in deze commissie en in de raad.

De voorzitter: En die vraag kwam eigenlijk uit een andere, tenminste deelnemers uit een andere commissie dus laten we het ook daarbij houden.

De heer Van den Raadt: Ja, het is dezelfde fractievoorzitter.

De voorzitter: We gaan door. Zijn er nog mensen die een bijdrage willen leveren? De heer Aichi, CDA.

De heer Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Dat er behoefte bestaat aan een project Domus(Plus) en een Skaeve Huse is duidelijk, tevens staat dit ook in ons coalitieakkoord. Alleen de vraag is, waar komt deze voorziening?

Maar daar gaan we het vandaag niet over hebben. Het college stelt een onderzoek in en komt met de locatie. Wij hebben het vandaag over de criteria waar zo'n instelling aan moet voldoen. Ik ben wat dat betreft geïnspireerd door het bezoek aan Domus(Plus) in Amsterdam. Ik raad mijn collega raadsleden aan die het nog niet gedaan hebben toch dit bezoek aan Domus(Plus) in Amsterdam te brengen. Mijn conclusie van het bezoek aan Domus(Plus) in Amsterdam is dat alles valt en staat met een goede begeleiding en dat kunnen collega's die mee waren ook beamen. Bovendien wil ik benadrukken dat een minder prikkelbare omgeving, dus de ligging, heel belangrijk is. Zoals in Amsterdam is de Domus(Plus) omringd door water waardoor er maar één ingang is naar het terrein waar een Domus(Plus) plaatsvindt. Dat is overzichtelijk en veilig en als CDA stel ik voor dat er cameratoezicht moet komen en bovendien vind ik dat de omwonenden gewoon meegenomen worden in het proces. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Hebben we iedereen gehad? De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Kort de tijd. Ik denk dat, beginnend met de opmerking van de VVD dat er een emotie bij de omwonenden op dit moment op de Nieuweweg is omdat dit terrein is aangekocht. Als uiteindelijk een Domus(Plus) of Skaeve Huse daar neergezet wordt dan zal dat de politiek, de coalitie denk ik toch door Haarlemmers aangerekend worden want dan was de volgorde verkeerd maar de uitkomst wel gewenst en ik denk dat het goed is om niet alleen te kijken naar Amsterdam waar het goed is gegaan maar ook te leren van plekken, daar moet je ook van leren, de goeie moet je onthouden maar de plekken waar het niet goed is gegaan of niet goed gaat in Nederland en ik hoop dat de wethouder die ook wil inventariseren om ons mee te nemen in de leerpunten die daar uit kunnen komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, als het gaat over dingen in den lande waar het misschien wat minder goed gaat en wat minder goed georganiseerd is, ik werk in heel West Nederland van Den Helder tot Dordrecht. Ik zie dat het al wat minder wordt in Alkmaar, daar worden de voorzieningen al wat minder en in Den Helder minder vaak open, minder lang, minder faciliteiten. Nog veel erger in het oosten van het land. Meppel werd als voorbeeld genoemd. In Emmen is een opvang, daar mag je vijf dagen per maand in en de rest slaap je maar buiten. Dat komt door de lokale situatie, middelen, de lokale inzet en dat mag van mij een heel stuk beter maar ik wil het absoluut niet vergelijken met wat we hier in de Randstad...

De voorzitter: Maar wilt u het als interruptie kort houden, graag?

De heer Smit: Dank voor die opmerkingen maar het is dan toch, en dat blijft goed om te leren, wat inderdaad het pakket aan voorwaarde moet zijn, aan condities om optimaal deze functies te laten draaien en laten bestaan en tegelijk te leren van de situaties waarin het blijkbaar niet voldoende is in die zin kunt u, mag u mijn raadgever zijn in deze om mee te beslissen hoe wij straks vinden dat er voldoende condities zijn voor een wijk of buurt en daar ik het bij want ik ben door mijn tijd heen.

De voorzitter: Goed gezien. De heer Smit kan niet meer antwoorden.

De heer Van den Raadt: Dan kan hij misschien knikken of nee schudden.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, heel kort.

De heer Van den Raadt: Maar vindt u dan ook niet, als wij als raad gewoon goed geïnformeerd moeten worden dat we dan juist ook naar die instellingen moeten gaan waar het niet goed gaat of die nu op instorten staan om te kijken en te leren van wat is daar mis gegaan want die begonnen misschien ook heel goed en die zijn dus nu wat minder geworden.

De heer Smit: Ik denk dat als een van ons met de heer Trompetter meegaat en goed geïnformeerd wordt dat we dan een schat aan ervaring meekrijgen voor de commissie dus, ja, maar laten we het slim doen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog commissieleden? Nee? Oh, toch wel. Nou, de heer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik had nog wat tijd bespaard, gelukkig. Nou ja, goed dat er weer een stuk voor ons ligt. Het gaat dan over de opvang voor de Domus(Plus) voor 24 mensen en de Skaeve Huse voor 5 mensen. Nou, wat er al in het stuk staat is dat die Domus(Plus) niet per se in Haarlem hoeft te komen dus dat is goed nieuws, die kan overal komen in het VRK gebied. Dat stemt Trots Haarlem heel optimistisch want wij denken dat buiten Haarlem betere plekken zijn. Eén Skaeve Huse zou dan wel in Haarlem moeten komen. Nou, dat gaat dan tussen de vier en zes personen, dan gokken wij dat dat er vijf zijn want tussen de vier en zes denken wij vijf. Nou, dat zal dan toch nog wel ergens moeten kunnen komen. De vraag aan de wethouder is waarom is er voor de locatie van de Domus(Plus), waar dan 24 mensen voor gevonden zijn en waarvan dan de locatie ook precies 24 mensen moet kunnen herbergen, waarom is dan precies voor die 24 gekozen want u heeft nu al 24 mensen die u in die Domus(Plus) kunt stoppen, heeft u de verwachting dat er nooit meer een iemand bijkomt want die mensen kunnen daar in principe hun hele leven in zitten, als je dat zo leest. Het is niet echt gebruikelijk dat ze heel snel plotseling beter worden na al die trajecten die ze hebben gehad dus waarom precies 24, wordt dat nooit uitgebreid? En als er een uitbreiding komt, komt dat dan ergens anders en blijft het altijd 24, waar het dan ook komt. Nou, zoals iedereen al zei, in Amsterdam gaat het fantastisch. Nogmaals de vraag van Trots Haarlem, als wij als regio VRK geld het potje leggen kunnen we dan niet aan Amsterdam vragen of ze het daar willen verdubbelen en dat ze daar naartoe gaan want daar hebben ze hele goeie ervaringen. Dat lijkt me voor iedereen het beste.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer Van den Raadt, wilt u terug naar de jaren 90 waarbij iedere dakloze in Haarlem van de politie een enkeltje Amsterdam kreeg van zoek het daar maar uit en de wethouder, wethouders zeiden er zijn geen daklozen in Haarlem?

De heer Van den Raadt: Jaren 90, moet ik even goed nadenken. Ja, er waren ook hele goeie dingen in de jaren 90. Ik was een stuk jonger en...

De heer Trompetter: Mijn vraag, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Oh, alleen over de daklozen. Over de daklozen, wij hebben ook voor gestemd dat daklozen opgevangen moeten worden maar dan op de beste plek lijkt ons. Dan, als Amsterdam het zo goed doet dan denk ik nou ja je kan het allicht eens vragen of het mogelijk is, dan zijn we in één keer klaar. Misschien zeggen ze wel ja graag, dank u wel. En wij hebben ook gepleit voor een psycholance dus wij zijn natuurlijk niet van dat de politie maar iedereen ergens naartoe stuurt want wij willen juist voorkomen dat de politie elke dag met deze mensen bezig is, als dat een beetje antwoord op uw vraag is.

De heer Trompetter: Bent u van het feit op de hoogte dat vanaf 2021 iedere gemeente, hoe klein ook, voor zijn eigen zorgvragers in de Wmo te gaan zorgen?

De heer Van den Raadt: Nou, daar ben ik niet helemaal mee bekend maar volgens mij weinig mensen in de gemeente Haarlem want als je dan hoort hoe vaak de politie dat soort mensen, daar mee bezig en hoe lang wij gezamenlijk over de psycholance hebben gesproken dan denk je dat is dan toch wel wonderbaarlijk dat niemand dat dan weet. We gaan verder, oké. Nou ja, inderdaad de regiogemeente is ook gevraagd van dragen jullie eens bij waar jullie plek zien. Nou, wat is daarop het antwoord, dat horen we graag van de wethouder want misschien zijn die locaties fantastisch. Zelf denkt Trots Haarlem bijvoorbeeld aan de Expo bij Vijfhuizen dus we horen graag wat Vijfhuizen heeft ingebracht als antwoord. Er staat ook dat het een regionale taak is, die Domus(Plus) . Dan vragen wij, als het een regionale taak is heeft dan de hele regio meebetaalt aan die 9 ton die we uit hebben gegeven aan de Nieuweweg 2 toen we dat gammele boerderijtje kochten want als het daar dan komt dan denk ik dat we die 9 ton wel gaan verdelen over de hele regio. En dan die criteria, ja, die criteria die worden gesteld, dat zijn geen knock-outcriteria. Waarom niet? En er wordt ook in het stuk verwezen naar er zijn ook wettelijke bepalingen maar die noemen wij niet in het stuk. Nou, het zou toch wel interessant zijn dat we die wel even te horen hadden gekregen want misschien staat daar, bij die wettelijke bepalingen waarvan ik begrijp dat het vooral ook over geluidsoverlast gaat dat het misschien wel niet binnen 10 km van Schiphol mag zijn voor geluidsoverlast van vliegtuigen. Nou ja, dan zijn er een heleboel mensen in Haarlem waarschijnlijk gerustgesteld omdat het überhaupt niet mogelijk is in Haarlem een Domus(Plus) te bouwen dus misschien kunt u nog wel de wettelijke criteria voortaan toevoegen in het stuk en kunnen we die nog alsnog ontvangen. Nou ja, op pagina vijf van het stuk lezen we dan dat de potentiële locaties die, tussen haakjes, grotendeels voldoen aan de criteria zoals hierboven gesteld zijn in het verstedelijkte Haarlem schaars. Nou, dat lijkt ons een prima conclusie om niet die speld in hooiberg in Haarlem te gaan zoeken want u zegt zelf al dat het waarschijnlijk vrijwel onmogelijk is. Dan viel ons nog op dat bij de voorwaarden waar je aan moest voldoen om bij de Domus(Plus) te worden opgenomen dat er nog wel enkele tegenstrijdigheden in stonden. Er wordt allemaal genoemd waar die mensen allemaal last van hebben en dat ze gedragsstoornissen hebben, dat ze niet kunnen functioneren, dat ze niet zelfstandig kunnen opereren, dat ze geen dagstructuur kunnen hebben maar dan staat ook ergens tussen, ze zijn in staat tot omgang met de medemens en beschikken over sociale basisvaardigheden. Die snapten wij dan niet helemaal in het overzicht van het hele rijtje. Misschien kunt u uitleggen waarom die er tussen staat. Even kijken, dat is het nadeel dat alles digitaal is, dan moet je alles knippen en plakken, maar er staat ook dat ze 24 uur begeleiding nodig hebben. Hoe kan het dan dat ze ook van de instelling af mogen, dat ze gewoon naar buiten mogen lopen. Loopt er dan ook iemand altijd mee, gaan ze in groepen naar buiten waar dan iemand 24 uur erbij is, wethouder? Ik denk dat bijna mijnheer Trompetter wel wethouder kan worden, zegt u het maar.

De voorzitter: Zegt u het maar, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, u heeft het over of er wel iemand meeloopt. Weet u of er nu achter iedereen met een psychische beperking of een verslavingsachtergrond of een psychiatrisch die door de stad loopt of daar iemand meeloopt? Wilt u één op één begeleiding 24/7? Dat lijkt me...

De heer Van den Raadt: Nee, ik denk dat u helemaal gelijk heeft en dat dat in de praktijk ook niet gebeurt daarom is het natuurlijk wonderlijk in dat stuk dat er hier staat dat die mensen 24 uur begeleiding nodig hebben maar ze mogen wel het terrein af. Dus hoe verklaart de wethouder dat dan? Mogen ze het terrein niet af dan snap ik het want dan heb je 24 uur toezicht zeg maar en als ze wel het terrein af mogen betekent dat dan dat ze wel van deze wethouder 24 uur begeleid worden overal waar ze naartoe gaan dus misschien kan

dat nog even uitgelegd worden. Dan over dat, er wordt verwezen naar dat SEV rapport 2010. Dank dat u daarover begon want dat was een ding dat ik de vorige keer in de commissie vergeten was te vermelden want toen ging ik dat eens googelen, ik kwam er toevallig wel op maar er zijn ook gewoon rapporten van na 2010, er is ook een SEV 2016 als ik het me goed herinner en waarom is daar niet voor gekozen? Waarom is er per se voor de SEV 2010 gekozen en niet voor latere versies? Staan er soms dingen in waardoor we er überhaupt al niet aan kunnen voldoen en is daarom 2010 gekozen, dat zou interessant zijn. Ik heb nog zeeën van tijd dus ik ga nog vrolijk door. Nou ja, dit is het onderwerp wat toch wel erg belangrijk is voor Trots Haarlem dus dan zullen wij dat graag even allemaal in een keer vertellen. Kijk, op zich is het ook heel interessant wat er staat bij 3.1, de randvoorwaarden gericht op voorzieningen en potentiële bewoners van de Domus(Plus) dat die voorziening ligt dus in een rustige omgeving buiten het centrum waardoor in ieder geval drugsdealers en gebruikers op afstand zijn, het is al vaker genoemd maar dan is het wonderbaarlijk dat stel, ja, we moeten het niet de hele tijd over Nieuweweg 2 hebben want ik denk dat het daar ook niet komt maar stel dat dat daar wel zou komen dan zou ik aan de wethouder willen vragen bent u wel eens in het Reinaldapark geweest want als u nou niet te dicht bij drugsdealers wil zitten dan begrijp ik niet dat dan überhaupt de Nieuweweg 21 locatie zou kunnen zijn. Dan wordt er gezegd, er komt een beheerplan en er moet goed gesproken...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ik keek de wethouder aan toen ik een interruptie wilde plegen. Voorzitter, ik kan echt een heel eind meegaan in het verhaal van Trots maar als je begint over drugsoverlast in het park denk ik dat, en dan maakt het trouwens niet uit of het het Reinaldapark is of waar deze locatie dan ook, het kan ook het circuit van Zandvoort zijn, denk ik dat het juist een kans is om ook dat dan aan te pakken want dat is wat we zien in in ieder geval Amsterdam Zuidoost.

De heer Van den Raadt: Ja, ik wil alles als kansen zien maar dan zou ik het dus niet als voorwaarde schrijven dat het niet bij drugsdealers in de buurt moet zijn.

De heer Aynan: He, maar juist dan, juist omdat het een voorwaarde is is het ook een kans om daar dus handhaving, politie et cetera op in te zetten. Zo zie ik het tenminste.

De heer Van den Raadt: Ja, nou ja, dat zou je eigenlijk nu ook moeten doen, dat is al eerder aangegeven. We hebben toen in die, u was er toen niet die nacht maar we hebben toen gekampeerd op die camping en daar heb ik, daar was ik wel en daar heb je dus de hele nacht die scootertjes heen en weer zien rijden dat je denkt waar gaan ze in Godsnaam naartoe maar dat waren dus drugsdealers dus ze zitten daar wel dus, wethouder, misschien gaat u er niet over maar wilt u iets aan drugsdealers doen dan kunt u in ieder geval daar naartoe.

De heer Aynan: We hebben nog samen een drankje gedaan, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nee, maar het was 's nachts om 3:00 uur, toen lag je in je eigen bed.

De heer Aynan: Ik ging om vier uur weg.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Van den Raadt: Dan gaat het over dat beheerplan en er wordt goed gesproken met de omwonenden. Nou, dan misschien een beetje aanvullend op wat mijnheer Aynan zegt, dat hebben we natuurlijk ook gezien bij de statushoudersopvang in de Sint Jacob. Dat ging in het begin allemaal heel fantastisch, klankbordgroepen

en iedereen mocht er bij en bespreken en het werd allemaal afgetikt en je ziet toch na een half jaar verwaterd het, die beveiliging was er niet meer altijd, die wijkagent was er niet meer altijd. Het gaat toch altijd, je kan dat nooit, in het begin gaat het goed maar na één of twee jaar dan zeggen ze ja, het gaat goed, we gaan die wijkagent maar weghalen dus je kan dat nooit 100% hard maken dus ik zou graag willen zien hoe u kan beloven dat dat altijd goed gaat en wat u geleerd heeft van bijvoorbeeld die statushouders in de Sint Jacob. Dan heel leuk om af te sluiten met het volgende want dat verwijst ook naar dat beheersplan en dat er goed gesproken moet worden met de omwonenden. Vandaag lezen we, dat is eigenlijk net gepubliceerd, om acht uur. Ja, dat is redelijk recent. Dat gaat bij de NOS over die kliniek in Den Dolder die voorlopig dagelijks moet rapporteren aan de minister omdat daar bij die psychiatrische instellingen mensen zijn ontsnapt. Die buurt wist van niks terwijl ze altijd ingelicht en geïnformeerd zouden worden. Oh ja, kijk, hier, dit treffende citaat geef ik dan nog. Inwoners van Den Dolder en de burgemeester van Zeist vinden dat de omwonenden beter geïnformeerd hadden moeten worden, was in het begin ook afgesproken, over de ontsnapping. Na de moord op Anne Faber waren al afspraken gemaakt met de kliniek...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: ... om omwonenden tijdig op de hoogte te stellen van incidenten.

De voorzitter: U gaat een beetje buiten het stuk.

De heer Van den Raadt: Nee, dat gaat om het feit dat er dus afspraken worden gemaakt met omwonenden.

De voorzitter: Maar dat is met zoveel zaken maar dat is even buiten deze discussie. Kom tot een afronding.

De heer Van den Raadt: Nou, dat vind ik niet. Het gaat erom dat er dus iets gebeurt, er worden afspraken gemaakt en dat daarna dus die afspraken heel snel verwateren dus dat gebeurt gewoon in de praktijk en ik zou graag willen horen hoe u dat kan garanderen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Trompetter, heel kort want we willen snel door.

De heer Trompetter: Heel kort. Ik vind het toch wel redelijk onbestaanbaar dat u zeg maar een voorziening voor, waar we het hier vandaag over hebben vergelijkt met een forensisch tbs-kliniek.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, ik heb er al op gewezen dus we gaan door. Hoeft niet, ik wil ook niet dat u dat gaat doen dus we gaan even naar de wethouder want we lopen echt uit en er zitten mensen op de tribune die willen ook nog inspreken zo meteen en laten we ook even daar respect voor hebben want we lopen echt veel te veel uit. Ik wil nu even het woord geven aan de wethouder.

Wethouder Meijs: Goed, ik weet niet hoeveel tijd ik krijg of heb maar ik zal ernstig mijn best doen om alle vragen hier te beantwoorden. Een aantal van de vragen begon bij de VVD over 100 meter. Dat is inderdaad een arbitraire afstand, daar liggen geen garanties en of het dan 50 of 100 of 300 moet zijn, hoe groter de afstand is hoe moeilijker het wordt natuurlijk om een voorziening te vinden in deze dichtbebouwde stad en onze omwonende regiogemeentes dus het is een arbitrair iets.

De voorzitter: Laat de wethouder even uitpraten. Heel even. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, als u een criterium arbitrair noemt, waarom wordt die dan opgenomen?

Wethouder Meijs: U heeft mij verzocht om deze globale plan van eisen en het criteria aantal op te noemen omdat u kritiek had op de vorige nota en ik heb mijn best gedaan om dat hier op te schrijven en het gaat er niet om of het arbitrair is, het gaat erom dat er een bepaalde afstand genoemd wordt zowel voor de mensen die in een voorziening wonen als wel mensen die in de omwoning wonen of voorzieningen zoals kwetsbare voorzieningen zoals scholen of tehuizen waarover sprak dus dat is inderdaad een arbitrair, daar is alleen een onderzoek geweest van het SEV waar al eerder naar verwezen werd en daarin is op 50 locaties in Denemarken en op vijf locaties hier in Nederland ervaring mee opgedaan en daar spreken zij van 50 tot 100 meter afstand rond omwonenden dus daar is dat op gebaseerd.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, ik heb u niet om criteria gevraagd, ik heb u om onderbouwde criteria gevraagd omdat ze anders gewoon helemaal niets waard zijn en u besteedt nu al meer woorden aan dat criterium dan dat u in dit stuk heeft gedaan.

Wethouder Meijs: Ik probeer naar mijn eer en geweten een antwoord te geven op de vraag die u stelt. De volgende vraag die u stelde was over vijf jaar versus vijftien jaar. Zou dat ook vijf jaar kunnen worden zoals het in de vorige nota stond? Wat mij betreft zou dat kunnen maar je doet ook een bepaalde investering een locatie als een Domus(Plus) of een Skaeve Huse en hoe langer je dat daar hebt hoe rendabeler en efficiënter dat is.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, het is wel een relevante opmerking, die vijf jaar, omdat we nu bezig zijn met die ontwikkelvisies en een van de ontwikkelvisies is Oostpoort waar we voorlopig, tot mijn ergernis, niet gaan bouwen, in ieder geval tot 2030 niet, en dan zou dat wel geschikt kunnen zijn voor iets dergelijks. Kunnen we modulebouw bijvoorbeeld plegen.

De voorzitter: Dat is een suggestie.

Wethouder Meijs: Ja, ik neem de suggestie mee, dat zeg ik, en dat daar een bepaalde doelmatigheid of efficiëntie aan vasthangt dat lijkt me ook duidelijk en dat weg ik hier bij de commissie neer. Verder vroeg u aan mij in wat voor ordening ik de omwonenden serieus meeneem om te participeren in de locaties. Die hebben wij nu niet meegenomen omdat het nu over de locatiecriteriën gaat. Het moment dat wij locatiekeuzes gaan maken nemen wij de participatie van de omwonenden zeer serieus mee en kunnen zij daar ook in participeren, dat lijkt me evident. U zei dat wij hadden toegeschreven om dit richting de locatie van de Nieuweweg te schrijven, dat hebben andere partijen ook opgemerkt. Dat is absoluut niet de bedoeling geweest. Dat was ook de opdracht die u had dus ik heb niet dit helemaal toegeschreven naar de Nieuweweg. Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat wat het college betreft dat een goede locatie was maar u heeft mij een opdracht gegeven en die heb ik zeer serieus genomen. Volgens mij waren dat de vragen die u had. Jouw Haarlem had het over dat de beheersmaatregelen en de veiligheidsmaatregelen cruciaal zijn. Uiteraard, en daar moeten we ook de buurt weer bij betrekken en dat is het zelfde antwoord wat ik net aan de VVD heb gegeven, het moment dat wij hier een aantal locaties voor ogen hebben moeten we daar natuurlijk een veel gedetailleerder plan voor hebben en daar ook de beheersmaatregelen uitgebreider in beschrijven maar dat moet maatwerk worden want de ene locatie is niet de andere locatie. En zoals we al hebben kunnen zien in Amsterdam, dat was een soort van ligging met een grote gracht eromheen, een soort sloot eromheen.

Ja, dat kon daar maar dat kan misschien niet op alle locaties en dat is van nature daar een prachtige oplossing voor het beheersmatige maar dat hoeft misschien niet voor een locatie die op een andere plek ligt.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik neem aan dat die locaties inderdaad niet beperkt zijn tot zes zoals de PvdA suggereerde.

Wethouder Meijs: Nee. Ik probeer bij alle vragen te komen. Dat zouden er ook 10 kunnen zijn maar ik ben ook heel realistisch dat het a, hier om Haarlem gaat en b, over de regio, daar zal ik ook nog wat over zeggen, en dat ze niet zo makkelijk te vinden zullen zijn dat moge ook duidelijk zijn. Ik zou al blij zijn als we er drie voor Domus(Plus) en drie voor Skaeve Huse zouden kunnen ophoesten maar als we er vijf en vijf kunnen doen vind ik dat natuurlijk alleen maar prettiger om wat te kiezen te hebben. Hoe hebben wij de regio gevraagd? Nou, ik kan u verzekeren, dat hebben wij schriftelijk gedaan en mondeling en mondeling al een paar keer. Ik zit geregeld met mijn collega's in een regionaal overleg zowel bij de portefeuillehouders van wonen als portefeuillehouders van het sociaal domein en vanochtend nog zelfs heb ik dat nog een keer mondeling gevraagd of zij mij willen laten weten of zij een mogelijkheid zien om een Domus(Plus) voorziening of een Skaeve Huse voorziening te treffen. Alleen Velsen heeft tot op dit moment officieel schriftelijk terug gereageerd want die zijn ook bezig met een Skaeve Huse locatie en wij zullen natuurlijk ons in verbinding stellen met hun om te kijken hoe zij dat aanpakken en daar de lessen uit te leren.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Mogen wij een kopie ontvangen van het schriftelijk verzoek?

Wethouder Meijs: Wat wij gedaan hebben aan de regio? Maar natuurlijk.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Is het niet heel verstandig als die locaties bij iedereen in de omgeving dat dat in één keer bekend wordt gemaakt en niet dat bijvoorbeeld een stad eerder komt als een andere?

Wethouder Meijs: Ja, dat zou kunnen maar, ja, ik bedoel, dit is geen geheim maar u kunt zich voorstellen als wij hier met de nota komen waarin we die locaties laten zien dan is het openbaar dus dan kan iedereen het zien. De vervolgvraag was van u van dat er een misverstand zou zijn over dat het Leger des Heils een soort merknaam heeft op Domus(Plus) . Volgens mijn informatie is dat niet. Zij zijn wel de enige aanbieder die op dit moment Domus(Plus) voorzieningen exploiteren dus wat dat betreft zit er wel een vrij heldere link maar volgens mij is het niet echt een merknaam en...

De voorzitter: Even via de microfoon, alstublieft. De heer Aynan, heel kort.

De heer Aynan: Nou, we hebben het echt heel expliciet tijdens het werkbezoek ook gewoon gevraagd, Domus(Plus) is van het Leger des Heils en ik heb toen ook een vraag gesteld over de samenstelling van het personeel, dat heeft te maken met de christelijke uitgangspunten van het Leger des Heils en dat maakt het zo relevant.

Wethouder Meijs: Nou, ik zal het in ieder geval, ik beloof u dat ik het in ieder geval nog uit zal zoeken en ik herinner me ook nog heel erg goed de vraag die u stelde toen bij het werkbezoek en daar zullen we ook zeker

nog later op terugkomen want dat zou a, wel beperkt zijn als we het alleen maar bij het Leger des Heils zouden mogen deponeren omdat het wat ons betreft open staat ook voor Querido omdat we daar op dit moment goeie ervaringen mee hebben maar uw punt van dat het alleen tot een bepaalde doelgroep qua werknemers dan zou leiden dat punt neem ik zeker serieus mee dus dat zal ik zeker in gesprek meenemen naar het Leger des Heils als het Leger des Heils de aanbieder wordt die dat dan gaat uitvoeren.

De heer Aynan: Nou, liever dus niet want dat is de suggestie.

Wethouder Meijs: Nee, maar of dat een, voor hun een hard criterium is, dat bedoel ik te zeggen. En of het wel of niet een merknaam is dat neem ik ook nog mee. De bijdrage van GroenLinks was ook duidelijk de vraag of we een soortgelijk omwonendenoverleg of een soortgelijk beheersplan zoals we dat nu op de Wilhelminastraat hebben en de bewonersparticipatie noemde u nog. Nou, dat heb ik u net gezegd, dat gaan wij zeker doen maar dat doen wij pas op het moment dat wij hier ook echt locaties voor ogen hebben. En we hebben natuurlijk onze lessen ook geleerd in de Wilhelminastraat en Velsenpoort en Huis en Haard dus ja, wij zullen dat beheersplan als het daar bij een bepaalde locatie komt ook heel gedetailleerd toepassen want daar valt en staat natuurlijk ook zo'n voorziening mee. De SP ja, u verwijt eigenlijk dat we hier een te globaal plan van eisen hebben en u vraagt eigenlijk van nou, kunt u niet een veel explicieter communicatieplan al opzetten, een veel explicieter plan van eisen op tafel leggen, een explicieter plan voor de communicatie en de veiligheid neerleggen. Ja, ook dat is eigenlijk allemaal weer maatwerk, pas eigenlijk uitwerkbaar als we precies weten waar en welke locatie wij deze voorziening kunnen treffen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, wat ons betreft bent u dan al te laat want op het moment dat een plek bekend is dan heeft u al weerstand. Op het moment dat u al een veiligheidsplan hebt, dat u in ieder geval aangeeft hoe u overlast, als die er is, ik ben het ook met mijnheer Trompetter eens, maar op het moment dat u al aan kunt geven hoe u het voor zich ziet dan is de acceptatie wat ons betreft ook sneller en dit is ook in het voordeel van de mensen die daar komen.

Wethouder Meijs: Ja, maar goed, dan rijst bij mij direct de vraag op hoe kon ik communiceren met een gemeente die niet van mij is als er mogelijk misschien een locatie in een buurgemeente is gevonden dus wij zullen zeker communiceren en de buurgemeentes meenemen in dat soort plannen maar ik ben overtuigd dat dat pas kan op het moment dat wij de locaties weten en hebben. Ik kan niet in zijn algemeenheid communiceren over iets, dat geeft wat mij betreft geen goed beeld en ik ben het met u eens dat je dan de omwonenden en de buurt mee moet nemen en dat dat onrust geeft ja, dat zijn de voorbeelden die we natuurlijk nu ook hebben. PvdA zei eigenlijk precies hetzelfde, hè? Op tijd beginnen met communiceren, op tijd beginnen met een heldere detaillering over de veiligheid en een plan van aanpak. Voor liggen de globale en in ieder geval de indicaties zoals wij ze hebben opgenomen, dat was u ook uw verzoek om dat te doen dus dat heb ik hierbij gedaan. De Actiepartij begon ook over de 100 meter dat dat inderdaad gestoeld is op basis van onderzoeken die er geweest zijn in Denemarken en in Nederland en u vroeg mij over de gebruikers buiten de instelling of de gebruikers in de instelling en buiten de instelling. Eigenlijk is dat vergelijkbaar zoals Amsterdam daar hele positieve ervaringen had dat in de loop der jaren het gebruik afnam en zeker geen enkele overlast meer leiden tot buiten de instelling dus ik kon er alleen maar een les uit leren en we hebben ook daar afgesproken dat we hun zouden willen verzoeken om mee te kijken op het moment dat wij hier aan een uitwerkingsplan gaan. Maar goed, OPH meldt eigenlijk ook van ja, ga niet alleen maar naar de succesverhalen luisteren, ga ook vooral je lessen halen daar waar het moeilijk is of waar het mogelijk wel mislukt is. Ik vind dat een goede suggestie. We hebben te leren van de lessen uit het verleden en niet alleen

van onze eigen lessen dus ik neem die suggestie zeker mee. Net zo waardevol als ik het bezoek in Amsterdam vond zou ik een bezoek in welke omgeving dan ook waar de harde lessen te leren zijn aanbevelen en ik hoop van harte dat we dan wederom met elkaar in een bus daar naartoe kunnen gaan en onze ervaring op kunnen doen. D66 haalde naar boven dat de knock-out criteria er eigenlijk voor zouden, als ze geen, zoals het nu ervoor ligt dat er geen knock-out criteria zijn in ieder geval wat meer locaties gevonden kunnen worden. Ja, dat klopt. Ik heb expliciet in deze nota gezegd dat niet een criterium voor een knock-out criterium kan zorgen want dan denk ik niet dat we een locatie gaan vinden. Daar ben ik heel eerlijk in. We hebben te maken met een vrij dichtbevolkte stad en ik ben van goede hoop dat we iets kunnen vinden maar we nemen elk criterium serieus en proberen daar natuurlijk zo goed als mogelijk naar te kijken. Vervolgens vroeg u mij, en daar was u niet de enige in, dat vroeg ook iemand anders over het afschaffen van onze centrumgemeenten voorziening in de loop der jaren als er die hele doordecentralisatie verdwijnt. Ook daar hebben we met de regio al over gesproken. De voorzieningen die we nu hebben, hebben wij met de regio en die zullen zij niet de eerstkomende tig jaar opheffen want u kunt zich voorstellen dat een kleine gemeente als Heemstede of Bloemendaal ook niet in staat is om een dergelijke voorziening exploitabel toe te voegen binnen de gemeente en dan zullen die financieringsstromen ook anders verlopen. Daar proberen wij natuurlijk nu al op te anticiperen en ze in ieder geval erin te betrekken en ook dat is onderwerp van gesprek binnen het portefeuillehoudersoverleg van het sociaal domein en wonen. Vervolgens vroeg Trots over hoe groot, waarom 24 mensen en dat het daarmee ook vol zou zijn en dat er misschien dan weer nieuwe wachtlijsten komen. Er is natuurlijk ook een soort van natuurlijk verloop, positief bedoeld, ik bedoel, positief bedoeld. En 24 is ook een indicatie, dat is een indicatie die gestoeld is op enige ervaringen in den landen en in Denemarken waarover we al eerder hebben geroepen en het heeft ook te maken met hoeveel mensen kun je bij elkaar hebben om dan toch nog van een kleine sociale cohesie te spreken dus die 24 is voor de Domus(Plus) een criterium en niet voor de Skaeve Huse want dat zijn mensen die expliciet niet meer in een groep kunnen of willen functioneren en wat dat betreft ook veel asocialer zijn dan een Domus(Plus) gemeenschap. Ik heb u gezegd van de regiogemeenten, ik zal u een kopie toesturen van het verzoek dat we hebben gedaan en wij hebben van Velsen dus gehoord dat zij inmiddels zijn begonnen met, of ze al begonnen zijn weet ik eigenlijk niet maar ze hebben in ieder geval een locatie voor de Skaeve Huse. Ja, u vroeg mij ook over de wettelijke eisen die hier nu niet meer in zijn. Dat zijn de eisen die u mij gevraagd heeft hier niet meer in op te nemen dus als u wilt dat we ze wel weer opnemen dan nemen wij ze op maar dit was een expliciet verzoek van...

De heer Van den Raadt: U mag ze ook persoonlijk sturen.

Wethouder Meijs: Sorry?

De heer Van den Raadt: U mag ze ook persoonlijk sturen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nou, het probleem de vorige keer met de wettelijke eisen was dat we het braafste jongetje van de klas wilden zijn dus in de criteria waar de wettelijke eisen het een was gingen wij er nog even bovenop door te zorgen dat er nog minder geluidshinder mocht zijn voor de doelgroep dus dat was het probleem met de wettelijke eisen.

Wethouder Meijs: En die herinner ik me heel erg goed. Vervolgens vroeg u iets over de 24 uren begeleiding. Dat is een interne begeleiding en wij begeleiden geen mensen de stad in als u dat vraagt. Dat is echt puur op het terrein en in de dichte nabijheid van de Domus(Plus) voorziening. Ik zal navragen over het rapport waar u op duidt van 2016, die is mij niet bekend maar misschien mijn buurman hier rechts wel, wel die van 2010 dus

daar zullen wij nog onderzoek naar doen. En nu vraagt ook om een heel duidelijk beheerplan wat ook langer duurt dan even. Uiteraard, het is dezelfde ervaring die we hebben met de omwonenden overleggen in de Wilhelminastraat en het veiligheidsplan in de Wilhelminastraat dat wordt voortdurend geëvalueerd en bijgesteld daar waar nodig is en ik vind het jammer als u denkt dat we dat alleen maar in het begin doen en dat we dat afschalen op het moment dat de beginfase hebben gehad. Dat waren volgens mij de vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, ik hoor veel mensen die mee zijn geweest naar Amsterdam en die dat een goed iets vonden om daarbij te zijn. Die daar ook wel vragen konden stellen en mevrouw, mijn collega mevrouw Steyger heeft ook al een aantal keer geopperd van zullen we die mensen niet gewoon hierheen halen om het nogmaals gewoon even voor iedereen die daar interesse in heeft dat ze die presentatie kunnen doen, dat ook mensen buiten deze commissie in andere commissies, commissie ontwikkeling, mensen van de raad dan daar ook hun vragen aan kwijt kunnen want heel veel vragen die vandaag zijn gesteld die zijn ook al gesteld tijdens die bijeenkomst, tijdens het werkbezoek dus dat is eigenlijk mijn oproep en ik vraag me af wie daar achter staat.

De voorzitter: Deze oproep hebben we vorige keer ook al gedaan en daar was weinig interesse voor dus. Maar wij moeten opgaan schieten. U heeft nog recht op een tweede termijn natuurlijk. Indien u daar gebruik van wenst te maken verzoek ik u dringend om het echt heel kort te doen want we moeten echt verder en we hebben ook nog de consequenties uitstel kaderstelling subsidies sociale basis op de agenda staan en die wil ik toch echt nog gaan behandelen en daar hebben we nog een half uurtje voor dus... Verder geen tweede termijn? Maar daar komen we wel op het punt natuurlijk dat we moeten gaan besluiten wat we met dit stuk gaan doen. Dit stuk is ter advisering aan de raad, ik neem aan dat we het hamerstuk kunnen gaan doen. Maar...

De heer Van den Raadt: Nog niet behandelrijp, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, wat de VVD betreft gaat het niet naar de raad omdat we het dus niet goed genoeg vinden en anders zeker bespreekpunt.

De voorzitter: Ik ga even snel even kijken. Wie zegt gewoon als hamerstuk stemverklaring? Even handen, een snel. Dat is de coalitie. En wie zegt bespreekpunt? Dat is een beetje fiftyfifty. We doen het even als hamerstuk stemverklaring, dan kunt u altijd nog. Ik heb de helft, het is de helft ongeveer. We gaan even hamerstuk stemverklaring en dan komt er een opwaardering.

De heer Smit: Hier zijn nu betrokkenen toevallig aanwezig, nee, misschien ook expres juist maar een commissie is een minder bekend podium dan de gemeenteraad en zo een stuk als dit, zo'n thema als dit verdient volgens OP Haarlem de aandacht in de gemeenteraad. Daar zijn mens op ingelogd die kijken daarnaar en dan vind ik dat je dit niet kunt afdoen als hamerstuk met stemverklaring maar als bespreekpunt.

De voorzitter: Ik zie ook de coalitie, we gaan hem als bespreekpunt gaan we hem naar de raad brengen.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ik wil daarbij wel toevoegen dat we dan niet nog een keer deze hele discussie gaan doen.

De voorzitter: We gaan deze discussie afsluiten.

Onbekende spreker: Volgens mij bepaalt ieder dat zelf.

Mevrouw Timmer-Aukes: Daar is toch een commissie voor om deze discussie hier te voeren.

De voorzitter: We gaan dit punt afsluiten, we gaan nu pauzeren. 5 minuten even pauze, we gaan het niet lang maken. Dan kan de tribune eventueel weg.

Pauze

De voorzitter: Wilt u allen plaatsnemen, we gaan weer door met de bespreking. Hallo, hebben we geen toeter? Stilte, hallo. Orde. Wilt u allen gaan zitten en even stil zijn?

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

11. Consequenties uitstel kaderstelling subsidies sociale basis (MTM)

11a. Motie 20.1 Heldere kaders uitvraag sociale basis

De voorzitter: We hebben nog een punt en dat is toch wel een belangrijk punt, daar hebben we ook een aantal insprekers voor dat is de consequenties uitstel kader stellingssubsidies sociale basis. Wij hebben nog heel weinig tijd. We hebben drie insprekers. Ik wil even een procesvoorstel doen. Of we gaan alleen de insprekers aanhoren en we schorsen de vergadering, dan gaan we de 20^e door met dit punt of we zeggen we gaan het stuk gewoon behandelen maar dan lopen we uit. Ik ben, wat mij betreft lopen we uit en gaan we nog even door om het stuk wel af te krijgen of we stoppen ermee dus ik wil even van u weten wat u wil. Ik ga gewoon even handjes tellen van wie wil het behandelen, gewoon afmaken. Nee, ik zie meerdere, we gaan snel beginnen. We gaan het stuk behandelen, we gaan de insprekers nu eerst eventjes aan het woord laten en dan gaan we het stuk behandelen. Ja? En de Wmo gaat dus niet door, die schuiven we door naar de volgende keer. Bij de behandeling van de kaderstelling sociale basis 2020 op 18 april 2019 is door de gemeenteraad de motie aangenomen die het college onder andere verzoekt in afwachting van een kaderstellend document de uitvraag sociale basis een jaar uit te stellen. Om de nieuwe initiatieven per 1 januari 2020 te continueren moet binnen het bestaande budget van de sociale basis 1 miljoen worden herverdeeld. In de nota legt het college een aantal scenario's voor en vraagt de commissie om haar opinie. Het college vraagt aan de commissie samen met het college een werksessie over sturing en monitoring in de sociale basis te organiseren, haar voorkeur uit te spreken voor een van de volgende maatregelen om bestaande en/of nieuwe initiatieven te financieren in 2020 en na een gewogen herverdeling per thema, herverdeling door het college en subsidie nieuwe initiatieven niet te continueren. We hebben in ieder geval drie insprekers, dat is de heer Gunnink. Is die aanwezig? Ja. En mevrouw Nelemaat, voorzitter participatie, die heb ik gezien en mevrouw Kwant. Ik wil even beginnen met de heer Gunnink, als die plaats wil nemen achter de microfoon. Ik ga streng letten op de tijd, u krijgt 3 minuten de tijd. Ik geef nog even een seintje als het bijna 3 minuten is. Gaat uw gang.

De heer Gunnink: Super. Geachte leden van de commissie samenleving, dank voor dit moment waarop wij als negen verschillende organisaties mogen inspreken. Onze brief heeft u al ontvangen en beschrijft de impact die wij negen maken op deze stad. Een stad die ons veel waard is en waar wij met trots ook deel van uitmaken. Onze organisaties zijn vaak al vele jaren actief in Haarlem. Op verschillende gebieden bereiken wij een grote groep Haarlemmers die anders niet of moeilijk bereikt wordt. Wij bieden plekken waar vrijwilligers zich actief

kunnen inzetten en waar mogelijkheden zijn om als persoon te groeien. Honderden bezoekers en vrijwilligers ervaren zo dagelijks aan den lijve de relevantie van onze organisaties en ons werk. Tegelijkertijd zijn onze organisaties veelal kwetsbaar met name op het financiële vlak en afgelopen jaren hebben wij op creatieve manieren gezorgd dat wij het hoofd boven water hielden. Door inzamelingsacties, fondsenwerving, een loyale achterban en eigen middelen hebben gemaakt dat wij staan waar we nu staan. In de communicatie met de gemeente stond er steeds één moment centraal. In januari 2020 zou de subsidie sociale basis herverdeeld worden. In het traject daar naartoe, zoals gezegd, kunnen wij ons mengen in deze herverdeling. Zonder garanties op een bepaald resultaat maar met de garantie dat we aan tafel zouden zitten en hierin een rol zouden krijgen. Dat is dan ook wat wij hebben aangegeven aan onze vrijwilligers, onze medewerkers, de verhuurders van de panden waar we in zitten maar ook aan de fondsen die ons steunen, aan particulieren die geld hebben gegeven en organisaties die betrokken zijn bij ons werk. Eind 2019 zouden wij weten wat de gemeente Haarlem bijdraagt aan het waardevolle werk wat we doen. Tegelijkertijd begrijpen we de spagaat waarin u zich bevindt. Een herverdeling moet natuurlijk goed gebeuren tenslotte, het is geld van ons allemaal dat uitgegeven wordt maar toch, voor het voortbestaan van onze organisaties en de activiteiten die we uitvoeren is het van groot belang dat de gemeente Haarlem bijdraagt aan het werk. Uitstel tot 2021 zou voor onze organisaties grote impact hebben. Activiteiten zullen stoppen, fondsen afhaken en voor een enkele van deze organisaties komt het voortbestaan serieus in gevaar. Wij dringen er daarom op aan om in de besluitvorming over de verdeling van de financiële middelen voor 2020 ook de nieuwe initiatieven een plek te geven zodat hiermee ook in 2020, in het tussenjaar, de sociale basis een stevige, een diverse en een brede sociale basis blijft. Wij vertrouwen erop dat u hierover een wijs besluit neemt en uw eventuele vragen willen we natuurlijk graag beantwoorden en ik spreek namens de Wereldkeuken, Stichting Samen, Het Open Huis als onderdeel van Stichting de Ontmoeting, Stichting Present, Stichting Jongeren in Beweging, Stichting Zaaigoed, Stichting Schakels, Mooizooi en Wijkcentrum de Friese Molen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mooi binnen de tijd. Zullen we gelijk de vragen even anders blijven we bezig, sorry. De commissie kan eventueel nog vragen stellen. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, wat vindt u er nou eigenlijk van dat er dan zeg maar een beheerplan en communicatieplan is en dat er wordt met u iets afgesproken en als puntje bij paaltje komt wordt dat niet gedaan, ook een beetje verwijzend naar het vorige onderwerp.

De heer Gunnink: Ja, wat vindt u daarvan? Wat ik zeg, voor onze organisatie is het heel kwetsbaar dat we mogelijk tot 2021 geen financiering zouden kunnen krijgen dus er zijn verschillende versies natuurlijk genoemd, vier mogelijke opties worden besproken en daarin kan het zijn dat die nieuwe initiatieven die nu nog geen financiering krijgen of die incidenteel financiering hebben gekregen dat die daar uitvallen en dat zou voor deze organisaties echt wel funest zijn, ja.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Nou, ChristenUnie vindt het heel bijzonder wat jullie allemaal voor elkaar hebben gekregen. We zijn bij een maaltijd geweest waar, nou, echt, de hele zaal zat vol. Ik weet niet of er 100 mensen waren of zo, van allerlei culturen. Wat ik ook heel bijzonder vind is dat jullie samenwerken met ik geloof wel vijf of zes partijen en we zijn blij dat u in bent komen spreken en we hopen ook dat de wethouder een oplossing vindt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik houd het heel kort, dank u wel voor het inspreken en het is een heel duidelijk verhaal, dank u wel.

De voorzitter: Ja, dan gaan we door naar de volgende spreker, mevrouw Nelemaat. Gaat uw gang, u krijgt 3 minuten.

Mevrouw Nelemaat: Ja, dank u wel. Nou, geachte leden van de commissie. De participatieraad is niet om advies gevraagd over deze opinienota sociale basis en daarom nemen we dit moment om u te vertellen wat wij willen adviseren. De participatieraad heeft in haar eerdere adviezen erop gewezen dat er specifieke en meetbare resultaten en doelen moeten worden gesteld maar ook dat uitstel niet mag leiden tot afvallen van een aantal nieuwe initiatieven. Nu er besloten is tot uitstel kan dat wel één jaar en, ik hoop niet, twee jaar in beslag nemen daarom nogmaals advies over de gevolgen van het uitstellen van het subsidietraject. Wij willen dan ook een pleidooi houden om de nieuwe initiatieven met een toegevoegde waarde ruim baan te geven in een periode dat het college zich beraadt over een nieuwe kaderstellende nota voor de sociale basis. Het zou naar onze mening buitengewoon spijtig zijn als deze initiatieven die ook al zitting hadden aan de thematafels tussen de wal en het schip verdwijnen door dit uitstel. In onze eerdere adviezen over toegankelijkheid en diversiteitsbeleid hebben we aandacht gevraagd voor beleid dat meer gericht is op volwassenen en kinderen die op alle lijstjes het slechtst scoren en het minst zelfredzaam zijn. Wij weten uit de praktijk dat veel van de initiatieven die door burgers op vrijwillige basis zijn opgezet tot creatieve ideeën hebben geleid voor het oplossen van problemen. Het gaat vaak om projecten die de laagst betaalde en mensen in een achterstandspositie een extra steun in de rug geven. Daarom adviseert de participatieraad de commissie samenleving aan het college te vragen om te komen met een herverdeling van de financiën op basis van recent geformuleerd beleid zodat op die wijze de nieuwe initiatieven voor een langere tijd kunnen doorgaan ook in een overgangperiode. En dan nog een enkel woord over de dreigende bureaucratie. We dringen aan bij het college en de gemeenteraad om de verantwoordelijkheid bij de uitvoering te laten en niet meer controlegerichte bureaucratische rompslomp te creëren. Dat gaat ten koste van de uitvoeringscapaciteit. Immers, het gaat om het resultaat. Vraag je af, waar is er behoefte aan bij de klant in de sociale basis, laat de aanbieders, ook de nieuwe initiatieven, daarop reageren en tijdsgebonden doelen en resultaten formuleren. Het gaat er uiteindelijk om die Haarlemse klant. Dank u wel.

De voorzitter: U ook dank u wel. Ook netjes binnen de tijd. Zijn er nog commissieleden met vragen? Nee? Dank u wel, dan, oh, toch wel? Nee, want we krijgen nog mevrouw De Kwant. Nou, u weet het inmiddels, mevrouw De Kwant, u krijgt 3 minuten de tijd, gaat uw gang.

Mevrouw De Kwant: Geachte commissieleden, u gaat een voorstel bespreken om de pijn van de bezuiniging van 950.000 te verdelen binnen het sociaal domein. Voor u dat gaat doen wil ik het doel van de subsidies in het sociale domein in deze tijd van verandering in de samenleving er nog even bij halen. In mijn termen en ook in beleidstermen is de grote opgave met de subsidies aan alle partners in het sociaal domein om zorg voor individuen en gezinnen die om welke reden dan ook tegenstand en achterstanden ervaren zoveel mogelijk te normaliseren. De zorg aan hen zoveel mogelijk te normaliseren. Door bij te dragen aan prettige buurten, zoveel mogelijk ongewenste eenzaamheid tegen te gaan, samen te werken om mensen te bereiken die verstrikt raken in de bureaucratie en ontmoetingsplekken in buurten te kunnen behouden et cetera. Een bezuiniging op de sociale basis gaat links of rechtsom ten koste van deze opdracht van preventie van zware geïndiceerde zorg. Vanuit die geïndiceerde en geformaliseerde zorgpartners wordt nog geen of heel weinig brug geslagen naar die sociale basis. En als dat op inhoudelijke gronden wel lukt is er nog steeds geen stuiver meer overgegaan naar de sociale basis. Ik kan voorbeelden ervan geven maar dat denk ik op een ander

moment. Het tegenovergestelde aan versterken van de sociale basis gebeurt ook op andere manieren. Een voorbeeld is een ander bespreekpunt van de agenda vanavond die we nu niet gaan bespreken maar een volgende keer. Uw commissie heeft in december prioriteit gegeven aan het terugdringen van wachtlijsten op de Wmo aanvragen. Een terecht punt van zorg natuurlijk. In de voortgangsrapportages staat dat zowel de formatieve kosten voor de versnelde afhandeling van de wachtlijsten als de kosten voor de zorg die vervolgens geïndiceerd wordt fors hoger worden en daar ontstaan weer nieuwe wachtlijsten. Als de nood aan de man is neemt men al gauw de weg van de minste weerstand, inschakelen van een aanbieder die ook weer binnen een afgesproken termijn de zorg moet leveren. Een veel snellere oplossing dan binnen het sociale domein waarin sociaal werkers, vrijwilligers, ervaringsdeskundigen, opbouwwerkers et cetera zoeken naar de eigen kracht en het eigenaarschap bij de mensen zelf. Dat is een lange proces en vergt geduld en luisteren en handelen naar wat iemand zelf wil. Natuurlijk zal er ook ruimte moeten zijn voor geïndiceerd maatwerk maar niet vanzelfsprekend als hoofdmoot. Van een betrokken zorgaanbieder hoorde ik dat zij gebeld worden om zelf te constateren dat het om een lichte ondersteuningsvraag gaat waar hun expertise in principe niet voor nodig is. De hoge druk die er wellicht de volgende keer weer gaat opvoeren bedraagt er dus niet aan bij dat er meer geïnvesteerd kan worden in de sociale basis, eerder het tegenovergestelde. Ik weet dat de wethouder en de raad graag de beweging naar het algemeen toegankelijk, goed samenwerkende sociale basis wil. Ik hoop van harte...

De voorzitter: Mevrouw De Kwant, kunt u afronden?

Mevrouw De Kwant: Nee, ik heb nog twee zinnen. Ik hoop van harte dat de betrokkenen rustig de tijd kunnen krijgen om dat ook waar te maken met voldoende middelen. Ik hoop dan ook dat u met het nemen van een besluit over 2020 de preventieve rol van het sociaal domein wil betrekken en er andere manieren gevonden worden om in 2020 met alle partijen grotere, kleinere, relatief nieuwe en gevestigde meer te kunnen samenwerken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, is ook mooi. Even, zijn er nog commissieleden met vragen voor mevrouw De Kwant? De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Het is een helder verhaal en u bent bezig in de praktijk en het gaat over de toekomst van Haarlem en u heeft wel een verhaal vertelt over de bezuiniging op het sociale domein. Stel maar voor, als het doorgaat, wat betekent dat in de praktijk voor u en voor uw organisatie?

De voorzitter: Even de microfoon.

Mevrouw De Kwant: Waar de eerste sprekers zorgen over hadden van dat de kleine initiatieven, de nieuwe initiatieven niet gefinancierd wordt, ook daar zijn initiatieven waar ik vol mee samenwerk dus dat zou ik ook niet willen. De keuze om te bezuinigen ofwel 5% ongeveer op iedereen betekent voor ons het sluiten van een groot wijkcentrum dan wel het afstoten van personeel. Op een andere manier kunnen wij dat niet oplossen en de optie die ook voorgesteld wordt van aan de hand van de thematafels, '...' thematafels, dat zou voor ons nog een veel grotere bezuiniging zijn omdat heel veel van onze inzet zit bij de thematafel ontmoeten en jeugd en opvoeden dus dat zal mogelijk nog een veel grotere bezuiniging met zich meebrengen en dat in een halfjaar tijd, dat wordt een hele erge kaalslag, een ingewikkelde.

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, allereerst dank u wel voor uw inspraak, aan alle sprekers overigens. Begrijp ik goed uit uw verhaal dat het eigenlijk onwenselijk is om überhaupt een bezuiniging op de sociale basis door te voeren en dat die bezuiniging wat u betreft buiten de sociale basis gevonden moet worden?

Mevrouw De Kwant: Exact, dat is precies wat ik betoog, ja.

De heer Van Kessel: Nou, dat hebben we goed gehoord dan bij deze.

De voorzitter: Verder geen mensen die iets willen vragen? Nee, daar gaan we over tot de behandeling van het stuk, het besprekingspunt. Wilt u de microfoon uitzetten, mevrouw De Kwant, dank u wel voor uw inspraakbijdrage. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Alle sprekers dank, ik ben '...' met u eens. Ik wil naar optie e. Geen optie a, b, c, d, het zijn allemaal herverdelingsopties of bezuinigingsopties die zeg maar aan de preventieve kant dingen weghalen waardoor het aan de andere kant veel duurder gaat worden. Het college heeft zelf 8,8 miljoen uit de reserve sociaal domein weggetekend in de jaarrekening 2018 en die gaan we ook daarom niet goedkeuren. Maar zo'n groot verlies is helemaal niet gemaakt in het sociaal domein. Dit college keert de potjes om, keert de reserve sociaal domein om terwijl we nu precies iets hebben waar we dat uit hadden kunnen financieren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Twee maanden geleden heeft deze wethouder in de raad geen draagvlak weten te vinden voor het voorstel om belastinggeld voor de sociale basis te verdelen. De rekenkamer was daarbij genegeerd en de raad heeft vervolgens haar werk gedaan. U bent gevraagd om een nieuw document. Dat nieuwe document ligt er niet. U stelt wel in deze brief twee vervolgstappen voor, een cursus en een keuze. Allereerst de werksessie die u voorstelt over sturing en monitoring. Hoe ziet dat eruit, wethouder, en kunt u, wilt u hier de raad op les zetten misschien of wilt u dat wij het werk voor u overnemen dus kunt u daar wat over uitleggen? En dan de keuze die u ons voorlegt. Het is een opzichtige poging om de problemen van u af te schuiven. Leden van de raad, kiest u voor de stoel of kiest u voor de strop? Er zijn vier keuzes die ons worden voorgelegd. Eén, korten we alle instellingen? Twee, korten we alle instellingen maar de ene net iets meer dan de ander? Vier, laten we alle nieuwe initiatieven teloorgaan. Nou, het betoog van mijnheer Gunnink spreekt voor zich, dat er natuurlijk ook niet. Voor de VVD zijn alle drie deze opties onacceptabel. Laat ik helder en duidelijk zijn, de VVD laat de meest kwetsbare Haarlemmers niet boeten door broddelwerk van deze wethouder. Dan is er een derde optie...

De voorzitter: U heeft nog maar 20 seconden.

De heer Van Kessel: Ja, en ik hoop dat ik iets langer de tijd heb omdat ik een minuutje bezig was om te praten over of het gesprek überhaupt niet doorging.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, sorry, ik ga het nog iets lastiger maken voor u. Een interruptie, hè? U zegt het broddelwerk van het college heeft ertoe geleid dat wij hier nu een keuze moeten maken. Bent u het met mij eens dat als u anders had besloten die twee maanden geleden waar u het over heeft dat we hier niet op deze manier bij elkaar hadden hoeven zitten?

De heer Van Kessel: Dan hadden we broddelwerk gehad en dan hadden we in november deze discussie gehad en dan was er geen mogelijkheid meer om dit werk te herstellen. Ik wil graag verder naar derde optie, ook gelet op mijn spreektijd.

De voorzitter: Nee nee, ik wil coulant zijn om 1 minuut nog te geven aan jullie, iedereen al natuurlijk maar daar wil ik het wel bij laten. U heeft uw spreektijd kunnen verdelen over de andere, dit stuk gingen we sowieso behandelen dus u wist dat het eraan zat te komen, u hebt uw tijd verbruikt op andere punten dus. We gaan door. De heer Van Kessel, u krijgt een minuutje.

De Van Kessel: Nou, dank u wel voor uw coulance, voorzitter. Dan is er de derde optie. Het college maakt een verdeling op basis van het huidige beleid, die begrijp ik misschien niet goed want op basis van welke uitgangspunten gaat u deze keuze dan maken? Bij deze optie begrijpt u dat de raad graag eerst een kaderstellend document ontvangt met concrete doelen en effecten, een proces en opzet van monitoring. Ik neem aan dat u snapt wat ik hier zeg. Maar waar moeten we dat geld dan vandaan halen, zie ik u denken. Nou, het korte antwoord van de VVD is het sociaal domein. Het sociaal domein is op dit moment niet in balans en de reserves zijn bijna op. Het college moet de komende jaren toch kritisch gaan kijken naar de uitgaven in het sociaal domein. De nice to haves en de need to haves. Need to have is de juiste zorg voor de Haarlemmers, nice to haves zijn andere zaken zoals wellicht de minimabonus die de linkse partijen vooral stemmen oplevert maar die de belastingbetaler miljoenen kost. Dus wat de VVD betreft grijpt het college deze situatie aan als een eerste exercitie om het geld te vinden in het sociaal domein door de nice to haves weg te strepen en het uit te geven aan de need to haves zoals de sociale basis. Dat is precies de opdracht, ga snijden in de extraatjes en haal zo de 950.000 bij elkaar en gebruik deze gevonden ruimte structureel om ook de volgende jaren het sociaal domein in balans te brengen. En ik rond af, voorzitter, ik wil u graag vragen, wethouder, om deze exercitie te doen in het college en de raad hierover voor de begroting te informeren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik dacht we laten de VVD maar even praten want ik wil niets afsnoepen van uw tijd maar we zijn het absoluut niet met u eens, dat moge duidelijk zijn. GroenLinks vindt het eigenlijk heel jammer dat we hier bij elkaar zitten om het hierover te hebben, over dit onderwerp en dat is '...' bekend denk ik dat wij dat liever anders hadden gezien. Wat ons betreft laten we de keuzes waar gekort gaat worden aan het college. We willen het college, ik kan heel kort zijn hierover, zo kan het ook. We willen het college wel dringend twee zaken meegeven die wat GroenLinks betreft hierin heel erg belangrijk zijn. We streven in de transformatie naar zoveel mogelijk vraag gestuurd werken en we zien dat graag terug in de keuzes waar het college nu voor staat. Verder willen we de nieuwe initiatieven met rust laten zodat wij verder kunnen met het bewijzen van hun recht op een plek in het sociale basis. Dat zijn twee hele belangrijke zaken. Verder wordt er een werkconferentie voorgesteld waar wij zeer voor zijn. Er is kennelijk nogal wat onduidelijkheid over wat precies verstaan wordt ook onder doelen en effecten en welke kant het op zou moeten. Volgens mij is het, ik heb de discussie meegemaakt een paar maanden geleden, is het volstrekt logisch dat het college nu vraagt aan deze commissie, denk dan mee, want we kwamen er niet uit. Ik was erbij, we kwamen er niet uit, we werden het niet met elkaar eens dus is het logisch dat het college graag wil weten welke kant het dan wel op zou moeten. Dat kan via een werkconferentie, lijkt me een uitstekend voorstel. Nog een kleine suggestie voor de wethouder, we hebben eenzaamheidsgelden. Daar hebben we het eerder over gehad, gaat over een bedrag van een kwart miljoen euro dus € 250.000 waarvan € 50.000 dit jaar nog besteed zou worden aan nieuwe initiatieven op het gebied van beschrijven van eenzaamheid en de rest van die gelden zouden verdeeld worden over die vier jaar om daar de eenzaamheid te bestrijden. 2019, we zijn al ver heen.

Mijn voorstel zou zijn om de pijn iets te verzachten, misschien help ik u daar een beetje mee, om die € 50.000 die nu nog gepland staat voor de nieuwe initiatieven op het gebied van eenzaamheid die nog niet verdeeld zijn, die nog niet zijn toegezegd, om die mee te nemen naar het volgende jaar en die wel toe te kennen aan het doel waar ze voor bedoeld zijn maar niet zozeer dan voor nieuwe initiatieven, en met pijn in mijn hart want ik was daar heel erg voor, maar die 50.000 toe te voegen samen met die 50.000 die bedoeld zijn voor het komende jaar op het gebied van bestrijding van eenzaamheid en die ton mee te nemen om in ieder geval op dat gebied en eenzaamheid, daar vallen heel veel zaken ook onder, ook de zaken waar mijnheer Gunnink het misschien over had over Het Open Huis en al die zaken die gaan over verbinding en samen, daar zou het misschien deels heel goed voor gebruikt kunnen worden. Het is een suggestie, ik wil het u graag aan de hand doen. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, mevrouw Klazes, kunt u mij zeggen hoe u dat ziet? Die 8,8 miljoen die in de jaarrekening gewoon verdwijnt, die verdwijnt gewoon, dat potje wordt helemaal omgekeerd. We hadden dus juist geld, heel veel geld voor dit soort lastige dingen en hoe ziet u dat want het wordt allemaal de algemene middelen ingegooid nu dus waarom halen we het daar dan weer niet uit?

Mevrouw Klazes: Kijk, wat ik zie is dat we hier geconfronteerd worden met een probleem wat er wat mij betreft niet had hoeven zijn. Als wij de oorspronkelijke plannen voor de sociale basis gewoon hadden doorgevoerd zoals de bedoeling was geweest waren we nu niet geconfronteerd geweest met deze keuze want daar gaat het uiteindelijk over.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: De plannen zijn niet doorgegaan omdat de rekenkamercommissie genegeerd is. Ik heb in het begin van 2018 bij een van de eerste commissievergaderingen hier ook al gehakt gemaakt van het idee en ja, blijkbaar bent u nog de enige die er nu nog in gelooft.

Mevrouw Klazes: En weet u wat het is, mijnheer Trompetter, daar ben ik nog trots op ook. Ik geloof in dit idee. U mag mij vragen, van links naar rechts, van voor naar achter waarom ik dit idee, waarom ik daar zo in geloof en op vertrouwd ook al ben ik de enige, het zij zo, dat maakt mij niet uit. Ik geloof in dit idee en ik geloof niet dat we de juiste beslissing hebben gemaakt door het een jaar uit te stellen. Deels omdat we hier nu zitten om de consequenties daarvan te bespreken maar ook omdat je de partijen mee moet nemen in de beslissing, in het bepalen van je doel en effecten en ik, we gaan die hele discussies niet opnieuw voeren maar ik blijf heilig geloven in dat we hier een vergissing hebben we gaan met z'n allen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik ben het niet met u eens want wij hebben hem wel gesteund en ik sta daar ook nu volledig achter. De reden is omdat er organisaties waren die aan tafel zaten terwijl ze niet wisten waar ze mee bezig waren of wat de bedoeling was en wij vinden dat je zo iets belangrijks correct moet doen. Bent u het daar niet mee eens want u zegt, we zijn nu hier door jullie maar het feit dus, negeert u eigenlijk hetgeen wat vanuit de samenleving kwam?

Mevrouw Klazes: Mevrouw Özogul, ik twijfel niet aan uw integriteit noch aan uw kennis van zaken op het gebied van sociaal domein. Waar ik wel aan twijfel, ik hoor u vaak over incidenten, over mensen die u heeft

gesproken, over partijen die u heeft gesproken. Het kan zijn dat er partijen aan tafel hebben gezeten die niet precies doordrongen zijn geweest van welke kant het precies op zou gaan, die er niet in gekend zijn. Is dat een vergissing? Ja, dat is een vergissing. Dat zou beter moeten maar om daar dat hele plan nu een jaar voor uit te stellen, dat vind ik onterecht en daar blijf ik bij.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want vindt u er dan van, want u bent nu zeg maar de beschermheilige zo'n beetje aan het worden maar aan uw wethouder van GroenLinks is gevraagd om met een nieuw stuk te komen wat we dan nu konden bespreken maar dat is er ook weer niet.

Mevrouw Klazes: Nou, dan heeft u niet goed opgelet. Inderdaad, aan de wethouder is gevraagd om met een nieuw stuk te komen. Er is ook afgesproken om een werkconferentie te beleggen waarin onze input vanuit deze commissie meegenomen zou worden. De wethouder komt met een nieuw stuk en dat zal waarschijnlijk, ik weet niet precies wanneer dat is, dat zal waarschijnlijk worden na het reces, maar dan komt de wethouder met een stuk wat we gaan bespreken en weet u wat nou het fijne is van het uitstel, we hebben nu plotseling geen haast meer. Daar heeft u met ze allen wel voor gezorgd dus de wethouder kan na de zomer met een plan komen wat gedragen wordt door deze commissie omdat wij zelf de input hebben geleverd in een werksessie die hopelijk nog voor het reces gaat plaatsvinden.

De voorzitter: Was u klaar met uw bijdrage. Dan mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Als eerste veel dank aan alle insprekers, het zijn allemaal heldere betogen en ik snap het ook zeker vanuit de eigen perspectieven en iedereen is er natuurlijk om die Haarlemmer te helpen en wij willen daar natuurlijk ook ons best voor doen vanuit deze commissie. Dank ook aan de wethouder voor het toesturen van het stuk. De wethouder doet als eerst de uitnodiging om met deze commissie in gesprek te gaan over monitoring, over sturing in de sociale basis. Die uitnodiging neem ik heel graag aan. Het lijkt me zeer nuttig om dan ook met elkaar eens te gaan bespreken hoe wij dan vanuit deze raad denken over sturing en over monitoring en wat wij dan precies willen in zo'n aangescherpte uitvraag. Ik begrijp wel dat er ook al een pilot loopt rondom het verkrijgen van meer sturing in het sociaal domein. Kan de wethouder ingaan op de laatste stand van zaken en of er relevante lessen dan wel conclusies uit zijn gekomen of, als de pilot nog loopt, wanneer kan deze commissie hierover geïnformeerd worden? Het kaderstellende document waar ook met de motie om is gevraagd. Dat werd ook al gezegd, dat komt er nog aan en daar wordt nu nog aan gewerkt en dat volgt nog. Nou, ik heb liever dat ik nu nog even het reces afwacht en dat er dan gewoon een goed stuk ligt na het reces dan dat we nu te snel met een aangescherpt document komen waarvan we dan alsnog denken van joh, terug naar de tekentafel dus dat wacht ik dan nog heel even af. Voorzitter, dan over het tussenjaar. De wethouder gaat in het stuk uit van de bestaande middelen aan de welzijnssubsidies. Er is volgens het college geen manier om dit financieel knelpunt te dekken. Nou hebben we de kadernota inmiddels ook al binnen en het is heel erg spijtig om dat te moeten constateren maar onze financiële status in deze gemeente is niet om over naar huis te schrijven dus ik ben er wel van overtuigd dat het heel ingewikkeld is om het geld ergens buiten het potje met bestaande middelen te halen. Ervan uitgaande dat we het toch echt moeten doen met die € 16.000.000 zitten we met een verschil van 9,5 ton die we ergens moeten zien te vinden. Het moge duidelijk zijn dat we met een duivels dilemma zitten want alle voorgestelde opties doen gewoon pijn. Optie 1 is die neutrale verdeelmethode oftewel de kaasschaafmethode. Nou, zo rücksichtslos voor 9,5 ton snijden in de organisaties lijkt me absoluut onwenselijk. Optie 2 gaat uit van de herverdeling van de thematafels. Nou, daarmee maak je beleidsmatig al keuzes natuurlijk gebaseerd op kaders uit het stuk wat deze raad naar terug naar de tekentafel heeft gestuurd

dus dat lijkt me ook niet handig. Optie drie is een herverdeling door het college op basis van aanvragen. Nou, het punt is al gemaakt door de VVD ja, waar gaan organisaties dit dan op baseren dus dat is natuurlijk wel even de vraag hoe we dat gaan doen dus ideaal is het ook absoluut niet. En dan optie vier, daar werd ook al aan gerefereerd door een van de insprekers, het moet uiteraard genoemd worden als een optie maar is wat D66 betreft geen optie. De kleine organisaties met incidentele financiering een jaar helemaal niet meer financieren is wat mijn fractie betreft een no go dus dat willen we absoluut niet. Maar wat dan wel? Ik wil graag met de wethouder meedenken. Ik heb wat gesprekken gevoerd met wat welzijnsorganisaties om ook hun beelden op te halen en een aantal daarvan zijn ook hier aan bod gekomen en ik heb geprobeerd om een beetje creabea mee te denken en ik kom eigenlijk tot een andere mogelijkheid. Zoals ook in het stuk wordt voorgesteld om in 2020 de incidentele budgetten voor een jaar te stoppen voor innovaties in het sociaal domein en de breedtesportregeling. Dat levert € 200.000 op. Dat zijn mensen die zich gedurende het jaar gaan melden en dat kunnen we dan eventueel nog een jaar stopzetten. Dat is ook alles behalve ideaal natuurlijk maar dat zou nog een mogelijkheid kunnen zijn om de pijn te verzachten. Daarnaast kan er wat mij betreft ook nog kritisch gekeken worden naar de lijst met organisaties met incidentele financiering want ik zie er toch een paar wel tussen zitten waarvan ik denk loopt dat niet via andere financieringsstromen? Loopt dat niet via de zorgverzekeraar, loopt dat niet via de wet langdurige zorg? Dus de vraag is heel even waarom staan deze mensen of deze organisaties eigenlijk op deze lijst en wat is dan de bijdrage aan het sociaal domein, sorry, aan de sociale basis? Daarnaast heb ik ook gesproken met wat grotere welzijnsorganisaties en dan met name ook de grotere organisaties die ook reserves hebben. Ik begrijp, maar daar kunt u mij misschien ook nog even over informeren, dat er ook in het gesprek onderling ook is aangeboden om een jaar de reserves eventueel aan te boren om daar ook nog een paar ton te kunnen vinden. Ik hoor graag of de wethouder daar mee bekend is en of dat überhaupt is overwogen en uitgezocht als optie, om dat mee te nemen. Tot zover voorlopig.

De voorzitter: Dank u wel. Als u hem heel kort kan stellen graag. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, het betoog van D66, als ik het goed begrijp, is toch om het geld binnen de sociale basis te vinden maar mijn vraag is eigenlijk als dat binnen de sociale basis gevonden kan worden hoe kan het dan dat het in de afgelopen jaren dat daar eigenlijk geen geld te vinden was, hoe verklaart u dat dan?

Mevrouw Çimen: Nou, dat heb ik helaas niet scherp omdat we dus die doelen en de effecten en de prestaties en dat soort dingen ja, dat is niet heel scherp inzichtelijk gemaakt voor ons. Ik heb wel in ieder geval, en met mij een heel groot deel van deze gemeenteraad, hebben wij gezegd tegen deze wethouder wat er nu ligt aan plannen voor de komende vier jaar is gewoon niet goed genoeg. Dan is dit het resultaat. U zegt een zoek het buiten de sociale basis ik zeg ja, ik heb die kadernota goed bestudeerd en ik weet eigenlijk ook niet zo goed waar het vandaan moet komen. Er vindt volgend jaar en herijking plaats over onze financiën en dan schijnen er ook grote taakstellingen aan te komen dus, met alle respect, het is een duivels dilemma en we proberen dan met de wethouder mee te denken en iets van richting te geven.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dit wordt ook mijn belangrijkste punt denk ik. U zegt een duivelsdilemma maar en waar moeten we dat geld precies vandaan halen maar de coalitie GroenLinks, PvdA, CDA, D66 leent ook 80 miljoen dus als ze een procent extra lenen dan is de sociale basis gered.

Mevrouw Çimen: Ik ben me niet bewust van 80 miljoen lenen. Er zijn 80 miljoen aan investeringen gedaan in deze stad waar een hele hoop mensen ook om staan te springen binnen en buiten het sociaal domein maar als

u zegt van joh, die financiële situatie van deze stad, we knallen er nog maar een paar miljoen tegenaan dan is dat uw standpunt, heel goed.

De heer Van den Raadt: 1% is 800.000.

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Er zijn hier mensen aanwezig die aan die bespreektafels gezeten hebben en die natuurlijk ook hoop hadden en teleurgesteld zijn. Wij kunnen met ze allen gaan verzinnen van waar kunnen we misschien nog geld vandaan halen maar die vraag wil ik eigenlijk bij de wethouder neerleggen. Het proces is gewoon niet goed gegaan. De stukken zijn onvoldoende en de stukken moeten aangevuld worden en dat is gewoon nog niet klaar. En na de zomer gaan we ermee aan de slag maar ja, waarschijnlijk te laat voortkomend jaar en ik zou echt willen pleiten voor de mensen die heel hard vanuit eigen middelen gewerkt hebben om in Haarlem de eenzaamheid te bestrijden, mensen te helpen die hulp nodig hadden. Dat heeft de gemeente ook heel veel geld gescheeld want ja, anders moest het allemaal door professionals gedaan worden en ik wil vragen, wethouder, kunt u misschien, weet u misschien ergens nog, zijn er middelen waardoor zeker ook nieuwe initiatieven die het op eigen kracht allemaal hebben moeten doen, om deze partijen te steunen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo. Gaat niet meer. Ik geef een keer nog een toestemming want u bent echt ruim door de tijd heen, ruim door de tijd heen. Een keer nog.

De heer Van Kessel: Mijn vraag is dan of ChristenUnie ook mijn voorstel steunt dat het college hier een brief over stuurt voor de volgende begroting met oplossingen hiervoor zodat we bij de begroting daar een keus over kunnen maken.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dat is een goed voorstel.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik kan kort zijn, ik sluit me aan bij de woorden van de ChristenUnie.

De voorzitter: Heerlijke woorden zijn dat. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. CDA wil niet dat de financiële dekking voor nieuwe initiatieven per 2020 eindigt. In de afgelopen periode zijn via versnellers of andere incidentele middelen veel initiatieven gefinancierd. Deze initiatieven, projecten hebben hun succes aangetoond daarom vinden wij dat de financiering van deze initiatieven vanaf 2020 gecontinueerd wordt. Denk bijvoorbeeld aan initiatieven van Het Open Huis, het initiatief van Jongeren in Beweging en meer initiatieven van Stichting Samen, Stichting Wereldkeuken en Stichting Schakels in Haarlem Noord. Deze organisaties hebben bewezen dat zij een toegevoegde waarde hebben voor het welzijn in Haarlem. CDA stelt voor om 2020 als overgangsjaar te beschouwen. In dat jaar kunnen organisaties, grote en kleine organisaties, aan elkaar wennen. In dit jaar weten de organisaties ook wat zij aan elkaar hebben, op welke thema's ze elkaar kunnen vinden en samenwerken. Welke expertise hebben deze organisaties en waar zijn ze goed of minder goed in. Als CDA pleiten wij voor een herverdeling door het college. Wij willen graag na de zomervakantie een lijst gepresenteerd hebben met de verdeling van de budgetten. Wij willen niet dat initiatieven die aangetoond

hebben dat ze goed lopen gaan sneuvelen. Verder wachten wij een kader stellen document af zodat wij als raad kunnen sturen op de inzet en de effectiviteit van welzijnssubsidies. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ja, het is eigenlijk het moment waarop duidelijk wordt dat we te weinig geld hebben voor de ambities die we het hele jaar door hebben gekoesterd en waarvoor mensen aan tafels moesten worden georganiseerd om geld te herverdelen. Op het moment een Amerikaan zegt *push comes to shove* wordt duidelijk dat we een bedrag in de orde van 9 ton zouden moeten bezuinigen op de uitgaven voor het komend jaar. En beide collega's van VVD en GroenLinks hebben al even aangegeven dat dat bedrag kleiner kan uitvallen als we, *pardon the expression*, creatief gaan boekhouden op dit punt en dan kunnen we uitkomen op een bezuinigingsopgave van ongeveer 7 ton. Als ik moet kiezen tussen de vier mogelijkheden die zijn aangegeven dan vind ik dat de herverdeling moet plaats door het college maar dan wel een herverdeling per thema zodat nieuwe initiatieven die het afgelopen jaar hun bestaansrecht hebben bewezen, mijn collega van het CDA heeft er net een paar genoemd, ik zou er nog Triple Threat aan kunnen toevoegen, mee kunnen worden genomen in de verdeling van zaken die absoluut van de grond moeten worden geholpen. Dit is een hele pijnlijke situatie voor het college, voor de raad en voor de coalitie. Wij hopen dat door wijs te sturen en dus gewoon niets uit te geven wat je absoluut niet hebt erger te kunnen voorkomen maar het verdient absoluut geen schoonheidsprijs. Dit is een ramp voor een aantal kleine organisaties die mee hebben gedacht aan dit traject en gewoon met lege handen komen te staan en daar heb ik absoluut deemoed mee. Ik zou zeggen ga in op de uitnodiging om met het college om de tafel te gaan zitten en een werksessie te gaan doen hoe je dit nou zo best mogelijk stuurt en zorgen dat je uit de herverdeling van de gelden, misschien niet voor het komend jaar maar dan per 2021, er beter uitkomt. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, mijnheer s zegt dat nu pas de schellen van zijn ogen vallen maar Hart voor Haarlem roept al een jaar dat deze coalitie boven zijn stand leeft en dat wordt natuurlijk zo langzamerhand wordt dat echt duidelijk. We gaan in het sociaal domein langzamerhand door de nullijn.

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Oomkes gelijk.

De heer Oomkes: De problemen zijn niet alleen maar terug te voeren op het sociaal domein. Het is natuurlijk een vorm van dat het college voor een uitbreidende stad is komen te staan met extra uitgaves en een aantal versnellingsprojecten voor zijn kiezen heeft gekregen met hogere kosten. Dat kunt u niet alleen maar op prognoses afvoeren.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nee, het speelt inderdaad op meer terreinen maar we hebben het nu over het sociaal domein en we zien daar dat we door de grenzen heen gaan dus we zien overschrijdingen ontstaan en we hebben het er eerder deze avond over gehad in de effectiviteit van het domein werken. We hebben het gehad over de jeugdzorg waar niet minder dan 180 organisaties actief zijn. We zien het nu in de sociale basis waar 52 organisaties actief zijn. Iedereen met de beste bedoelingen, met de beste intenties, dank ook voor de insprekers. Ik bedoel, we twijfelen ook geen moment aan jullie goede bedoelingen en de manier waarop jullie de Haarlemmers uiteindelijk een beter leven willen bezorgen, laat dat niet het punt zijn. Alleen wij als raad die geacht worden deze stad te besturen komen langzamerhand, worden met een situatie geconfronteerd waar

we dus met al die aanbieders nog een doelmatig product moeten zien te bereiken. Nou, we hebben ook steeds stellen we vast dat het in het sociaal domein buitengewoon lastig is om dingen meetbaar te maken, om effecten duidelijk zichtbaar te maken. Ik heb ook wel eens in de eerdere discussie over het sociaal domein gevraagd van wat als we er 5 miljoen afhalen bij jullie, wat als we er 5 miljoen bij doen. Er is niemand die me uit kan leggen wat er dan omvalt in de stad en wat er dan echt allemaal beter gaat als we er geld bij doen of minder gaat als ze er geld afhalen en dat is net het probleem waarom we hier nu op dit moment zitten. Het document wat we hadden van de wethouder was ontoereikend om dat soort vragen te beantwoorden en we moeten dus fundamenteel terug naar de tekentafel om ons de vraag te stellen van ja, welke waarde willen we nu echt aan de stad en aan onze bewoners leveren en hoeveel geld kunnen we daarvoor uittrekken en welke dienstverleners horen daarbij, in welke configuratie en welke samenwerkingsverbanden want je maakt mij niet wijs dat als we met honderden aannemers of dienstverleners blijven werken dat we dan efficiënt bezig zijn dus we zullen daar echt een slag in moeten maken, dat hoort bij de transformatie van het hele sociale domein waar we nog middenin zitten en dat zal pijn doen hier en daar, dat is onvermijdelijk maar we moeten door deze fase heen om uiteindelijk ook weer gezonde financiën voor deze stad te bereiken. Wat betreft de vier opties die worden voorgelegd zijn we er als Hart voor Haarlem dan voor om een zo beleidsarm mogelijke verdeling te doen dus dat is dan toch helaas de kaasschaaf, dus de eerste optie, toe te passen om dan in ieder geval dat jaar eventjes uit te zitten zodat we hopelijk na de zomer met een goed doortimmerd plan komen om daarmee verder te gaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie nog van mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Ja, een helder verhaal hoewel ik het niet met alles eens ben. Ik vind u niet helder op het punt van die 150 of meer organisaties die actief zijn in deze sector. We hebben het over een groot aantal deelgebieden, een flink aantal organisaties bespeelt maar één of twee van die deelgebieden. We hebben simpelweg gewoon veel organisaties nodig om het terrein te kunnen bestrijken. Er zijn maar twee wat grotere organisaties. Bij de voorbesprekingen zaten sommige mensen aan vier of vijf tafels, dat was dan niet te behappen.

De voorzitter: De heer Oomkes, wilt u het als een interruptie houden? Het lijkt wel een zesde termijn zo. Een interruptie, mevrouw Klazes? Gaat uw gang.

Mevrouw Klazes: Een interruptie op de heer Ijsbrandy. U zegt we moeten op zoek naar een oplossing die recht doet aan de transformatie. Dan vraag ik mij af hoe je die transformatie ziet. In mijn optiek is het zo, dit wordt een vraag, hoor, in mijn optiek is het zo dat die transformatie nu juist behelst dat we de kracht van de stad zoveel mogelijk benutten om tot het nut van het algemeen te spreken. We zien hier daar prachtige voorbeelden van de tribune. U zegt ja, maar honderdvijftig is wel een beetje veel, dat moet teruggebracht worden. Hoe ziet u dat in die context?

De heer Ijsbrandy: Nou, 150, het waren er 180 in het jeugd domein, het zijn er 52 in dit domein. Er zijn er ook voor een deel hele kleine bij en wat ik mij, want het moet allemaal gemanaged worden, het moet ingekocht worden, het moet bestuurd worden, er zijn ook bij de organisaties projectmanagers mee bezig. Ik zie iedereen moet die wijken in om op een gegeven moment die diensten te verlenen. Ja, het gaat er bij mij niet in dat dat optimaal efficiënt wordt als dat op die manier zo versnipperd geleverd wordt dus daar moeten we gewoon een keer met de stofkam doorheen en kijken wat gebeurt er nou precies en hoe kunnen we dat onderbouwen dat dat inderdaad het beste product voor de beste prijs levert.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: '...' De vraag is u zegt we moeten er met de stofkam doorheen. Misschien is niet efficiënt, daar heeft u absoluut een punt. Het is heel erg ingewikkeld en ik neem aan ook voor de organisatie hoe meer partijen er zijn hoe ingewikkelder het wordt om dat te managen. Dat hebben we al geleerd aan die thematafels...

De voorzitter: Houdt u het bij een interruptie, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Maar de vraag is wat vindt u belangrijker? Efficiëntie of vindt u het doel wat het uiteindelijk, wat we beogen met ze allen namelijk het beste voor de Haarlemmer. Hoe legt u die balans neer?

De heer IJsbrandy: Nou, het beste voor de Haarlemmer binnen het budget wat ze daarvoor beschikbaar is dus het is natuurlijk niet een oneindige blanco cheque die we hebben om goeie dingen voor de Haarlemmers te doen.

De voorzitter: Uw punt is duidelijk. Mevrouw Özogul, SP. U heeft 2 minuten.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Er ligt een keuze, vier keuzes. Conferentie dat kan altijd, daar zijn wij wel voor alleen ik denk toch dat we wat dat betreft hetzelfde denken als de VVD, alle vier de keuzes zijn wat ons betreft niet goed. Als we gaan snijden dan is afgelopen jaren al heel veel gesneden in het sociaal domein vooral bij de grote organisaties die hebben 10%, 15% heel veel al ingeleverd en ik denk dat zij echt aan hun Max zitten. Als we kijken naar de kleine organisaties die hebben afgelopen jaren heel veel goed werk voor Haarlem en de Haarlemse samenleving verricht. Ook daar willen wij niet in snijden. Als we nu zeggen tegen de wethouder ga ermee aan de slag dan zeg we eigenlijk die motie gooien we in de vuilnisbak, doe nu maar hetzelfde wat u van plan was. Dus wij denken dat het te maken heeft met keuzes. Dit is een keuze, waar kies je voor? Ga je bezuinigen, waar kies je voor, wil je die of wil je die. Nou, die keuze maken wij niet. Wij willen net als de VVD een opgave van wat kost het, hoe zit het. We hebben ook al wat vragen gesteld nu bij de kadernota hierover, die wacht wij ook af. Maar wat ons betreft wordt er niet bezuinigd, vallen organisaties niet om maar we gaan ook niet in de grote organisaties bezuinigen want daar is al bezuinigd en die zitten echt aan hun max en dat kan ook niet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, interruptie.

Mevrouw Çimen: Maar wil de SP het dan ook gaan halen bij de minima gelden?

Mevrouw Özogul-Özen: Absoluut niet.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Ik weet niet of de heer Van den Raadt nog een nabrander? U heeft nog een paar seconden maar.

De heer Van den Raadt: Nou, nog een paar seconden voor de geniale nabrander. Kijk, of je neemt een procent extra op die 80 miljoen en je redt gewoon een sociale basis of het is wel heel toevallig dat het precies over 9 ton gaat, je verkoopt gewoon Nieuweweg 2 weer terug voor 9 ton en je redt de sociale basis, dank u wel.

De voorzitter: Dat is duidelijk. We gaan naar de wethouder, mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Het doel van deze opinienota was om op te halen wat er leeft binnen de commissie. Naar aanleiding van de motie hebben wij hier vier varianten voorgelegd en het college heeft heel duidelijk geen voorkeuren in deze nota neergelegd omdat ze graag met u in gesprek willen wat uw voorkeuren waren. We

moeten terug naar de tekentafel, dat is heel duidelijk, dat wordt eigenlijk alleen nog maar hier een aantal keren herhaald en zo heb ik het ook ervaren. Ik ben helemaal niet blij mee, ik ben er ook niet trots op maar we hebben wel te dealen met waar we nu staan en ook mijn hart breekt als ik hier, het is niet van de emotie maar meer van het vele praten vanavond maar het had zomaar gekund. Ik heb ook aan uw tafel gezeten in Het Open Huis en ik was ook geroerd eigenlijk door hetgeen wat daar gebeurde. Maar goed, voor u lag de opinienota, ik had het eerste verzoek was wilt u meewerken aan een werksessie of aan een werkconferentie op wat voor manier dan ook hoe u dat wilt noemen. Om toch wat meer handen en voeten te geven aan het college om met een nieuw kaderstuk te komen want u heeft mij wel op weg gestuurd met we willen een beter stuk met één doel, een sterke en sociale basis die we goed kunnen monitoren, waar we de effecten goed van in beeld krijgen en die moet leiden tot een goede uitvraag zodat wij dat ook kunnen monitoren en ook aan het eind van die vier jaar goed kunnen evalueren. Dat kan niet in mijn eentje, daar heb ik u voor nodig, dat is echt geen sinecure om opnieuw aan de tekentafel weer vorm te geven aan een sociale basis. Ik hoop ook van harte dat u daar allemaal mee wilt werken en ja, het is nog niet uitgetekend dus ik vraag help mij daarin om dat vorm te geven en ik heb hier ook opgehaald wat zoal de keuzes zijn bij de verschillende partijen over de varianten die voor mij liggen. Ik hoor u eigenlijk bijna allemaal roepen om het verzoek om de initiatieven niet om te laten vallen, dat is in ieder geval een keuze die u hier aan mij meegeeft.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Vindt u het niet logischer om eerst die werkconferentie te houden en die werksessie en daarna de keuze? Ik vind het een vreemde volgorde om al te moeten kiezen.

Wethouder Meijs: Nou, misschien heeft u daar wel een punt maar er zitten achter u verschillende mensen die al enige tijd nu in onzekerheid zijn en die moet ik ook wat laten weten dus ik heb ook een verantwoordelijkheid naar de aanbieders om te laten weten waar ze aan toe zijn en voor sommigen tikt de tijd steeds sneller richting 1 januari 2020 dus ik heb niet zoveel tijd wat dat betreft meer om helderheid te schaffen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Wat gaat u met de suggesties doen om ergens anders geld weg te halen eventueel? Er zijn een aantal suggesties gedoemd dus u hoeft misschien nog niet te korten.

Wethouder Meijs: Nou ja, het gaat niet zozeer om te korten. Ik heb hier een aantal suggesties gehoord en die ga ik meenemen, die ga ik meenemen naar het college om daar te bespreken en ook kijken wat dat zal opleveren om in ieder geval het jaar wat we voor ons hebben liggen te overbruggen want dat is wat er voorligt. Maar er zijn hier verschillende dingen geopperd maar al met al is 9 ton best nog een opgave en de gelden waar hier de suggesties voor werden gedaan voor het nieuwe initiatievenbudget of voor de eenzaamheidsgelden. Ik ga het meenemen en dan kom ik, zal ik zeker aan u laten weten welke keuzes daar gemaakt zijn.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, nog een optie die u niet noemt die ik wel noemde namelijk geld terughalen uit de algemene reserve wat er vanuit het sociale domein ingegooid is.

Wethouder Meijs: Ja, ik denk dat dat meegenomen moet worden naar de kadernota want dat is niet iets wat wij hier gaan beslissen maar wat een initiatief is wat breder gedeeld zou moeten worden. Maar ik heb dit vooral nodig om dingen op te halen want ik moet opnieuw aan het werk en het zou getuigen van helderziendheid als ik al precies wist hoe dat moest gebeuren en ik wil vooral het proces goed doen want volgens mij is dat mijn grootste boodschap geweest bij de vorige keer dat ik dacht, vanuit het college, dat we op een goed proces en op een goed besluitmoment zaten en we gingen anders in dat hele proces en daardoor zitten we in deze situatie en dat wil ik niet nog een keer.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Het betoog van de wethouder is heel helder en ook ik stel het heel erg op prijs als dat proces nu anders plaatsvindt in ieder geval. Nog heel even over die werksessie waar ik ook heb aangegeven daar een groot voorstander van te zijn, zou de RKC daar ook bij aanwezig kunnen zijn, bij betrokken kunnen worden?

De voorzitter: Dat kan volgens de wethouder. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dit is een noodverbandje voor een korte periode voor datgene wat ons rest voor het nu komende jaar. Daarna moeten weer opnieuw bij elkaar om de tafel om te kijken hoe we met de resterende periode omgaan. We hebben lessen getrokken uit hoe het het afgelopen voorjaar en van de zomer gegaan is, dat verdiende geen schoonheidsprijs. Ik zou graag zien dat de nieuwe sessies die gaan over de resterende tijd van de portefeuille eerder worden ingezet zodat ze in ieder geval voor komende zomer zijn afgerond zodat we weten, voordat de zomer ingaat, waar we aan toe zijn en zodat de organisaties dat op termijn ook weten.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, ik kan alleen maar herhalen dat ik u snap want dat was ook een van de kritiekpunten die u de vorige keer hier naar voren heeft gebracht, of niet u, maar andere partijen. Dus ik denk dat we nu ook meer tijd hebben genomen of zullen gaan nemen om ook wat dat betreft meer afstemming te hebben met elkaar en dat we niet in een soort gehaast proces komen want dat was de vorige keer wat de VVD met name riep dat je dan al te laat en te dicht tegen de begroting aan zit om te kunnen beslissen dus ja, ik hoop ook dat we daar eerder uit zijn maar ook ja, ik wil u graag meenemen om dit proces zo inhoudelijk mogelijk en zo best mogelijk met elkaar af te stemmen met de enige voorwaarde die ik heb is dat we er een goede sociale basis uithalen met de partners in de stad want ik ben er van overtuigd dat we hier te maken hebben met een sociale stad, dat we goeie initiatieven hebben, reguliere bestaande initiatieven, partners maar ook nieuwe initiatieven hebben en ook ik wil die niet om laten vallen. Maar dat het een duivels dilemma is, ja. Maar ik heb u gehoord, ik neem uw suggesties mee en ik zal het met mijn college bespreken.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, duidelijk verhaal. Hart voor Haarlem biedt zich hierbij graag aan om ook de werkconferentie niet alleen bij te wonen maar eventueel ook voor te bereiden als u daar behoefte aan heeft.

De voorzitter: Nou, dat dat is een mooi aanbod, dank u wel.

Wethouder Meijs: Dat is fijn.

De voorzitter: Zijn er nog andere commissieleden met een opmerking aan de wethouder want ik wil het echt graag gaan afronden.

De heer Van den Raadt: Nou, dan nog een voorstel, ik denk dat dit zo belangrijk is dat we het misschien ook wel in het reces kunnen doen. Het hoeft niet echt te wachten voor of na het reces, als het in het reces moet dan zijn we daar ook toe bereid.

Wethouder Meijs: Nou, ik heb wel het streven om die werkconferentie nog voor het reces te hebben en het reces vooral ook weer te gebruiken om goed te broeden, zal ik maar zeggen, om dat wat we daar weer met elkaar verzinnen om dat inhoudelijk in ieder geval heel goed te doen. Het lijkt me ook verstandig om met elkaar heel helder te hebben welke stappen we waar nemen in dit proces en hoe die besluitvormingen daarin zijn dus ik neem die suggestie zeker mee.

De voorzitter: Ter afsluiting, mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, de wethouder geeft aan dat de commissie goed gehoord heeft. Ik heb drie vragen gesteld en op twee geen antwoord gehad dus mag ik die nog verwachten of moet ik ze nog keer stellen?

Wethouder Meijs: Nou, volgens mij was de eerste opmerking van u dat u de werksessie een cursus volgen. Nou, dat kan ik u zeggen, dat is geen cursus, dat is echt een werkconferentie om samen te kijken naar de nieuwe vorm waarin we de nota willen hebben en welke manier wij daar de kaders willen vaststellen dus en de andere twee zoals volgens mij heeft u gezegd van reserves, gebruik de reserves van het sociaal domein om de tekorten te vullen, zo heb ik het opgeschreven...

De voorzitter: Laat de heer Van Kessel nog even een vraag stellen. Kort.

De heer Van Kessel: Nou ja, kortheidshalve, ik had u gevraagd naar die derde optie en wat de basis is om tot besluiten daar te komen, dus een reactie op die derde optie of mag ik uit uw woorden concluderen dat u die derde optie ook niks vindt? Het laatste was, en graag een toezegging, of wij richting het einde van het reces een brief met dekkingsopties zouden mogen verwachten hoe dit eventueel niet binnen de sociale basis maar binnen het sociaal domein gedekt zou kunnen worden.

Wethouder Meijs: Ook die suggesties neem ik mee. Ik ga u hier niks toezeggen want dat was helemaal mijn bedoeling niet. Dit was het ophalen van alle suggesties en wat ik hier in ieder geval wel heb gehoord dat het merendeel van de commissie hier is voor dat het college gaat besluiten tot een herverdeling en dat ga ik ook meenemen en dat is wat ik hier meeneem.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Die conclusie die heb ik niet, die kan ik niet onderschrijven.

Mevrouw Klazes: Misschien moeten wij even tellen dan. Als er twijfel bestaat over een meerderheid dan lijkt mij heel logisch dat we even checken of er een meerderheid voor is toch, of niet?

Wethouder Meijs: Maar we hoeven hier niet iets te besluiten, ik neem het mee. Ik heb u gevraagd uw meningen te geven, die heb ik geïnventariseerd en ik, wat ik hoor is volgens mij dat er een meerderheid is die zegt van ik wil niet de nieuwe initiatieven sneuvelen, ik wil dat u met een goed voorstel komt en dat u goed

onderbouwd uw keuzes maakt en dat we in gezamenlijkheid de werkconferentie in gaan of de werksessie ingaan. Dat zijn de dingen die ik heb gehoord.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Want het voorstel van het college komt dan wel eerst langs de commissie want ons budgetrecht en zo dat moet wel allemaal gewoon nog kloppen met de ideeën die het college dan uitwerkt.

Wethouder Meijs: Ik begrijp niet wat u bedoelt. Ik weet niet wat u bedoelt.

Mevrouw Sterenberg: Nou, als er andere opties worden bedacht dan moeten we toch wel kijken of wij het eens zijn met die verschuivingen bijvoorbeeld van de budgetten.

Wethouder Meijs: Maar er gaan geen verschuivingen met de budgetten. Wat er nu voorligt is het overbruggingsjaar en daar hebben we het nu over.

De voorzitter: Kadernota kunnen we eventueel allemaal dingen verschuiven. Ik denk dat we het vanavond in ieder geval voldoende hebben besproken. We zullen er nog vaker over gaan spreken.

13. Rondvraag

De voorzitter: De rondvragen die gaan wij schriftelijk beantwoorden en als, nee, want er waren er ook meer aangekondigd dus die gaan we schriftelijk beantwoorden. We gaan er mee stoppen.

14. Sluiting

De voorzitter: Dank u wel, fijne avond.